

TRO MOD SANDHEDEN

ET EVANGELISK
OPSLAGSVÆRK

TRO MOD SANDHEDEN

ET EVANGELISK
OPSLAGSVÆRK

Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige
Danmark

Omslag: *Light and Truth*, af Simon Dewey
© Simon Dewey

© 2004 Intellectual Reserve, Inc.
Alle rettigheder forbeholdes
Printed in Germany

Engelsk original godkendt: 7/04
Godkendt til oversættelse: 7/04
Oversættelse af *True to the Faith*
Danish

BUDSKAB FRA DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB

Denne bog kan anvendes i tilknytning til dit studium af skrifterne og sidste dages hellige profeters lærdomme. Vi opfordrer dig til at bruge den i dit studium af og anvendelse af evangeliets principper. Brug den som en hjælpekilde, når du forbereder taler, underviser og besvarer spørgsmål om Kirken.

I takt med at du lærer evangeliets sandheder at kende, øges din forståelse af vor himmelske Faders evige plan. Med denne forståelse som et grundlag for dit liv, bliver du i stand til at træffe kloge valg, leve i harmoni med Guds vilje og finde glæde ved livet. Dit vidnesbyrd bliver stærkere. Du forbliver tro mod sandheden.

Vi er især opmærksomme på unge, unge voksne og nyomvendte. Vi lover dig, at du ved personlig og regelmæssig bøn og studium af skrifterne og evangeliets lærdomme vil blive rustet til at modstå onde påvirkninger, som ellers ville bedrage og skade dig.

Må denne bog styrke dig i din indsats for at få et tættere forhold til Frelseren og følge hans eksempel.

Det Første Præsidentskab

EVANGELISKE EMNER OPSTILLET

I ALFABETISK RÆKKEFØLGE

Abort

Abort er i dagens samfund blevet en normal skik, som forsvares ved bedrageriske argumenter. Hvis I møder spørgsmål i denne forbindelse, kan I finde tryghed i at følge Herrens åbenbarede vilje. De sidste dages hellige profeter har fordømt abort, idet de har henvist til Herrens erklæring: »Du skal ikke ... slå ihjel eller gøre noget sådant« (L&P 59:6). Deres råd i denne sag er tydelige: Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige må ikke underkaste sig, udføre, opfordre til, betale for eller arrangere en abort. Hvis I opfordrer til en abort på nogen som helst måde, kan I blive underkastet kirkedisciplinering.

Kirkens ledere har sagt, at abort under visse exceptionelle forhold kan retfærdiggøres, såsom hvis graviditet skyldes incest eller voldtægt, hvis moderens liv eller helbreds ifølge kompetent lægelig myndighed menes at være i alvorlig fare, eller hvis det ufødte barn ifølge kompetent lægelig myndighed har alvorlige misdannelser, som ikke muliggør, at barnet kan leve efter fødslen. Men selv disse forhold retfærdiggør ikke automatisk en abort. De, som befinder sig i sådanne situationer, bør kun overveje abort efter at have rådført sig med deres lokale kirkeledere og efter at have modtaget bekræftelse gennem oprigtig bøn.

Når et barn fødes uden for ægteskab, er den bedste løsning for moderen og faderen til barnet at gifte sig og arbejde sammen om at etablere et evigt familieforhold. Hvis et vellykket ægteskab ikke er muligt, bør de indstille barnet til adoption, helst gennem LDS Family Services (se »Adoption«, s. 5).

Abrahams pagt

Abraham modtog evangeliet og blev ordineret til højpræst (se L&P 84:14; Abraham 1:2). Han indgik senere celestiale ægteskab, som er ophøjelsens pagt (se L&P 131:1-4; 132:19, 29). I forbindelse med de pagter, som han indgik, modtog han store løfter fra Herren angående sin slægt. Blandt disse løfter var følgende:

- Hans efterkommere ville blive talrige (se 1 Mos 17:5-6; Abraham 2:9; 3:14).
- Hans afkom eller efterkommere ville modtage evangeliet og bære præstedømmet (se Abraham 2:9).
- Gennem hans efterkommeres tjenestegerning »skal alle jorden slægter velsignes, ja, med evangeliets velsignelser, som er frelsens velsignelser« (Abraham 2:11).

Alle de pagter og løfter, som Abraham modtog fra Herren, kaldes samlet Abrahams pagt. Det er en eviggyldig pagt, som omfatter alle Abrahams efterkommere (se 1 Mos 17:7). For at blive regnet blandt Abrahams efterkommere, må den enkelte adlyde evangeliets love og ordinancer. Da kan dette menneske modtage alle velsignelserne ved Abrahams pagt, selv om han eller hun ikke er bogstavelig efterkommer af Abraham (se Gal 3:26-29; 4:1-7; L&P 84:33-40).

Som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, er du et pagtbarn (se 3 Nephi 20:25-26). Du har modtaget det evige evangelium og har arvet de samme løfter, som blev givet til Abraham, Isak og Jakob. Du har retten til præstedømmets velsignelser og til evigt liv i forhold til din trofasthed med hensyn til at modtage frelsens ordinancer og holde de dertil knyttede pagter. Jordens nationer vil blive velsignet ved jeres indsats og jeres efterkommeres arbejde.

Se også Evigt liv; Ordinancer; Pagt; Patriarkalske velsignelser; Præstedømmet

Adoption

Børn er berettiget til at blive opdraget af forældre, som ærer deres ægteskabsløfter og som elsker og forsørger dem. Adoption kan være en stor velsignelse for mange børn, som fødes uden denne mulighed.

Når et barn fødes uden for ægteskab, er den bedste løsning for moderen og faderen til barnet at gifte sig og arbejde sammen om at etablere en evigt familieforhold. Hvis et vellykket ægteskab ikke er muligt, bør de indstille barnet til adoption, helst gennem LDS Family Services. At lade barnet bortadoptere gennem LDS Family Services hjælper ugifte forældre med at gøre det, som er bedst for barnet. Det sikrer, at barnet bliver beseglet til en mor og far i templet, og det fremmer muligheden for evangeliets velsignelser for alle de involverede parter. Adoption er en uselvsk, kærlig beslutning, som velsigner forældrene, som har bragt barnet til verden, barnet og adoptivfamilien.

Hvis du er gift, og din ægtefælle og du ønsker at adoptere et barn, så sørg for, at I er bekendt med alle juridiske krav i de lande og ministerier, som er involveret. Rådfør dig med dine præstedømmeledere, og hvis det er muligt, med medarbejdere i LDS Family Services. Hvis LDS Family Services ikke er til stede i jeres område, så samarbejd med dine præstedømmeledere for finde autoriserede myndigheder, som beskytter både barnet og adoptivforældrene.

Afhængighed (*Se Hasardspil; Pornografi; Spil; Visdomsordet*)

Alkohol (*Se Visdomsordet*)

Andet komme, Jesu Kristi

Da Jesus opsteg til himlen efter afslutningen af sin jordiske tjenestegering, forkyndte to engle for hans apostle: »Den Jesus, som er blevet taget fra jer op til himlen, skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare op til himlen« (ApG

1:11). Når Frelseren kommer igen, vil han komme i magt og herlighed for at gøre krav på jorden som sit rige. Hans andet komme vil indlede begyndelsen af tusindårsriget.

Det andet komme vil blive en frygtelig og sorgfuld tid for de gudløse, men vil blive en dag med fred og sejr for de retskafne. Herren erklærede:

»Thi de, der er kloge og har modtaget sandheden og taget den Helligånd til vejleder og ikke har ladet sig forføre, skal ikke omhugges og kastes i ilden, men skal bestå på den dag.

Og jorden skal gives dem til arv; og de skal formere sig og blive stærke, og deres børn skal vokse op uden synd til frelse.

Thi Herren skal være midt iblandt dem; og hans herlighed skal hvile over dem, og han skal være deres konge og lovgiver« (L&P 45:57-59).

Herren har ikke åbenbaret præcis, hvornår han vil komme igen: »Timen og dagen ved intet menneske, ej heller englene i himlen, ej heller skal de vide det, før han kommer« (L&P 49:7). Men han har åbenbaret for sine profeter de begivenheder og tegn, som vil gå forud for hans andet komme. Blandt de profeterede begivenheder og tegn er:

- Frafald fra evangelisk sandhed (se Matt 24:9-12; 2 Thess 2:1-3).
- Gengivelsen af evangeliet, herunder genoprettelsen af Jesu Kristi Kirke (se ApG 3:19-21; Åb 14:6-7; L&P 45:28; 133:36).
- Gengivelsen af præstedømmets nøgler (se Mal 3:23-24; L&P 110:11-16).
- Fremkomsten af Mormons Bog (se Es 29:4-18; 3 Nephi 21:1-11).
- Forkyndelsen af evangeliet over hele verden (se Matt 24:14).
- En tid med gudløshed, krig og uro (se Matt 24:6-7; 2 Tim 3:1-7; L&P 29:17; 45:26-33; 88:91).

- Tegn på himlen og jorden (se Joel 2:30-31; Matt 24:29-30; L&P 29:14-16; 45:39-42; 49:23; 88:87-90).

Bekymr dig ikke over det eksakte tidspunkt for Herrens andet komme. Lev i stedet sådan, at du er forberedt, uanset hvornår han kommer. Når du ser ulykkerne i de sidste dage, så husk, at de retskafne ikke behøver at frygte det andet komme eller de tegn, som går forud for det. Frelserens ord til sine disciple gælder for dig: »Vær ikke bedrøvede, thi når alt dette sker, skal I vide, at de forjættelser, der er blevet givet jer, skal blive opfyldt« (L&P 45:35).

Yderligere henvisninger: Luk 21:34-36; 2 Peter 3:10-14; L&P 133:42-52; Joseph Smith-Mattæus

Se også Frelsesplanen; Tegn; Tusindårsriget

Apostel (Se også Kirkens ledelse; Profeter)

Aronske Præstedømme

Mens profeten Joseph Smith oversatte Mormons Bog, fandt han omtale af dåb til syndernes forladelse. Den 15. maj 1829 gik han sammen med sin skriver, Oliver Cowdery, ud i skoven for at adspørge Herren om dåb. Mens de bad, »nedsteg et sendebud fra himlen i en lyssky.« Dette sendebud var Johannes Døber, den profet, som havde døbt Jesus Kristus mange århundreder tidligere. Johannes Døber, der nu var et opstandent menneske, lagde sine hænder på Joseph og Oliver og overdrog dem begge Det Aronske Præstedømme, som var blevet borttaget fra jorden under det store frafald. Med denne myndighed var Joseph og Oliver i stand til at døbe hinanden. (Se JS-H 1:68-72).

I Kirken i dag modtager værdige mandlige medlemmer Det Aronske Præstedømme, når de fylder 12 år. De modtager mange muligheder for at deltage i hellige præstedømmeordnancer og yde tjeneste. Når de værdigt opfylder deres pligter,

handler de i Herrens navn for at hjælpe andre til at modtage evangeliets velsignelser.

Embederne i Det Aronske Præstedømme er diakon, lærer, præst og biskop. Med bemyndigelse fra den præsiderende præstedømmeleder (normalt biskoppen eller grenspræsidenten) omdeler diakonerne nadveren. De hjælper biskoppen eller grenspræsidenten med at våge over Kirkens medlemmer ved at yde tjeneste og hjælpe i timelige ting såsom at indsamle fasteofre. Lærere kan opfylde alle diakonens pligter, og de har også andre muligheder for at tjene. De forbereder nadverbrødet og -vandet og tjener som hjemmelærere. Præster kan udføre alle diakonens og lærerens pligter. De kan med bemyndigelse fra den præsiderende præstedømmeleder også velsigne nadveren og ordinere andre til embedet som præst, lærer og diakon.

Det Aronske Præstedømme »er et tillæg til det større eller Melkisedekske« (L&P 107:14). Det kaldes ofte det forberedende præstedømme. Når en præstedømmebærer tjener i Det Aronske Præstedømme, forbereder han sig til at modtage Det Melkisedekske Præstedømme, til at modtage templets velsignelser, udføre en fuldtidsmission, være en kærlig ægte-mand og far og fortsætte hele livet med at tjene Herren.

Se også Melkisedekske Præstedømme, Præstedømmet

Arvesynd

På grund af Adams og Evas fald lever alle mennesker i en falden tilstand, adskilt fra Gud og underkastet fysisk død. Men vi er ikke fordømt af det, som mange kalder »arvesynden«. Vi er med andre ord ikke ansvarlige for Adams overtrædelse i Edens have. Profeten Joseph Smith sagde: »Vi tror, at menneskene vil blive straffet for deres egne synder og ikke for Adams overtrædelse« (Trosartiklerne 1:2).

Frelseren betalte ved forsoningen prisen for overtrædelsen i Edens have (se Moses 6:53). Han har givet os forsikringen om opstandelse og det løfte, at baseret på vores

trofasthed kan vi vende tilbage for at dvæle i vor himmelske Faders nærhed for evigt.

Se også Faldet

Bande (*Se Gudsbespottelse*)

Barmhjertighed

Vor himmelske Fader kender vore svagheder og synder. Han viser barmhjertighed, når han tilgiver os for vore synder og hjælper os til at vende tilbage for at dvæle i hans nærhed.

Denne barmhjertighed ser måske ud til at være i konflikt med loven om retfærdighed, som kræver, at ingen uren ting tillades at dvæle sammen med Gud (se 1 Nephi 10:21). Men Jesus Kristi forsoning gjorde det muligt for Gud at »være en fuldkommen og retfærdig Gud og tillige en barmhjertig Gud« (Alma 42:15).

Modtag Guds barmhjertighed

Frelseren opfyldte retfærdighedens krav, da han stod i vores sted og led straffen for vore synder. På grund af hans uselviske gerning kan Faderen barmhjertigt tilbageholde straffen fra os og byde os velkommen i sin nærhed. Vi må for at modtage Herrens tilgivelse omvende os oprigtigt fra vore synder. Som profeten Alma forklarede: »Thi retfærdigheden fremkommer med alle dens krav, og nåden gør ligeledes fordring på alt, hvad der tilhører den; og således bliver ingen salige, uden de, der oprigtigt angrer« (Alma 42:24; se også vers 22-23, 25).

Tilgivelse for synd er ikke den eneste nådegave fra vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Enhver velsignelse, som du modtager er en barmhjertighedsgerning, der er større end du nogen sinde kan gøre dig fortjent til. Mormon forklarede: »... alt, hvad der er godt, kommer fra Kristus; ellers var menneskene faldet, og intet godt kunne komme til dem«

Begavelse

(Moroni 7:24). Du er fx modtager af den guddommelige nåde, når vor himmelske Fader hører og besvarer dine bønner, når du modtager vejledning fra Helligånden, og når du bliver helbredt for sygdom gennem præstedømmets kraft. Selv om alle sådanne velsignelser kommer som resultat af din lydighed, så kan du aldrig modtage dem ved din egen indsats alene. De er nådige gaver fra en kærlig og barmhjertig Fader.

Vis andre barmhjertighed

Frelseren talte til sine disciple og befalede: »Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig« (Luk 6:36). Du kan følge din himmelske Faders eksempel på barmhjertighed i dine forhold til andre. Stræb efter at rense dit liv for arrogance, stolthed og bedrag. Søg efter at være barmhjertig, respektfuld, tilgivende, blid og tålmodighed, selv om du er opmærksom på andres mangler. Når du gør det, vil dit eksempel lede andre til at være mere barmhjertige, og du vil kunne gøre større krav på Guds barmhjertighed.

Yderligere henvisninger: Matt 5:7; Luk 10:25-37; Alma 34:14-16

Se også Næstekærlighed; Nåde; Retfærdighed; Tilgivelse

Begavelse (Se Templer)

Bekræftelse (Se Helligånden; Håndspalæggelse)

Besøgsundervisning (Se Hjælpeforeningen)

Bibelen (Se Skrifter)

Bidrag (Se Faste og fasteoffer; Tiende)

Biskop (Se Kirkens ledelse)

Bøn

Du er Guds barn. Din himmelske Fader elsker dig og kender dine behov, og han ønsker, at du vil tale med ham gennem bøn. Bed til ham og ingen anden. Herren Jesus Kristus lærte os: »Derfor skal I altid bede til Faderen i mit navn« (3 Nephi 18:19).

Når du gør dig til vane at nærme dig Gud i bøn, vil du komme til at kende ham og komme ham nærmere. Dine ønsker vil blive mere som hans. Du vil være i stand til at sikre de velsignelser for dig selv og andre, som han er rede til at give, hvis du blot vil spørge i tro.

Bønnens principper

Din himmelske Fader er altid rede til at høre og besvare dine bønner. Styrken i dine bønner afhænger af dig. Mens du stræber efter at gøre bøn til en del af dit liv, så husk dette råd:

Gør dine bønner meningsfyldte. Profeten Mormon advarede, at hvis nogen »ikke beder med et oprigtigt hjerte; ja, og det gavner ham intet, thi Gud annammer ingen sådan« (Moroni 7:9). Du må for at gøre dine bønner meningsfyldte bede med oprigtighed og »af [dit] ganske hjerte« (Moroni 7:48). Vær påpasselig: »lad ikke munden løbe«, når du beder (se Matt 6:7). Tænk alvorligt over din holdning og de ord, som du bruger.

Brug ord, som viser kærlighed, respekt, ærbødighed og nærhed. Anvendelsen af dette princip vil variere alt efter, hvilket sprog du taler. Uanset sprog, så er princippet det samme: Når du beder, bør du bruge ord, som på passende vis videregiver et kærligt og tilbedende forhold til Gud. Du kan måske have svært ved at lære at bruge bønnens sprog, men du vil gradvist blive mere fortrolig med det, når du beder og læser i skrifterne.

Giv altid tak til din himmelske Fader. Du bør dagligt »leve i taksigelse for den store nåde og velsignelse, som han skænker [dig]« (Alma 34:38). Når du tager dig tid til at huske dine

velsigelser, vil du forstå, hvor meget din himmelske Fader har gjort for dig. Udtryk din tak til ham.

Søg vor himmelske Faders vejledning og styrke i alt, hvad du gør. Alma rådede sin søn Helaman: »Ja, råb til Gud om hele dit underhold; ja, lad alle dine gerninger være for Herren, og hvor du end går, lad det ske i Herren, ja, lad dine tanker være henvendt til Herren; ja, lad dit hjertes attrå være til Herren evindeligt. Rådfør dig med Herren i alle dine gerninger, og han vil vejlede dig til det gode; ja, når du lægger dig om aftenen, da læg dig for Herren, så han kan våge over dig, medens du sover; og når du står op om morgenen, da lad dit hjerte være fuldt af taksigelse til Gud; og dersom du gør det, skal du blive ophøjet på den yderste dag« (Alma 37:36-37; se også Alma 34:17-26).

Husk andres behov, når du beder. Bed »for [dit] velfærd og ligeledes for deres velfærd, som er omkring [dig]« (Alma 34:27). Bed din himmelske Fader om at velsigne og trøste dem, som har behov. Bed ham om at inspirere og styrke Kirkens præsident, de andre generalautoriteter og dine lokale kirkeledere. Bed for dine familiemedlemmers og dine venners velfærd. Bed for dem, der leder dit land. Bed Herren om at inspirere og beskytte missionærerne og dem, som de underviser.

Søg Helligåndens vejledning, så du vil vide, hvad du skal medtage i dine bønner. Helligånden kan lære dig hvordan du skal bede, og vejlede dig i det, som du skal sige (Rom 8:26; 2 Nephi 32:8). Han kan hjælpe dig med at bede »efter Guds vilje« (L&P 46:30).

Når du anmoder om noget gennem bøn, så gør alt, hvad du kan for at hjælpe med til, at det bliver givet. Vor himmelske Fader forventer, at du gør mere end blot at bede ham om velsigelser. Når du har en vigtig beslutning at træffe, vil han ofte kræve, at du »udtænke(r) det i dit eget sind« før han vil give dig et svar (L&P 9:7-8). Dine bønner om vejledning vil ikke være mere effektive end dine bestræbelser på at være modtagelig over for Helligåndens tilskyndelser. Dine bønner for dit

eget velfærd og for andres velfærd vil være forgæves, hvis du »bortviser den trængende og den nøgne og ikke besøger den syge og den bekymrede og ikke deler [dine] midler – om [du] har nogen – med dem, som trænger dertil« (Alma 34:28).

Hvis du har en vanskelig opgave foran dig, så glæder det vor himmelske Fader, hvis du knæler ned og beder om hjælp og derpå rejser dig op og går i gang. Han vil hjælpe dig i alle dine retfærdige beskæftigelser, men han vil sjældent gøre noget for dig, som du selv kan gøre.

Personlig bøn

I sin bjergprædiken rådede Jesus Kristus: »Men når du vil bede, så gå ind i dit kammer og luk din dør og bed til din fader, som er i det skjulte. Og din fader, som ser i det skjulte, skal lønne dig« (Matt 6:6). Personlig og fortrolig bøn er en afgørende del af din åndelige udvikling.

Find under alle omstændigheder hver morgen og aften et sted, som er uforstyrret. Knæl ned i ydmyghed og søg fællesskab med din himmelske Fader. Selv om du af og til har behov for at bede i stilhed, så gør en ekstra indsats for til tider at bede lydeligt (se L&P 19:28; 20:51).

Husk, at bøn er en to-vejskommunikation. Når du afslutter dine bønner, så tag dig tid til at holde en pause og lytte. Vor himmelske Fader vil til tider rådgive, vejlede eller trøste dig, mens du er på dine knæ.

Tro aldrig nogen sinde, at du ikke er værdig til at bede. Denne idé kommer fra Satan, som ønsker at overbevise dig om, at du ikke må bede (se 2 Nephi 32:8). Hvis du ikke har lyst til at bede, så bed, indtil du har lyst til at bede.

Herren har befalet: »Bed altid, så du må vinde sejr, ja, så du kan overvinde Satan og slippe ud af hænderne på Satans tjenere, der understøtter hans værk« (L&P 10:5). Selvom du ikke hele tiden kan ligge på dine knæ, så bed altid en personlig og fortrolig bøn, så dit hjerte kan være »fyldt og opløftet i bøn til [Gud] bestandig« (Alma 34:27; se også 3 Nephi 20:1). Du kan hver dag bevare en konstant følelse af kærlig-

hed til din himmelske Fader og hans elskede Søn. Du kan i stilhed udtrykke din taknemlighed til din Fader og bede ham styrke dig i dine ansvar. Når du fristes eller er i fysisk fare, kan du i stilhed bede om hans hjælp.

Familiebøn

Udover at befale os at bede i enerum har Frelseren formanet os at bede sammen med vores familie. Han sagde: »Bed altid til Faderen i mit navn i jeres familie, så jeres hustruer og børn må blive velsignet« (3 Nephi 18:21).

Hvis du er gift, så gør familiebøn til en vedvarende del af dit familieliv. Knæl hver morgen og hver aften ned i ydmyghed. Giv hvert eneste familiemedlem hyppig mulighed for at bede bønnen. Foren jer i taknemlighed for de velsignelser, som vor himmelske Fader har givet jer. Foren jer i tro for at bede om de velsignelser, som I har behov for, og for at bede for andre.

Gennem regelmæssig familiebøn vil du og din familie komme nærmere til Gud og til hinanden. Jeres børn vil lære at kommunikere med deres himmelske Fader. I vil alle blive bedre forberedt til at tjene andre og til at modstå fristelse. Jeres hjem vil være et sted med åndelig styrke, en tilflugt fra den onde indflydelse i verden.

Offentlig bøn

Der er tidspunkter, hvor du måske vil blive bedt om at bede bøn ved et møde i Kirken eller i en klasse. Når du modtager denne mulighed, så husk, at du taler med vor himmelske Fader og ikke giver en offentlig prædiken. Bekymr dig ikke om, hvad andre tænker om det, som du siger. Bed i stedet en enkel bøn fra hjertet.

Modtag svar på bønner

Frelseren belærte: »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som

beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for« (Matt 7:7-8). Til nephiterne sagde han: »og hvad I beder Faderen om i mit navn, som er ret, og tror, I skal få det, se, det skal gives jer« (3 Nephi 18:20).

Vor himmelske Fader hører dine bønner. Han svarer måske ikke altid, som du forventer, men han svarer – i hans egen tid og i overensstemmelse med hans vilje. Men fordi han ved, hvad der er bedst for dig, vil han af og til svare *nej*, selv om din bønner er oprigtige.

Svar på bønner kan komme på mange måder. De kommer ofte gennem den stille, sagte røst fra Helligånden (se »Åbenbaring«, s. 179-183). De kan komme i forbindelse med dit livs forhold eller gennem venlige gerninger fra andre omkring dig. Når du fortsat søger nærmere til din himmelske Fader gennem bøn, vil du lettere kunne genkende hans barmhjertige og kloge svar på din bøn. Du vil opleve, at han er din »tilflugt og styrke, altid at finde som hjælp i trængsler« (Sl 46:2).

Yderligere henvisninger: Matt 6:5-15; Jak 1:5-6; Enos 1:1-17; Mosiah 4:11-12; 3 Nephi 13:6-7; 14:7-8; L&P 19:38; 88:63-65; JS-H 1:9-19

Se også Faste og fasteoffer; Tilbedelse; Tro

Børnebegrænsning

Når et ægtepar er fysisk i stand hertil, har de det privilegium at tilvejebringe jordiske legemer for vor himmelske Faders åndelige børn. De spiller en rolle i lykkens store plan, som gør det muligt for Guds børn at modtage fysiske legemer og opleve livet på jorden.

Som ægtepar, bør du og din ægtefælle drøfte jeres hellige ansvar for bringe børn ind i verden og opdrage dem i retskaffenhed. Når I gør det, så overvej livets hellighed og betydning. Overvej den glæde, som kommer, når børnene er i hjemmet. Overvej de evige velsignelser, som kommer fra at have gode efterkommere. Med et vidnesbyrd om disse principper vil du og din ægtefælle blive forberedt til bønsumt at

Celestiale rige

beslutte, hvor mange børn I skal have, og hvornår I skal have dem. Sådanne beslutninger er mellem jer og Herren.

Når I drøfter dette hellige anliggende, så husk, at sex inden for ægteskabets rammer er guddommeligt godkendt. Mens et af formålene med ægteskabet er at tilvejebringe fysiske legemer for Guds børn, er et andet formål at udtrykke kærlighed til hinanden – at binde mand og hustru sammen i loyalitet, troskab, hensyntagen og fælles hensigt.

Celestiale rige (Se Herlighedsriger)

Diakon (Se Aronske Præstedømme; Præstedømmet)

Djævelen (Se Satan)

Død, fysisk

Den fysiske død er adskillelsen af det jordiske legeme og ånden. Adams fald bragte den fysiske død ind i verden (se Moses 6:48).

Døden er en vigtig del af vor himmelske Faders frelsesplan (se 2 Nephi 9:6). For at kunne blive vor himmelske Faders lig må vi opleve død og senere modtage et fuldkomment og opstandent legeme.

Ånden fortsætter med at leve, når det fysiske legeme dør. I ånde verden modtages de retfærdiges »ånder ... i en lykkeligheds tilstand, som kaldes paradís, en hvilens tilstand, en fredens tilstand, hvori de skal hvile fra al deres besvær og fra al bekymring og sorg« (Alma 40:12). Et sted kaldet åndernes fængsel er reserveret for »dem, der var døde i deres overtrædelse uden kundskab om sandheden eller i synd, idet de havde forkastet profeterne« (L&P 138:32). Disse ånder i fængsel bliver »undervist om tro på Gud, omvendelse fra synd, stedfortrædende dåb til syndernes forladelse, håndspålgelse for Helligåndsgaven, samt alle andre evangeliske prin-

cipper, det var nødvendigt for dem at kende« (L&P 138:33-34). Hvis de accepterer evangeliets principper, omvender sig fra deres synder og accepterer de ordinancer, som er blevet udført for dem i templerne, bliver de budt velkommen i paradiset.

På grund af Jesu Kristi forsoning og opstandelse er den fysiske død kun midlertidig: »For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus« (1 Kor 15:22). Alle vil opstå, hvilket betyder, at hver eneste persons ånd bliver genforenet med sit legeme og – »komme til deres rette og fuldstændige sammensætning« og vil ikke længere være underkastet døden (Alma 40:23; se også Alma 11:44-45).

Du har sandsynligvis oplevet de smerter, som kommer ved et familiemedlems eller en vens død. Det er naturligt at føle sorg på sådanne tidspunkter. I virkeligheden er sorg et af de dybeste udtryk for kærlighed. Herren har sagt: »I skal leve sammen i kærlighed. I skal begræde dem, der dør, og især dem, der ikke har håb om en herlig opstandelse« (L&P 42:45). Den eneste måde at fjerne sorgen over døden er at fjerne kærligheden fra livet.

Selv når du sørger over en af dine kæres død, kan du modtage trøst ved løftet om opstandelse og ved den forsikring, at familier kan være sammen for evigt. Du kan se »den store årsag til sorg og ligeledes til glæde: sorg over død og fordærvelse blandt menneskene og glæde over Kristi lys til liv« (Alma 28:14; se også vers 9-13).

Udover at modtage trøst, når en af dine kære dør, kan du være rolig over den viden, at du også med tiden vil dø. Når du efterlever evangeliet, kan du huske Herrens løfte: »Og det skal ske, at de, der dør i mig, ikke skal smage døden; thi den er sød for dem« (L&P 42:46).

Yderligere henvisninger: Es 25:8; 1 Kor 15:51-58; 2 Nephi 9:6-15; Mosiah 16:6-8

Se også Forsoning, Jesu Kristi; Frelsesplanen; Opstandelsen; Paradis

Død, åndelig

Åndelig død er adskillelse fra Gud. Skrifterne underviser om to kilder til åndelig død. Den første kilde er faldet, og den anden vores egen ulydighed.

Profeten Samuel i Mormons Bog belærte: »... hele menneskeslægten, der ved Adams fald blev forstødt fra Herrens nærhed, betragtes som død, både med hensyn til det timelige og åndelige« (Helaman 14:16). Mens vi lever på jorden, er vi adskilt fra Guds nærhed. Jesus Kristus forløser gennem forsoningen alle fra denne åndelige død. Samuel vidnede om, at Frelserens opstandelse »forløser hele menneskeslægten fra den første død – den åndelige død ... Men se, Kristi opstandelse forløser menneskeheden, ja, hele menneskeslægten og bringer den tilbage til Herren« (Helaman 14:16-17). Profeten Lehi underviste om, at grundet forsoningen »kommer alle mennesker til Gud; og de står for hans ansigt for at blive dømt af ham i overensstemmelse med sandheden og helligheden, som er i ham« (2 Nephi 2:10).

Desuden kommer åndelig død som et resultat af vores egen ulydighed. Vore synder gør os urene og ude af stand til at dvæle i Guds nærhed (se Rom 3:23; Alma 12:12-16, 32; Helaman 14:18; Moses 6:57). Jesus Kristus tilvejebringer gennem forsoningen forløsning fra denne åndelige død, men kun hvis vi udøver tro på ham, omvender os fra vore synder og adlyder evangeliets principper og ordinancer (se Alma 13:27-30; Helaman 14:19; Trosartiklerne 1:3).

Yderligere henvisninger: 1 Nephi 15:33-35; Alma 40:26; 42:23

Se også Faldet; Forsoning, Jesu Kristi; Lydighed; Omvendelse; Synd; Tro

Dømme andre, at

Af og til føler nogle mennesker, at det er forkert at dømme andre. Selv om det er rigtigt, at du ikke skal fordømme andre eller dømme dem uretfærdigt, så er det nødvendigt, at du tager stilling til ideer, situationer og

mennesker gennem hele dit liv. Herren har givet mange befalinger, som du ikke kan holde uden at foretage en bedømmelse. Han har fx sagt: »Tag jer i agt for falske profeter ... På deres frugter skal I kende dem« (Matt 7:15-16) og »gå ud fra de ugudelige« (L&P 38:42). Du må foretage en bedømmelse af mennesker i mange vigtige beslutninger, så som udvælgelsen af venner, hvem man skal stemme på ved valg og i valget af en evig ægtefælle.

At foretage en bedømmelse er en vigtig brug af din handlefrihed og kræver stor omhyggelighed, især når man foretager bedømmelse af andre mennesker. Alle bedømmelser må vejledes af retfærdige standarder. Husk, at kun Gud, som kender den enkeltes hjerte, kan foretage den endelige dom over den enkelte (se Åb 20:12; 3 Nephi 27:14; L&P 137:9).

Herren gav en advarsel som vejledning for os i bedømmelsen af andre: »Thi med hvad dom I dømmes, skal I dømmes, og med hvad mål I måler, skal der tilmåles jer. Men hvorfor ser du skæven, som er i din broders øje, men bjælken i dit eget øje lægger du ikke mærke til? Eller hvorledes kan du sige til din broder: Lad mig tage skæven ud af dit øje; og se, bjælken er i dit eget øje. Du hykler! Tag først bjælken ud af dit eget øje, og da kan du se klart til at tage skæven ud af din broders øje« (3 Nephi 14:2-5).

I dette skriftsted lærer Herren os, at den fejl, som vi ser i en anden, ofte kun er en splint i denne persons øje, sammenlignet med vore egne fejl, som er som en enorm bjælke i vore øjne. Af og til fokuserer vi på andres fejl, når vi i stedet bør arbejde på at forbedre os selv.

Dine retfærdige bedømmelser om andre kan tilvejebringe den nødvendige vejledning for dem og i visse tilfælde beskyttelse for dig og din familie. Foretag enhver sådan bedømmelse med omhyggelighed og barmhjertighed. Bedøm så meget, som du kan, folks situationer snarere end at dømme mennesket selv. Afstå, hvor det er muligt, fra at foretage en bedømmelse, før du har tilstrækkelig viden om

Dåb

kendsgerningerne. Søg altid at være opmærksom på Helligånden, som kan vejlede dine beslutninger. Husk Almas råd til sin søn Corianton: »Se derfor til, min søn, at du er barmhjertig mod dine brødre; handl redeligt, døm retfærdigt og gør bestandigt godt« (Alma 41:14).

Yderligere henvisninger: 1 Sam 16:7; Moroni 7:14-19; L&P 11:12

Se også Barmhjertighed; Kærlighed; Næstekærlighed; Tilgivelse

Dåb

Mormons Bog fortæller om en gruppe mennesker, som lærte evangeliet og blev døbt ved et sted kaldet Mormon. Fra tidspunktet for deres dåb anså de Mormon for et smukt sted, fordi de, mens de var der, »kom til kundskab om deres Forløser« (Mosiah 18:30). Fordi de var blevet styrket af deres vidnesbyrd og deres dåbspagt, forblev de trofaste over for Herren, selv i tider med intense prøvelser (se Mosiah 23-24).

Lige som folket i denne beretning i Mormons Bog kan du glæde dig, når du husker på din dåbspagt og Herrens løfter til dig. Du kan finde styrke i dåbsordinancen, uanset om du er blevet døbt for nyligt eller for mange år siden.

Træd ind på stien til evigt liv

Dåb er den første frelsende ordinance i evangeliet (se Trosartiklerne 1:4). Du kan ved dåb og bekræftelse ved præstedømmets myndighed blive medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Da du blev døbt, viste du din villighed til at følge Frelserens eksempel. Han blev også døbt, selv om han var uden synd. Som han forklarede Johannes Døber, havde han behov for at blive døbt for at kunne »opfylde al retfærdighed« (se Matt 3:13-17).

Alle, som søger evigt liv, må følge Frelserens eksempel ved at blive døbt og modtage Helligåndsgaven. Profeten Nephi sagde, at Frelseren viste os »porten, som [vi] skulle gå

igennem. Thi porten, som [vi] skal gå indad, er omvendelse og dåb med vand, og da kommer [vores] synders forladelse ved ild og ved den Helligånd. Og da er [vi] på den lige og snævre sti, som fører til evigt liv« (2 Nephi 31:17-18). Vi vil modtage evigt liv, hvis vi holder ud til enden, holder vore pagter og modtager frelsens øvrige ordinancer.

Dåb på Herrens måde

Frelseren åbenbarede den rigtige dåbsmåde for profeten Joseph Smith og gjorde det klart, at ordinancen skal udføres af en, som har myndighed i præstedømmet, og at den skal udføres ved nedsænkning:

»Den mand, som er kaldet af Gud, og som har fået fuldmagt af Jesus Kristus til at døbe, stiger ned i vandet med den, der har fremstillet sig til dåb, og siger, idet han kalder ham eller hende ved navn: Med fuldmagt fra Jesus Kristus, døber jeg dig i Faderens, Sønnens og den Helligånds navn. Amen.

Derefter skal han nedsænke ham eller hende under vandet og atter komme op af vandet« (L&P 20:73-74).

Nedsænkning er et symbol på døden for en persons syndefulde liv og genfødselen til et åndeligt liv, der er indviet til tjeneste for Gud og hans børn. Det er et symbol på død og opstandelse. (Se Rom 6:3-6).

Små børn og dåb

Gennem åbenbaring i de sidste dage ved vi, at små børn forløses ved Jesu Kristi barmhjertighed. Herren sagde, at »[de] kan ... ikke synde; thi Satan har ikke fået magt til at friste små børn, førend de begynder at blive ansvarlige for mig« (L&P 29:46-47). De skal ikke døbes, før de når ansvarlighedens alder, som Herren har åbenbaret til at være 8 år (se L&P 68:27; JSO, 1 Mos 17:11). Alle, som hævder, at små børn har behov for dåb »fornægter Kristi barmhjertighed og tilsidesætter hans forsoning og hans forløsnings kraft« (Moroni 8:20, se også vers 8-19, 21-24).

Din dåbspagt

Da du blev døbt, indgik du en pagt med Gud. Du lovede at påtage dig Jesu Kristi navn, at holde hans befalinger og tjene ham til enden (se Mosiah 18:8-10; L&P 20:37). Du fornyer denne pagt, hver gang du nyder nadveren (se L&P 20:77; 79).

Påtag dig Jesu Kristi navn. Når du påtager dig Jesu Kristi navn, ser du dig selv som hans. Du lader ham og hans værk komme i første række i dit liv. Du søger det, som han søger, snarere end det, som du selv ønsker, eller det, som verden lærer dig at ønske.

I Mormons Bog forklarer kong Benjamin, hvorfor det er vigtigt at påtage sig Frelserens navn:

»Der er ikke noget andet navn, hvorved frelse kommer; derfor ønsker jeg, at I skal påtage jer Kristi navn, alle I, der har gjort pagt med Gud, at I vil være lydige til jeres livs ende.

Og det skal ske, at den, der gør dette, skal findes på Guds højre side, og han skal kende det navn, som han skal kaldes ved, thi han skal kaldes ved Kristi navn.

Og det skal ske, at den, der ikke påtager sig Kristi navn, skal kaldes ved et andet navn, og han vil finde sig selv ved Guds venstre side« (Mosiah 5:8-10).

Hold befalingerne. Din dåbspagt er en forpligtelse til at komme ind i Guds rige, skille dig ud fra verden og stå som vidne om Gud »til alle tider, i alle ting og på alle steder« (Mosiah 18:9). Din indsats for at stå som et vidne for Gud omfatter alt, hvad du siger og gør. Stræb efter altid at huske og holde Herrens befalinger. Sørg for at holde dine tanker, dit sprog og dine gerninger rene. Når du søger underholdning, såsom film, tv, internet, musik, bøger, blade og aviser, så sørg for kun at se, lytte til og læse det, som er opløftende. Klæd dig sømmeligt. Vælg venner, som opfordrer dig til at nå dine evige mål. Hold dig borte fra umoral, pornografi, hasardspil, tobak, alkohol og narkotika. Hold dig værdig til at indtræde i templet.

Tjen Herren. Befalingen om at skille sig ud fra det, som hører verden til, betyder ikke, at du skal isolere dig fra andre. En del af dåbspagten er at tjene Herren, og du tjener ham bedst, når du tjener din næste. Da profeten Alma underviste om dåbspagten, sagde han, at vi skulle være »villige til at bære hinandens byrder, så de bliver lette« og »villige til at sørge med dem, som sørger og trøste dem, der har trøst behov« (Mosiah 18:8-9). Vær venlig og vis respekt for alle mennesker og følg Jesu Kristi eksempel på den måde, som du behandler andre.

De lovede velsignelser ved dåb

Når du holder den pagt, som du har indgået ved dåben, vil Herren velsigne dig for din trofasthed. Nogle af de velsignelser, som du modtager, er Helligåndens konstante fællesskab, tilgivelsen for dine synder og det privilegium at blive åndeligt genfødt.

Helligåndens konstante fællesskab. Da du var blevet døbt lagde en eller flere bemyndigede bærere af Det Melkisedekske Præstedømme deres hænder på dit hoved og gav dig Helligåndsgaven. Denne gave giver dig ret til Helligåndens konstante fællesskab, så længe du er værdig. Åndens konstante fællesskab er en af de største velsignelser, du kan modtage i livet på jorden. Ånden vil lede dig på retfærdighedens og fredens stier og lede dig til evigt liv.

Syndsforgivelse. Fordi du er blevet døbt, kan du få forladelse for dine synder. Du kan med andre ord blive tilgivet ved hjælp af Frelserens barmhjertighed. Med denne velsignelse kan du til sidst få lov til at leve i vor himmelske Faders nærhed.

For at få forladelse for dine synder må du udøve tro på Kristus, omvende dig oprigtigt og altid stræbe efter at holde befalingerne. Profeten Mormon underviste »... de første frugter af omvendelse er dåb; og dåb kommer gennem tro på at holde budene, og lydighed mod budene bringer syndsforgivelse

delse« (Moroni 8:25). Du bevarer »syndsforladelse«, når du fortsætter med at ydmyge dig for Gud, påkalde ham dagligt i bøn, forblive standhaftig i troen og tjene de, som trænger (se Mosiah 4:11-12, 26).

Født på ny. Du bliver født på ny til et nyt liv ved dåbens og bekræftelsens ordinancer. Frelseren sagde til Nikodemus: »Den, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige« (Joh 3:5). På samme måde som et lille barn træder ind i en ny eksistens ved fødslen, begyndte du et nyt liv, da du trådte ind i dåbspagten. Du kan vokse i åndelighed og blive Frelseren mere lig ved at holde din dåbspagt, nyde nadveren for at forny din pagt og omvende dig fra dine synder. Apostlen Paulus underviste, at når vi er blevet døbt, bør vi »leve et nyt liv« (Rom 6:4).

Hold ud indtil enden

Nu da du er blevet døbt og har modtaget Helligåndsgaven, må du fortsætte i retfærdighed, for disse ordinancer markerer kun begyndelsen på din rejse tilbage til vor himmelske Fader. Profeten Nephi belærte:

»Efter at I er kommet ind på den lige og snævre sti, vil jeg spørge, om I har gjort alt? Se, jeg siger jer, nej; thi I kan ikke være kommet så vidt uden ved Kristi ord med urokkelig tro på ham, idet I helt forlader jer på hans fortjenester, som er i stand til at frelse.

Derfor må vi stræbe fremad med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og kærlighed til Gud og alle mennesker. Og om I således stræber fremad og mætter jer med Kristi ord samt holder ud indtil enden, se, så siger Faderen, skal I få det evige liv« (2 Nephi 31:19-20).

Yderligere henvisninger: ApG 2:37-38; 2 Nephi 31:4-13; Alma 7:14-16; 3 Nephi 11:18-41; 27:13-22; L&P 39:5-6, 10; 76:50-53.

Se også Helligånden; Lydighed; Nadver; Omvendelse; Præstedømmet; Tro

Enighed

Lige før Frelseren udførte forsoningen, bad han for sine disciple, som han sendte ud til verden for at undervise i evangeliet. Han bad også for dem, som ville tro på ham på grund af hans disciples ord. Han bad om enighed: »At de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig« (Joh 17:21).

Fra denne bøn lærer vi, hvordan evangeliet forener os med vor himmelske Fader og Jesus Kristus og med hinanden. Når vi efterlever evangeliet, modtager de frelsende ordninger og holder vores pagter, forandres vores natur. Frelserens forsoning helliggør os, og vi kan leve i enighed, nyde fred i dette liv og forberede os til at bo sammen med Faderen og hans Søn for evigt.

Herren har sagt: »Dersom I ikke er ét, er I ikke mine« (L&P 38:27). Du kan søge og fremme denne standard i form af enighed i din familie og i Kirken. Hvis du er gift kan du og din ægtefælle blive forenet i hensigt og gerning. I kan give jeres enestående kvaliteter mulighed for at komplimentere hinanden, når I sammen møder udfordringer og vokser i kærlighed og forståelse. Du kan også blive forenet med andre familiemedlemmer og med medlemmer af Kirken ved at tjene, belære og opmuntre hinanden. Du kan blive et med Kirkens præsident og andre kirkeledere, når du studerer deres ord og følge deres råd.

Efterhånden som Kirken vokser over hele jorden, kan de sidste dages hellige blive forenet. Vore hjerter kan blive »sammenknyttet i indbyrdes enighed og kærlighed« (Mosiah 18:21). Vi kan værdsætte kulturelle og individuelle forskelle, mens vi samtidig søger »enheden i troen«, som kommer, når vi følger inspirerede ledere og husker, at vi alle er børn af den samme Fader (se Ef 4:3-6, 11-13).

Se også Kærlighed, Lydighed; Tjeneste; Zion; Ægteskab

Evangeliet

Evangeliet er vor himmelske Faders plan for lykke. Den centrale lærdom i evangeliet er Jesu Kristi forsoning.

Profeten Joseph Smith sagde: »... evangeliets første grundsætninger og forordninger er: 1) Tro på Herren Jesu Kristus, 2) Omvendelse, 3) Dåb ved nedsænkning i vandet til syndernes forladelse, 4) Håndspålæggelse for Helligåndens gave« (Trosartiklerne 1:4). Evangeliet indeholder i sin fylde alle de lærdomme, principper, love, ordinancer og pagter, som er nødvendige for os for at blive ophøjet i det celestiale rige. Frelseren har lovet, at hvis vi holder ud til enden og trofast efterlever evangeliet, vil han holde os skyldfrie for Faderen ved den endelige dom (se 3 Nephi 27:16).

Evangeliets fylde er blevet forkyndt i alle tidsaldre, hvor Guds børn har været rede til at modtage det. Evangeliet er i de sidste dage, eller i tidernes fyldes uddeling, blevet gengivet gennem profeten Joseph Smith.

Yderligere henvisninger: Rom 1:16-17; 3 Nephi 27:13-22; L&P 11:24; 39:5-6

Se også Dåb; Evangeliets gengivelse; Forsoning, Jesu Kristi; Frelsesplanen; Helligånden; Jesus Kristus; Omvendelse; Tro

Evangeliets gengivelse

Da Jesus Kristus gik på jorden, oprettede han sin kirke blandt sine disciple. Efter sin korsfæstelse og sine apostles død, blev evangeliets fylde taget fra jorden på grund af vidtspredt frafald (se »Frafald«, s. 48-49). Mange mænd og kvinder søgte evangeliets fylde i århundrederne efter det store frafald, men var ikke i stand til at finde det. Selv om mange med oprigtighed forkyndte om Frelseren og hans lærdomme, var der ingen, der havde sandhedens fylde eller præstedømmets myndighed fra Gud.

Det store frafald var en tid for åndelig mørke, men vi lever nu en tid, hvor vi kan få del i »lyset, der stråler fra evangeliet om Kristi herlighed« (2 Kor 4:4; se også L&P 45:28).

Evangeliets fylde er blevet gengivet og Jesu Kristi sande kirke er på jorden igen. Ingen anden organisation kan sammenlignes med den. Den er ikke resultatet af en reformation, hvor velmenende mænd og kvinder gør alt i deres magt for at tilvejebringe en forandring. Det er en genoprettelse af den kirke, som blev oprettet af Jesus Kristus. Den er vor himmelske Faders og hans elskede Søns værk.

Som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige kan du modtage velsignelser, som ikke fandtes på jorden i næsten 2000 år. Gennem ordinancerne dåb og bekræftelse kan du modtage tilgivelse for dine synder og nyde Helligåndens konstante fællesskab. Du kan efterleve evangeliet i dets fylde og enkelhed. Du kan opnå en forståelse af Guddommens natur, Jesu Kristi forsoning, formålet med livet på jorden og livets virkelighed efter døden. Du har det privilegium at blive vejledt af levende profeter, som underviser i Guds vilje i vor tid. Ordinancer i templet gør dig i stand til at modtage vejledning og fred, forberede dig til evigt liv, blive beseglet til din familie og tilvejebringe de frelsende ordinancer for dine afdøde forfædre.

Genoprettelsens begivenheder

Følgende skitse sammenfatter nogle få af de vigtige begivenheder i gengivelsen af evangeliet og ved oprettelsen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, som Herren har forkyndt er »den eneste sande og levende kirke på hele jordens overflade« (L&P 1:30).

Tidligt forår 1820. Den 14-årige Joseph Smith bad i en lund nær sit hjem i Palmyra i New York for at søge Jesu Kristi sande kirke. Som svar på hans ydmyge bøn besøgte vor himmelske Fader og Jesus Kristus ham og fortalte ham, at han ikke måtte slutte sig til nogen af kirkerne på jorden den gang. (Se JS-H 1:11-19). I Kirken omtaler vi denne oplevelse som Joseph Smiths første syn.

21.-22. september 1823. Joseph Smith blev besøgt af en engel ved navn Moroni. Moroni profeterede om kommende begivenheder og fortalte Joseph om Mormon Bogs optegnelse skrevet på guldplader. Englen tillod Joseph at se guldpladerne, som var begravet i den nærliggende høj Cumorah. (Se JS-H 1:27-53).

22. september 1827. Joseph Smith modtog guldpladerne fra Moroni på Cumorah-højen efter at have mødt Moroni den 22. september hvert af de fire forudgående år. (Se JS-H 1:53, 59).

15. maj 1829. Efter at have læst om dåb til syndernes forladelse, mens de arbejdede med oversættelsen af guldpladerne, gik Joseph Smith og hans skriver Oliver Cowdery ud til et afsides sted for spørge Herren herom. Der på Susquehanna-flodens bredder i nærheden af Harmony i Pennsylvania modtog de svaret på deres bønner. Johannes Døber, et opstandent væsen kom til dem, som »en budbringer fra himlen ... i en sky af lys.« Han overdrog dem Det Aronske Præstedømme. Derpå døbte Joseph og Oliver i lydighed mod hans instruktioner hinanden og ordinerede hinanden til Det Aronske Præstedømme. (Se JS-H 1:68-72; se også L&P 13).

Maj 1829. De fordums apostle Peter, Jakob og Johannes overdrog Det Melkisedeske Præstedømme til Joseph Smith og Oliver Cowdery. (Se L&P 128:20).

Juni 1829. Vejledt »ved Guds gave og kraft« (L&P 135:3) afsluttede profeten Joseph Smith oversættelsen af Mormons Bog.

26. marts 1830. De første trykte eksemplarer af Mormons Bog bliver tilgængelige i Palmyra i New York.

6. april 1830. Kirken blev organiseret i Fayette Township i staten New York med 6 medlemmer til at begynde med.

27. marts 1836. Templet i Kirtland bliver indviet som det første tempel bygget i denne uddeling. Profeten Joseph Smith bad indvielsesbønnen, som var blevet givet til ham ved åbenbaring. (Se L&P 109).

3. april 1836. Frelseren viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery i templet i Kirtland. Moses, Elias og profeten Elias viste sig også og overdrog præstedømmets nøgler til Joseph og Oliver. Profeten Elias bragte beseglingsmagtens nøgler, som gør det muligt for familier at blive beseglet sammen for evigt. (Se L&P 110).

Kirkens skæbne

Profeten Daniel i Det Gamle Testamente profeterede, at Gud ville »oprette et kongerige, som i al evighed ikke skal gå til grunde« men som skulle »bestå i al evighed« (Daniel 2:44). Da han fremkom med denne profeti, talte han om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, som er Guds rige på jorden i dag. Fra den dag, hvor Kirken blev organiseret med seks medlemmer, er den vokset og er blomstret og vil fortsætte med at udvikle sig indtil den har »fyldt ... hele jorden« (Dan 2:35; se også L&P 65:2). Hundredtusindvis af mennesker døbes hvert år. Mormons Bog oversættes til mange sprog. Templer bygges overalt i verden. Med Jesus Kristus som Kirkens overhoved vil de levende profeter lede Kirkens udvikling, indtil jorden er forberedt til Frelserens andet komme.

Profeten Joseph Smith talte om genoprettelsens velsigelser: »Hvad hører vi nu i det evangelium, som vi har modtaget? En glædens røst! En nådens røst fra himlen og en sandhedsrøst fra jorden; et glædeligt budskab for de døde, en glædesrøst for både levende og døde, gode tidender om stor glæde« (L&P 128:19).

Evigt liv

Yderligere henvisninger: Es 2:1-3; 29:13-14; ApG 3:19-21; Åb 14:6-7; 2 Nephi 3:3-15; L&P 128:19-21; 133:36-39, 57-58; JS-H

Se også Andet komme, Jesu Kristi; Frafald; Joseph Smith; Åbenbaring

Evigt liv

Herren har erklæret: »Dette er min gerning og herlighed – at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39). Udødelighed er at leve for evigt som et opstandent væsen. Gennem Jesu Kristi forsoning vil alle modtage denne gave. Evigt liv, eller ophøjelse, er at arve et sted i den højeste grad af det celestiale rige, hvor vi lever i Guds nærhed og fortsætter som familier (se L&P 131:1-4). Ligesom udødelighed er denne gave muliggjort gennem Jesu Kristi forsoning. Men det kræver vores lydighed mod »evangeliets love og forordninger« (Trosartiklerne 1:3).

Bliv på stien til evigt liv

Da du blev døbt og modtog Helligåndsgaven, indtrådte du på den sti, som leder til evigt liv. Profeten Nephi forklarede:

»Thi porten, som I skal gå indad, er omvendelse og dåb med vand, og da kommer jeres synders forladelse ved ild og ved den Helligånd.

Og da er I på den lige og snævre sti, som fører til evigt liv; ja, da er I gået ind gennem porten, da har I handlet i overensstemmelse med Faderens og Sønnens bud, og da har I modtaget den Helligånd, som vidner om Faderen og Sønnen, i opfyldelse af den forjættelse, som han har gjort, at dersom I gik ind ad denne vej, skulle I få« (2 Nephi 31:17-18).

Nephi fremhævede, at vi efter at være trådt ind på denne »lige og snævre sti« må holde ud til enden.

»... efter at I er kommet ind på den lige og snævre sti, vil jeg spørge, om I har gjort alt? Se, jeg siger jer, nej; thi I kan

ikke være kommet så vidt uden ved Kristi ord med urokkelig tro på ham, idet I helt forlader jer på hans fortjenester, som er i stand til at frelse.

Derfor må vi stræbe fremad med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og kærlighed til Gud og alle mennesker. Og om I således stræber fremad og mætter jer med Kristi ord samt holder ud indtil enden, se, så siger Faderen, skal I få det evige liv« (2 Nephi 31:19-20).

Nu hvor du er blevet døbt og bekræftet, vil en stor del af din udvikling hen mod evigt liv afhænge af, om du modtager andre af frelsens ordinancer: For mænd: Ordination til Det Melkisedekske Præstedømme; for mænd og kvinder tempelbegavelsen og ægteskabsbeseglingen. Når du modtager disse ordinancer og holder de pagter, som ledsager dem, forbereder du dig selv til at arve den højeste grad af celestial herlighed.

Inden for din rækkevidde

Når du overvejer din udvikling på den »lige og snævre sti«, så vær forsikret om, at evigt liv er inden for din rækkevidde. Herren ønsker, at du vender tilbage til ham, og han vil aldrig kræve noget af dig, som du ikke kan opfylde. Alle hans befalinger er beregnet til at fremme din lykke. Når du udøver tro og tjener ham af hele din kraft, giver han dig styrke og forbereder en vej for dig til at udføre det, han befaler dig (se 1 Nephi 3:7). Husk, at når du gør dit bedste og omvender dig fra dine synder, vil Jesu Kristi forsoning kompensere for din svaghed og de uligheder, sorger og smerter, som du oplever i dette liv: »...vi ved, at trods alt, hvad vi formår at gøre, så er det dog af nåde, at vi er frelst« (2 Nephi 25:23).

Yderligere henvisninger: Joh 3:16; 17:3; 2 Nephi 9:39; Moroni 7:41; L&P 14:7; 50:5

Se også Forsoning, Jesu Kristi; Herlighedsriger; Nåde

Faldet

I Edens have befalede Gud: »Af alle træer i haven kan du frit spise, men af træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise; ikke desto mindre kan du selv vælge, thi det er givet dig, men husk på, at jeg forbyder det, thi den dag du spiser deraf, skal du visselig dø« (Moses 3:16-17). Men fordi Adam og Eva overtrådte denne befaling og spiste af frugten til kundskabens træ, blev de forstødt fra Herrens nærhed (se L&P 29:40-41). De oplevede med andre ord den åndelig død. De blev også dødelige og således underlagt den fysiske død. Denne åndelige og fysiske død kaldes faldet.

Vores faldne tilstand

Som efterkommere af Adam og Eva har vi arvet en falden tilstand her i livet på jorden (se Alma 42:5-9, 14). Vi er adskilt fra Herrens nærhed og underkastet den fysiske død. Vi er også placeret i en tilstand med modstand, hvor vi prøves ved livets vanskeligheder og modstanderens fristelser (se 2 Nephi 2:11-14; L&P 29:39; Moses 6:48-49).

I denne faldne tilstand har vi en konflikt i os. Vi er Guds åndelige børn med et potentiale til at »få del i guddommelig natur« (2 Peter 1:4) Men »vi er uværdige for [Gud]; som følge af faldet er vor natur bestandig ond« (Ether 3:2). Vi stræber hele tiden efter at overvinde ugudelige lyster og ønsker.

Kong Benjamin gentog englens ord og sagde: »Thi det naturlige menneske er en fjende af Gud og har været det siden Adams fald.« Kong Benjamin advarede, at ethvert menneske i sin naturlige og faldne tilstand forbliver en fjende af Gud for evigt, »medmindre det underkaster sig den Helligånds ledelse, aflægger det naturlige menneske og bliver en hellig gennem forsoningen ved den Herre Kristus og bliver som et barn, underdanig, sagtmodig, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underkaste sig alt det, Herren finder tjenligt at pålægge det, ligesom et barn underkaster sig sin fader« (Mosiah 3:19).

Faldets fordele

Faldet er en vigtig del af vor himmelske Faders frelsesplan (se 2 Nephi 2:15-16; 9:6). Det har en to-foldig retning – nedad og alligevel fremad. Udover at introducere den fysiske og åndelige død gav det os muligheden for at blive født på jorden og for at lære og udvikle os. Gennem vores retfærdige udøvelse af handlefriheden og vores oprigtige omvendelse, når vi synder, kan vi komme til Kristus og gennem hans forsoning modtage det evige liv som gave. Profeten Lehi forklarede:

»Og se nu, dersom Adam ikke havde overtrådt, ville han ikke være faldet, men ville være forblevet i Edens have. Og alle ting, der var skabt, måtte være forblevet i den samme tilstand, som de var i, efter at de var blevet skabt, og de måtte have været til for evigt og været uden ende.

Og [Adam og Eva] ville ingen børn have fået, men ville være forblevet i en uskyldig tilstand og ingen glæde nydt, for de kendte ikke til sorg, og havde ikke gjort noget godt, for de kendte ikke til synd.

Men se, alt er blevet gjort efter hans visdom, som kender alle ting.

Adam faldt, for at menneskene kunne blive til, og menneskene er til for at kunne nyde glæde.

Og Messias kommer i tidens fylde, for at han kan forløse menneskenes børn fra syndefaldet« (2 Nephi 2:22-26; se også vers 19-21, 27).

Adam og Eva udtrykte deres taknemlighed for de velsignelser, som kom som et resultat af faldet:

Adam »velsignede ... Gud og blev fyldt af ånden og begyndte at profetere om alle jordens slægter og sagde: Velsignet være Guds navn, thi på grund af min overtrædelse er mine øjne blevet åbnet, og i dette liv skal jeg have glæde, og atter i kødet skal jeg se Gud.

Og Eva, hans hustru, hørte alt dette og blev glad og sagde: Var det ikke for vor overtrædelse, ville vi aldrig have fået afkom og ville aldrig have kendt godt og ondt og glæden

Faldet

over vor forløsning og det evige liv, som Gud giver alle de lydige« (Moses 5:10-11).

Forløsning fra faldet

På grund af vores faldne, dødelige tilstand og vore individuelle synder ligger vores eneste håb i Jesus Kristus og forløsningsplanen.

Gennem Jesu Kristi forsoning vil alle mennesker blive forløst fra faldets virkninger. Vi vil opstå og blive bragt tilbage til Herrens nærhed for at blive dømt (se 2 Nephi 2:5-10; Alma 11:42-45; Helaman 14:15-17).

Udover at forløse os fra de altomfattende virkninger fra faldet kan Frelseren forløse os fra vore egne synder. I vores faldne tilstand kan vi synde og distancere os selv fra Herren og bringe åndelig død over os selv. Som apostlen Paulus skrev: »... alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud« (Rom 3:23). Hvis vi forbliver i vores synd, kan vi ikke dvæle i Guds nærhed, for »intet urent kan dvæle ... i hans nærhed« (Moses 6:57). Men heldigvis »tilvejebringer [forsoningen] betingelsen for omvendelse« (Helaman 14:18), hvilket gør det muligt for os at modtage tilgivelse for vore synder og dvæle i Guds nærhed for evigt. Alma underviste: »[der] var ... givet mennesket et tidsrum, hvori det kunne omvende sig; derfor blev dette liv til en prøvetid, en tid, hvori man kunne berede sig til at møde Gud, en tid til at berede sig til den evige tilstand, som er blevet omtalt af os, og som er efter de dodes opstandelse« (Alma 12:24).

Taknemlighed for Frelserens sonoffer

På samme måde som vi ikke ønsker mad, før vi er sultne, vil vi heller ikke fuldt ud ønske evig frelse, før vi har anerkendt vores behov for Frelseren. Denne erkendelse kommer, efterhånden som vi vokser i vores forståelse af faldet. Som profeten Lehi forklarede: »Thi hele menneskeheden var i en fortabt og falden tilstand og ville altid være det, medmindre de ville forlade sig på denne Forløser« (1 Nephi 10:6).

Yderligere henvisninger: 1 Mos 3; Mormon 9:12-14; Moses 4

Se også Arvesynden; Forsoning, Jesu Kristi; Frelsesplanen; Handlefrihed; Synd

Familie

Den 23. september 1995 oplæste præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens 15. profet, følgende proklamation ved mødet for Hjælpeforeningen. Denne inspirerede proklamation har titlen: »Familien: En proklamation til verden« og er blevet Kirkens autoritative udtalelse om familien:

»Vi, Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Råd i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, erklærer højtideligt, at ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for hans børns evige skæbne.

Alle mennesker – mænd og kvinder – er skabt i Guds billede. Hver enkelt er en højt elsket åndelig søn eller datter af himmelske forældre, og som sådan besidder hver enkelt guddommelige egenskaber og muligheder. En persons køn er et fundamentalt særkende for den enkeltes førjordiske, jordiske og evige identitet og hensigt.

I den førjordiske verden kendte og tilbad åndelige sønner og døtre Gud som deres evige Fader og accepterede hans plan, hvorved hans børn kunne opnå et fysisk legeme og opnå jordiske erfaringer for at udvikle sig frem mod fuldkommenhed og til sidst realisere deres guddommelige skæbne som arving til evigt liv. Den guddommelige plan for lykke gør det muligt for familiebånd at fortsætte på den anden side af graven. Hellige ordinancer og pagter, der er tilgængelige i hellige templer, gør det muligt for enkeltpersoner at vende tilbage til Guds nærhed og for familier at være forenet for evigt.

Den første befaling, som Gud gav til Adam og Eva, vedrørte deres mulighed for, som ægtemand og hustru, at blive forældre. Vi erklærer, at Guds befaling til sine børn om at

mangfoldiggøre sig og opfylde jorden stadig er gældende. Vi erklærer endvidere, at Gud har befalet, at formeringens hellige kraft kun skal anvendes mellem en mand og en kvinde, der er lovligt viet som ægtemand og hustru.

Vi erklærer, at den måde, hvorved det jordiske liv skabes, er guddommeligt bestemt. Vi bekræfter livets hellighed og dets vigtighed i Guds evige plan.

Ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn. ›Sønner [børn] er en gave fra Herren‹ (Sl 127:3). Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være lovlydige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse pligter.

Familien er indstiftet af Gud. Ægteskabet mellem mand og kvinde er grundlæggende i hans evige plan. Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor, som ærer deres ægteskabsløfter med fuldstændig troskab. Lykke i familielivet vil med størst sandsynlighed opnås, når det er baseret på Herren Jesu Kristi lærdomme. Vellykkede ægteskaber og familier bygges på og bevares ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser. I henhold til den guddommelige plan skal fædre lede deres familier i kærlighed og retskaffenhed og har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder samt beskytte deres familier. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn. I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere. Uarbejdsdygtighed, dødsfald eller andre omstændigheder kan nødvendiggøre individuelle tilpasninger. Den øvrige familie bør hjælpe til, når der er behov herfor.

Vi advarer om, at personer, som bryder deres løfte om troskab, som misbruger deres ægtefælle eller deres børn, eller

som ikke opfylder ansvaret i familien, en dag skal stå til ansvar over for Gud. Vi advarer endvidere om, at familiens opløsning vil påføre enkeltpersoner, lokalsamfund og nationer de ulykker, som er forudsagt af fordums og nutidige profeter.

Vi opfordrer ansvarlige borgere og offentlige ansatte overalt til at fremme de skridt, der har til hensigt at bevare og styrke familien som samfundets grundlæggende bestanddel« (*Stjernen*, januar 1996, s. 101).

Se også Familieaften; Templer; Ægteskab

Familieaften

Hjemmet er det vigtigste sted for evangelisk undervisning. Ingen anden organisation kan tage familiens sted. De sidste dages hellige profeter har gentagne gange opfordret forældrene til at nære deres børn med kærlighed og evangelisk lærdom.

I 1915 begyndte præsident Joseph F. Smith og hans rådgivere i Det Første Præsidentskab en kirkeomfattende indsats for at styrke familien. De har opfordret forældre i Kirken til at samle deres børn en gang om ugen til en »hjemmeaften«. Familier skulle tage sig tid til at bede og synge sammen, læse i skrifterne, undervise hinanden i evangeliet og deltage i andre aktiviteter, som vil opbygge familiens sammenhold.

I 1970 besluttede præsident Joseph Fielding Smith sammen med sine rådgivere i Det Første Præsidentskab at udpege mandag aften til familieaften. Siden den bekendtgørelse har Kirken holdt mandag aften fri for kirkeaktiviteter, så familierne kan have denne tid sammen.

De sidste dages hellige profeter fortsætter med at opfordre Kirkens medlemmer til at give den højeste prioritet til familieaftenen. De har lovet, at vores hengivenhed til dette program vil hjælpe med til at beskytte vores familie mod vor tids onder og bringe os overvældende glæde nu og i evigheden.

Alle Kirkens medlemmer bør gøre mandagen til en hellig tid, der er reserveret til familieaften. Hvis du er gift, så

afhold familieaften med din ægtefælle. Hvis du har børn, så medtag dem i familieaftenen. Tilpas programmet til deres behov og interesser og lad dem deltage. Efter dine børn er vokset op og rejst hjemmefra, så fortsæt med at holde familieaften med din ægtefælle.

Hvis du er enlig, så overvej at bede din biskop eller grenspræsident om at organisere en hjemmeaftensgruppe for dig og andre enlige medlemmer i din menighed. Han kan kalde en leder for hjemmeaftenen, som er ansvarlig for at organisere programmet og sørge for, at hjemmeaftenen afholdes regelmæssigt.

Følgende er et forslag til, hvordan en familieaften kan bygges op:

- Indledningssang
- Indledningsbøn
- Skriftstedslæsning
- Lektion
- Aktivitet
- Afslutningssang
- Afslutningsbøn
- Forfriskninger

Når du forbereder lektioner til familieaften, så husk at basere dem på skrifterne, de sidste dages hellige lærdomme og personlige erfaringer og vidnesbyrd. Denne bog kan hjælpe dig med at udvælge emner, der kan undervises i. Herudover kan du se i andre kirkepublikationer, så som *Familieaften Idé- og Håndbog* (31106 110) *Håndbog i Evangeliske Principper* (31110 110), *Familievejledning* (31180 110) og Kirkens blade.

Se også Familien

Familiebøn (Se Bøn)

Faste og fasteoffer

At faste er frivilligt at gå uden mad og drikke i en vis periode. Faste kombineret med oprigtig bøn kan hjælpe dig med at forberede dig selv og andre til at modtage Guds velsignelser.

Formål med faste

Ved en bestemt lejlighed kastede Frelseren en djævel ud fra et barn og brugte denne oplevelse til at undervise sin disciple om den kraft, som bøn og faste besidder. Hans disciple spurgte ham: »Hvorfor kunne vi ikke drive den ud?« Jesus svarede: »Fordi I har så lille en tro. Sandelig siger jeg jer: Har I en tro som et sennepsfrø, kan I sige til dette bjerg: Flyt dig herfra og derhen! og det vil flytte sig. Og intet vil være umuligt for jer. Den slags fordrives kun ved bøn og faste.« (Se Matt 17:14-21).

Denne beretning viser, at bøn og faste kan give yderligere styrke til dem, som giver og modtager velsignelser i præstedømmet. Beretningen kan også anvendes i din personlige indsats for at efterleve evangeliet. Hvis du har en svaghed eller en synd, som du har kæmpet med at overvinde, så kan du faste og bede for at modtage den hjælp eller tilgivelse, som du ønsker. Ligesom den dæmon, som Kristus kastede ud, kan din vanskelighed være af den slags, at den kun vil forsvinde ved bøn og faste.

Du kan faste for mange formål. Faste er en måde at tilbede Gud på og udtrykke taknemlighed til ham (se Luk 2:37; Alma 45:1). Du kan faste, når du beder vor himmelske Fader om at velsigne de syge og lidende (se Matt 17:14-21). Faste kan hjælpe dig og dem, som du elsker, med at modtage personlig åbenbaring og blive omvendt til sandheden (se Alma 5:46; 6:6). Gennem faste kan du opnå styrke til at modtage fristelse (se Es 58:6). Du kan faste, mens du stræber på at ydmyge dig for Gud og udøve tro på Jesus Kristus (se Omni 1:26; Helaman 3:35). Du kan faste for at modtage vejledning i at dele evangeliet og ære dine kaldelser i Kirken (se ApG

13:2-3; Alma 17:3, 9; 3 Nephi 27:1-2). Faste kan være en del af retfærdig sorg eller lidelse (se Alma 28:4-6; 30:1-2).

Fastesøndag

Kirken udpeger en søndag hver måned, normalt den første søndag, som fastedag. Den rette overholdelse af fastedagen indebærer, at man afholder sig fra mad og drikke i to på hinanden følgende måltider, deltager i faste- og vidnesbyrdmødet samt yder et gavmildt fasteoffer til hjælp for de nødlidende.

Dit fasteoffer bør mindst udgøre værdien af de to måltider, som du ikke spiser. Hvor det er muligt, vær gavmild og giv meget mere end dette beløb.

Udover at iagttage de fastedage, som er fastsat af Kirkens ledere, kan du faste på andre dage efter dine egne og andres behov. Men du bør ikke faste for ofte eller for længe.

Den sande faste

I Bjergprædikenen underviste Jesu i den sande form for faste. Han tog til orde mod de hyklere, som, når de faster, »gør deres ansigt ukendeligt, for at det skal være kendeligt for mennesker, at de faster.« Snarere end at se retfærdig ud, bør du faste »for din fader, som er i det skjulte. Og din fader, som ser i det skjulte, skal lønne dig« (Matt 6:16-18).

Profeten Esajas belærte også om fastens sande ånd: »Nej, den faste, jeg ønsker, er at løse ondskabens lænker og sprænge ågets bånd, at sætte de undertrykte i frihed, og bryde hvert åg; ja, at du deler dit brød med den sultne, giver husly til hjemløse stakler, at du har klæder til den nøgne og ikke vender ryggen til dine egne« (Es 58:6-7).

Esajas vidnede også om de velsignelser, som kommer, når vi adlyder fasteloven: »Da skal dit lys bryde frem som morgenrøden, og dit sår skal hurtigt læges, din retfærdighed går i spidsen for dig, og Herrens herlighed er bag dig. Da kalder du, og Herren vil svare, da råber du om hjælp, og han siger: Her er jeg! ... Hvis du ... rækker den sultne dit brød, og

mætter den forkuede, så skal dit lys bryde frem i mørket og dit mulm blive til højlys dag. Herren vil altid lede dig, selv i øde egne vil han mætte dig. Han vil styrke din krop, så du bliver som en frodig have, som et kildevæld, hvis vand ikke svigter« (Es 58:8-11).

Yderligere henvisninger: 3 Nephi 13:16-18; L&P 59:12-14; 88:76, 119

Se også Bøn

Forsoning, Jesu Kristi

Ordet *some* betyder at forene eller at bringe noget tilbage til harmoni. Ved Jesu Kristi forsoning kan vi blive forligt med vor himmelske Fader (se Rom 5:10-11; 2 Nephi 25:23; Jakobs Bog 4:11). Vi kan til sidst dvæle i hans nærvær for evigt, »gjort fuldkomne gennem Jesus« (se L&P 76:62, 69).

Jesus Kristus var »den, som fra verdens begyndelse var udset til at forløse [sit] folk« (Ether 3:14). I den førjordiske ånde verden præsenterede vor himmelske Fader den evige frelsesplan, som krævede en uendelig og evig forsoning. Jesus, der dengang var kendt som Jahve, erklærede ydmygt i forudtilværelsen, at han ville udføre Faderens vilje og opfylde planen (se Moses 4:2). Han blev således forudordnet til at udføre forsoningen – at komme til jorden og lide straffen for vore synder, dø på korset og opstå. Han blev »det slagtede lam ... fra verden blev grundlagt« (Åb 13:8; se også 1 Peter 1:19-20; Moses 7:47).

Forsoningen er det højeste udtryk for vor himmelske Faders kærlighed til os (se Joh 3:16). Det er også det største udtryk for Frelserens kærlighed til Faderen og til os (se Joh 14:28-31; 15:9-13; 1 Joh 3:16; L&P 34:3; 138:1-4).

Vores behov for forsoningen

Som efterkommere af Adam og Eva har alle mennesker arvet faldets virkninger. Vi oplever alle åndelig død, at blive adskilt fra Guds nærhed, og vi er alle underkastet den time-

lige død, som er det fysiske legemes død (se Alma 42:6-9; L&P 29:41-42).

I vores faldne tilstand er vi underkastet modstand og fristelse. Når vi giver efter for fristelse, fjerner vi os fra Gud og mister herligheden fra Gud (se Rom 3:23).

Evig retfærdighed kræver, at virkningerne af faldet forbliver, og at vi bliver straffet for vores egne forkerte handlinger. Uden forsoningen ville den åndelige og timelige død udgøre en uoverstigelig barriere mellem os og Gud. Fordi vi ikke kan frelse os selv fra faldet eller fra vore egne synder, ville vi derfor for evigt være adskilt fra vor himmelske Fader, »thi intet urent kan dvæle ... i hans nærhed« (Moses 6:57).

Den eneste måde, hvorpå vi kan blive frelst, er ved at en anden redder os. Vi har behov for en, som kan opfylde retfærdighedens krav – at stå i vores sted for at påtage sig faldets byrde og betale prisen for vore synder. Jesus Kristus har altid været den eneste, som har været i stand til at yde et sådant offer.

Jesus Kristus, vores eneste håb

Frelseren har fra før jordens skabelse været vores eneste håb om »fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende« (L&P 59:23).

Kun han havde magt til at nedlægge sit liv og tage det igen. Han arvede fra sin mor, Maria, evnen til at dø. Han arvede fra sin udødelige Fader magten til at overvinde døden. Han erklærede: »For ligesom Faderen har liv i sig selv, således har han også givet Sønnen at have liv i sig selv« (Joh 5:26).

Kun han kunne købe os fri af vores synder. Gud Faderen gav ham denne magt (se Helaman 5:11). Frelseren var i stand til at modtage denne magt og udføre forsoningen, fordi han selv holdt sig selv fri af synd: »[H]an led fristelser; men han gav ikke efter for dem« (L&P 20:22). Fordi han havde levede et fuldkomment og syndfrit liv, var han ikke underlagt retfærdighedens krav. Han kunne betale gælden for dem, som

omvender sig, fordi han havde magten til at forløse, og fordi han ikke skyldte retfærdigheden noget. Han kan sige:

»Fader, se hans lidelse og død, han, som ikke gjorde synd, i hvem du havde velbehag. Se din Søns blod, som blev udgydt, hans blod, som du hengav, for at du kunne blive herliggjort.

Skån derfor, o Fader, disse mine brødre, der tror på mit navn, at de må komme til mig og have evigt liv« (L&P 45:4-5).

I sandhed, »at der ikke skal gives noget andet navn, ej heller nogen anden vej eller middel, hvorved frelse kan komme til menneskenes børn, uden i og ved Kristi, Herren, den Almægtiges, navn« (Mosiah 3:17).

Sonofferet

Jesu sonoffer fandt sted i Getsemane have og på korset på Golgata. I Getsemane underkastede han sig Faderens vilje og begyndte at påtage sig selv alle menneskers synder. Han har åbenbartet noget af det, som han oplevede, da han betalte prisen for vore synder:

»[J]eg, Gud har lidt dette for alle, for at de, som vil omvende sig, ikke skal lide.

Men dersom de ikke vil omvende sig, må de lide ligesom jeg.«

Disse lidelser »gjorde, at selv jeg, Gud, den største af alle, skælvede af smerte og blødte fra hver pore og led både på legeme og sjæl og ønskede, at jeg ikke skulle drikke den bitre kalk.

Dog, ære være Faderen, jeg tømte den og fuldendte mine forberedelser for menneskenes børn« (L&P 19:16-19, se også Luk 22:44; Mosiah 3:7).

Frelseren fortsatte derpå med at lide for vore synder, da han tillod sig selv at blive korsfæstet – »løftet op på et kors og slået ihjel for verdens synder« (1 Nephi 11:33).

På korset tillod han sig selv at dø. Hans legeme blev derpå lagt i en grav, indtil han opstod og blev »førstegrøden af dem, der er sovet hen« (1 Kor 15:20). Han overvandt ved

sin død og opstandelse den fysiske død for os alle. Han sagde senere:

»... jeg kom til verden for at gøre min Faders vilje, fordi min Fader sendte mig.

Og min Fader sendte mig, for at jeg kunne blive løftet op på korset, og efter at jeg havde været opløftet på korset, at jeg da kunne drage alle mennesker til mig, så at ligesom jeg har været opløftet ved menneskene, således skulle menneskene opløftes ved Faderen til at stå frem for mig og dømmes efter deres gerninger, enten de er gode eller slette.

Og af denne grund er jeg blevet opløftet; derfor vil jeg i overensstemmelse med Faderens magt drage alle mennesker til mig, for at de kan blive dømt efter deres gerninger.

Og det skal ske, at den, der omvender sig og bliver døbt i mit navn, skal blive fyldt; og dersom han holder ud indtil enden, se, da skal jeg frikende ham for min Fader på den dag, da jeg skal stå og dømme verden« (3 Nephi 27:13-16).

Altomfattende forløsning fra faldet

Jesus Kristus løskøber ved forsoningen alle mennesker for faldets virkninger. Alle mennesker, som nogen sinde har levet på jorden, og som nogen sinde vil komme til at leve på jorden, vil opstå og blive bragt tilbage til Guds nærhed for at blive dømt (se 2 Nephi 2:5-10; Helaman 14:15-17). Vi vil ved Frelserens gave i form af barmhjertighed og forløsende nåde alle modtage udødelighedens gave og leve for evigt i herliggjorte og opstandne legemer.

Frelse fra vore synder

Selv om vi er forløst uden betingelser fra faldets altomfattende virkninger, er vi ansvarlige for vore egne synder. Men vi kan få tilgivelse for og blive rensset fra syndens pletter, hvis vi »anvend[er] Kristi forsonende blod« (Mosiah 4:2). Vi må udøve tro på Jesus Kristus, omvende os, blive døbt til syndernes forladelse og modtage Helligåndsgaven. Alma rådede:

»I må omvende jer og fødes påny; thi Ånden siger, at dersom I ikke bliver født påny, kan I ikke arve himmeriges rige; kom derfor og bliv døbt til omvendelse, så jeres synder kan blive afvasket og I kan fatte tro på det Guds Lam, som borttager verdens synder, og som er i stand til at frelse og rense for al uretfærdighed« (Alma 7:14).

Det evige livs gave

Frelseren har erklæret, at evigt liv er »den største af alle Guds gaver« (L&P 14:7). At opnå evigt liv er at blive værdig til at dvæle i Guds nærhed og arve et sted i den højeste grad af det celestiale rige. Denne gave er kun mulig gennem Jesu Kristi forsoning. Mormon sagde: »Og hvad skal I håbe? Se, jeg siger jer, at I skal håbe gennem Kristi forsoning og hans opstandelses kraft [til] at blive oprejst til evigt liv, og dette som følge af jeres tro på ham i overensstemmelse med forjættelsen« (Moroni 7:41).

Vi må for at modtage denne gave opfylde visse betingelser. Vi må udøve tro på Jesus Kristus, omvende os fra vore synder og trofast holde ud til enden. Vi må modtage frelsens ordinancer: Dåb, Helligåndsgaven, ordination til Det Melkisedekske Præstedømme (for mænd) og tempelbegaelsen og ægteskabsbeseglingen. Ved at modtage disse ordinancer og holde de dertil knyttede pagter, kommer vi til Kristus og modtager til sidst det evige livs gave (se Trosartiklerne 1:3).

Herren giver også i sin ubegrænsede retfærdighed og barmhjertighed evigt liv til »Alle, som er døde uden kundskab om evangeliet, men som ville have modtaget det, dersom det havde været muligt for dem at forblive på jorden« og til »alle børn, der dør, før de når ansvarlighedens alder« (L&P 137:7, 10).

Frelseren indbyder os alle til at modtage evigt liv: »Han indbyder alle mennesker; thi barmhjertighedens arme er udstrakt til dem, Og han siger: Omvend jer, og jeg vil modtage jer. Ja, han siger: Kom til mig, da skal I nyde frugten af

livets træ; ja, I skal frit spise og drikke af livets brød og vand« (Alma 5:33-34).

Find fred og helbredelse gennem forsoningen

Velsignelserne ved Frelseren forsoning udstrækker sig gennem evigheden, men kan også komme i dette liv. Når du kommer til Kristus, vil du kende glæden ved at være ren for Herren. Du vil kunne gentage Almas ord, som efter megen synd og oprør oplevede den smertefulde, men helbredende omvendelsesproces. Efter at han var blevet tilgivet, vidnede han:

»Og da jeg tænkte således, mindedes jeg ikke længere mine kvaler, og jeg oprørtes ikke mere ved erindringen om mine synder.

Og hvilken glæde og hvilket forunderligt lys så jeg ikke; ja, min sjæl blev fyldt med glæde, lige så stor som min kval havde været.

... intet kunne være så smerteligt og så bittert, som min kval var ... på den anden side kan intet være så lifligt og sødt, som min glæde var« (Alma 36:19-21).

Udover at tilbyde forløsning fra syndens smerte tilbyder Frelseren fred i tider med prøvelser. Som del af forsoningen påtog Jesus sig selv alle menneskers smerter, sygdomme og svagheder (se Alma 7:11-12). Han forstår din lidelse, fordi han selv har oplevet den. Med denne fuldkomne forståelse ved han, hvordan han skal hjælpe dig. I kan »kast[e] al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer« (1 Pet 5:7).

Gennem jeres tro og retskaffenhed og hans sonoffer kan alle uretfærdigheder, krænkelser og smerter i dette liv blive kompenseret fuldt ud for og blive sat på plads. Velsignelser, som bliver nægtet i dette liv, vil blive givet i evighederne. Og selv om han måske ikke letter din lidelse nu, vil han velsigne dig med trøst og forståelse og med styrke til at »bære [dine] byrder med lethed« (Mosiah 24:15).

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder,« sagde Frelseren »og jeg vil give jer hvile« (Matt 11:28). Ved en anden lejlighed lovede han atter sin fred, idet

han sagde: »I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden« (Joh 16:33). Dette er forsoningens løfter i dette liv og i hele evigheden.

Yderligere henvisninger: Es 49:13-16; 53; Matt 26-28; Mark 14-16; Luk 22-24; Joh 10:14-15; 11:25-26; 14:6; 15:13; 19-20; 1 Kor 15:20-22; Heb 4:14-16; 1 John 1:7; 1 Nephi 10:6; 2 Nephi 2:1-10; 9; 25:23-26; Jakob 4:12; Mosiah 3:1-19; Alma 22:14; 34:5-18; 42; Helaman 5:9-12; 14:13-19; 3 Nephi 9:14-22; 27:13-22; Mormon 9:10-14; Ether 12:27, 41; Moroni 8:5-26; 10:32-33; D&C 18:10-12; 19:15-24; 20:17-34; 45:3-5; 76:40-43; Moses 1:39.

Se også Barmhertighed; Dåb; Død, fysisk; Død, åndelig; Evangeliet; Evtigt liv; Faldet; Frelse; Frelsesplanen; Gud Faderen; Herlighedsriger; Omvendelse; Opstandelse; Ordinaner; Retfærdighed; Tilgivelse; Tro

Forudordination

I ånde verdenen i forudtilværelsen udpegede Gud visse ånder til at udføre specifikke missioner i løbet af deres liv. Det kaldes forudordination.

Forudordination garanterer ikke, at mennesker modtager bestemte kaldelser eller ansvar. Sådanne muligheder kommer i livet som resultat af retfærdig udøvelse af handlefriheden, ligesom forudordination kommer som et resultat af retfærdighed i forudtilværelsen.

Jesus Kristus blev forudordineret til at udføre forsoningen og blev »fra verden blev grundlagt ... det slagtede lam« (Åb 13:8; se også 1 Peter 1:19-21). Skrifterne fortæller om andre, som blev forudordineret. Profeten Abraham lærte om sin forudordination, da han modtog et syn, hvori han så »mange af de ædle og store« blandt de ånder, som var i forudtilværelsen. Han sagde: »Gud så disse sjæle, at de var gode, og han stod midt iblandt dem og sagde: Disse vil jeg gøre til mine fyrster; thi han stod midt iblandt dem, som var ånder, og han så, at de var gode. Og han sagde til mig, Abraham: Du er en af dem; du blev udvalgt, før du blev født« (Abraham 3:22-23). Herren fortalte Jeremias: »Før jeg dannede dig i moders liv, kendte jeg dig, før du kom ud af

Frafald

moders skød, helligede jeg dig; jeg gjorde dig til profet for folkene« (Jer 1:5). Johannes Døber blev forudordineret til at forberede folket til Frelserens jordiske tjenestegerning (se Es 40:3; Luk 1:13-17; 1 Nephi 10:7-10).

Lærdommen om forudordination gælder for alle Kirkens medlemmer og ikke blot for Frelseren og hans profeter. Før jordens skabelse blev trofaste kvinder givet visse ansvar og trofaste mænd blev forudordineret til pligter i præstedømmet. Selv om du ikke husker den gang, så har du helt sikkert sagt ja til at opfylde afgørende opgaver i din Faders tjeneste. Efterhånden, som du viser dig værdig vil du blive givet muligheder for at opfylde de opgaver, som du da modtog.

Yderligere henvisninger: Alma 13:1-9; L&P 138:53-56.

Se også Frelsesplanen; Handlefrihed

Frafald

Når enkeltpersoner eller grupper af mennesker vender sig bort fra evangeliets principper, er de faldet fra.

Perioder med omfattende frafald er sket i hele verdens historie. Efter tider med retfærdighed er mennesker ofte blevet gudløse. Et eksempel er det store frafald, som indtraf, efter at Frelseren oprettede sin kirke. Efter Frelserens og hans apostles død korrumpere mennesker evangeliets principper og foretog ubemyndigede ændringer i Kirkens organisation og præstedømmeordinancerne. Efter denne omfattende gudløshed trak Herren præstedømmets myndighed tilbage fra jorden.

Under det store frafald levede mennesker uden guddommelig vejledning fra levende profeter. Mange kirker blev oprettet, men de havde ikke præstedømmets magt til at lede folket til den sande viden om Gud Faderen og Jesus Kristus. Dele af de hellige skrifter blev ændret eller gik tabt, og ingen besad myndighed til at overdrage Helligåndsgaven eller udføre præstedømmets ordinancer. Dette frafald varede indtil

vor himmelske Fader og hans elskede Søn viste sig for Joseph Smith i 1820 og indledte genoprettelsen af evangeliets fylde.

Vi lever nu i en tid, hvor Jesu Kristi evangelium er blevet gengivet. Men ulig kirken i tidligere tider vil Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ikke blive overvundet af et almindeligt frafald. I skrifterne forkyndes det, at Kirken aldrig igen vil blive ødelagt (se L&P 138:44; se også Dan 2:44).

Selv om der ikke vil ske endnu et altomfattende frafald fra sandheden, må vi hver især vogte os mod personlig frafald. Du kan beskytte dig selv mod personligt frafald ved at holde dine pagter, adlyde befalingerne, følge Kirkens ledere, nyde nadveren og hele tiden styrke dit vidnesbyrd ved dagligt studium af skriften, bøn og tjeneste.

Yderligere henvisninger: Es 24:5; Am 8:11-12; Matt 24:4-14; ApG 20:28-30; 2 Tim 3:1-5, 14-15; 4:3-4; 1 Nephi 13:24-29; Mormon 1:13-14; L&P 1:15-17; JS-H 1:17-19.

Se også Evangeliets gengivelse; Kirkens ledelse; Præstedømmet

Fred

Mange mennesker tænker på fred som et fravær af krig. Men selv under krig kan vi opleve fred, og modsat mangelen på fred, selv om der ingen krig er. Den blotte mangel på konflikt er ikke nok til at bringe fred til vores hjerte. Fred kommer gennem evangeliet – gennem Jesu Kristi forsoning, Helligåndens betjening, og vores egen retskaffenhed, oprigtige omvendelse og trofaste tjeneste.

Selv når verden er i oprør omkring dig, kan du modtage velsignelsen af indre fred. Denne velsignelse vil fortsætte med at være hos dig, når du forbliver trofast over for dit vidnesbyrd om evangeliet, og når du husker, at vor himmelske Fader og Jesus Kristus elsker dig og våger over dig.

Udover at opleve indre fred, kan du være en indflydelse til fordel for fred i din familie, dit samfund og i verden. Du kan arbejde for freden, når du holder befalingerne, yder tjeneste, viser omsorg for familiens medlemmer og naboer og

fortæller andre om evangeliet. Du arbejder for freden, når som helst du letter en andens lidelse.

Frelserens følgende ord forklarer os, hvordan vi kan opleve den fred, som evangeliet bringer:

»Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer.

Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!« (Joh 14:26-27).

»Frygt ikke for at gøre det gode, mine sønner, thi hvad I sår, skal I også høste; thi dersom I derfor sår det gode, skal I også høste det gode som belønning derfor.

Frygt derfor ikke, lille hjord! Gør godt! Lad jord og helvede forene sig imod dig; thi dersom I er bygget på min klippe, kan de ikke få overhånd.

Se, jeg fordømmer jer ikke; gå bort og synd ikke mere. Udfør med alvor det arbejde, jeg har befaleet jer.

Vend alle jeres tanker mod mig. Tvivl ikke, frygt ikke.

Betragt sårene i min side og naglegabene i mine hænder og fødder; vær tro; hold mine bud, og I skal arve himmeriges rige« (L&P 6:33-37).

»Sådan har jeg talt til jer, for at I skal have fred i mig. I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden« (Joh 16:33).

Når du husker på Frelseren og følger ham, vil du i sandhed være ved godt mod. Du kan opleve virkelig og vedvarende fred til alle tider. Du kan finde håb i Frelserens første ord til sine disciple efter sin opstandelse: »Fred være med jer!« (Joh 20:19).

Yderligere henvisninger: L&P 59:23

Se også Helligånden; Håb; Jesus Kristus; Krig; Kærlighed; Næstekærlighed; Tjeneste

Frelse

I dine samtaler med andre kristne, er du nogen sinde blevet spurgt: »Er du blevet frelst?« De, som stiller dette spørgsmål, henviser normalt til det at bekende oprigtigt eller at erklære, at du har accepteret Jesus Kristus som din personlige Herre og Frelser. Når de stiller dette spørgsmål, viser de deres tro med følgende ord, som er skrevet af apostlen Paulus:

»For hvis du med din mund bekender, at Jesus er Herre, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, skal du frelses. For med hjertet tror man til retfærdighed, med munden bekender man til frelse« (Rom 10:9-10).

Besvarelse af spørgsmålet »Er du blevet frelst?«

I Romerbrevet 10:9-10 betyder ordene *frelses* og *frelse* et pagtforhold med Jesu Kristus. Gennem dette pagtforhold, er vi sikret frelse fra syndens evige konsekvenser, hvis vi er lydige. Hver eneste trofaste sidste dages hellige er frelst ifølge denne betydning. Vi er blevet omvendt til det gengivne evangelium. Gennem dåbens ordinance er vi indtrådt i at pagtforhold med Frelseren ved at påtage os hans navn. Vi fornyer vores dåbspagt, når vi nyder nadveren.

Forskellige betydninger af ordet *frelse*.

I lærdommene fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bruges ordene *frelst* og *frelse* med forskellig betydning. Ifølge disse betydninger kan dit svar på spørgsmålet »Er du blevet frelst?« enten besvares med et »Ja« eller et »Ja, på visse betingelser.« Følgende forklaringer skitserer seks forskellige betydninger af ordet *frelse*.

Frelse fra fysisk død. Alle mennesker dør en dag. Men gennem Jesu Kristi forsoning og opstandelse vil alle mennesker opstå igen – og blive frelst fra den fysiske død. Paulus vid-

nede: »For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus« (1 Kor 15:22).

Frelse fra synd. Vi må for at blive rensset fra synd gennem Frelserens forsoning udøve tro på Jesus Kristus, omvende os, blive døbt og modtage Helligåndsgaven (se ApG 2:37-38). Hvis du er blevet døbt og har modtaget Helligånden gennem den rette præstedømmemyndighed er du frelst fra synd på betingelser. Du vil ikke blive fuldkommen frelst fra synd, før du har afsluttet dit liv på jorden og har holdt trofast ud til enden.

Læg mærke til, at du ikke kan frelses *i dine synder*; du kan ikke modtage en betingelsesløs frelse, bare fordi du erklærer din tro på Kristus med den forståelse, at du uundgåeligt vil begå synder resten af dit liv (se Alma 11:36-37). Du kan ved Guds nåde blive frelst *fra dine synder* (se Helaman 5:10-11). For at modtage denne velsignelse må du udøve tro på Jesus Kristus, stræbe efter at holde befalingerne, aflægge synd og forny din omvendelse og renselse gennem nadverens ordinance.

Født på ny. Du vil af og til blive spurgt om du er blevet født på ny. Princippet om åndelig genfødsel forekommer ofte i skrifterne. Det Nye Testamente indeholder Jesu lærdomme om, at vi må »fødes på ny«, og at medmindre vi bliver »født af vand og af ånd, kan [vi] ikke komme ind i Guds rige« (Joh 3:3, 5). Denne lærdom bekræftes i Mormons Bog: »... alle mennesker, ja mænd og kvinder, alle slægter, stammer, tungemål og folk skal fødes på ny, ja fødes af Gud og forandres fra deres kødelige og faldne tilstand til en retfærdig tilstand, idet de er genløst af Gud og blevet hans sønner og døtre. Og således bliver de nye mennesker, og uden de gør dette, kan de ingenlunde arve Guds rige« (Mosiah 27:25-26).

Denne genfødsel er en proces, som sker efter vi er blevet døbt og har modtaget Helligåndsgaven. Den kommer som et resultat af vores villighed »til at indgå en pagt med vor Gud om, at vi vil gøre hans vilje og være lydige mod hans bud i alt, hvad han befaler os resten af vort liv« (Mosiah 5:5). Da vil vore »hjerter [blive] forandret ved troen på hans navn;

derfor er [vi] født af ham« (Mosiah 5:7). Hvis du er blevet døbt og har modtaget Helligåndsgaven med pagt om at påtage dig Jesu Kristi navn, kan du sige, at du er blevet født på ny. Og du kan forny denne genfødsel hver sabbat, når du nyder nadveren.

Frelse fra uvidenhed. Mange mennesker lever i en tilstand af mørke og kender ikke lyset fra det gengivne evangelium. De »holdes borte fra sandheden blot derved, at de ikke ved, hvor de kan finde den« (L&P123:12). Som medlem af Herrens kirke er du frelst fra denne tilstand. Du har en viden om Gud Faderen, Jesus Kristus, livets formål, frelsesplanen og dit evige potentiale. Du kan leve som en discipel af Frelseren, som erklærede: »Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys« (Joh 8:12).

Frelse fra den anden død. Skrifterne taler ofte om frelse fra den anden død. Den anden død er den endelige åndelige død – at blive afskåret fra retfærdigheden og nægtet et sted i noget rige med herlighed (se Alma 12:32; L&P 88:24). Den anden død vil ikke indtræde før den endelige dom, og den vil kun komme til meget få (se L&P 76:31-37). Næsten hver eneste person, som nogen sinde har levet på jorden, vil modtage frelse fra den anden død (se L&P 76:40-45).

Evigt liv, eller ophøjelse. I skrifterne henviser ordene *frelst* og *frelse* ofte til evigt liv eller ophøjelse (se Abraham 2:11). Evigt liv er at kende vor himmelske Fader og Jesus Kristus og at dvæle med dem for evigt – at arve et sted i den højeste grad af herlighed i det celestiale rige (se Joh 17:3; L&P 131:1-4; 132:21-24). For at modtage denne store gave må vi gøre mere end at blive omvendt fra vore synder og blive døbt og bekræftet ved den rette præstedømmemyndighed. Mænd må modtage Det Melkisedekske Præstedømme og alle Kirkens medlemmer må indgå og holde hellige pagter i templet, herunder det evige ægteskab.

Hvis vi lader ordet *frelse* betyde evigt liv, kan ingen af os sige, at vi er blevet frelst i livet på jorden. Denne herlige gave kan kun komme efter den endelige dom.

Yderligere henvisninger: Matt 10:22; Mark 16:16; Ef 2:8-10; Jakobs Brev 2:14-18; 2 Nephi 25:23, 26; Mosiah 5:8-15; 3 Nephi 9:21-22; Moroni 10:32-33; Trosartiklerne 1:3

Se også Dåb; Evigt liv; Forsoning, Jesu Kristi; Frelsesplanen; Herlighedsriger; Nåde

Frelsesplanen

I forudtilværelsen forberedte vor himmelske Fader en plan, der satte os i stand til at blive som ham og modtage en fylde af glæde. Skrifterne henviser til denne plan som »frelsesplanen« (Moses 6:62), »saliggørelsens store plan« (Alma 42:8), »forløsningens store plan« (Jakobs Bog 6:8); »forløsningsplanen« (Alma 12:30; 24:14), og »nådens plan« (Alma 42:15).

Frelsesplanen er evangeliets fylde. Den omfatter skabelsen, faldet, Jesu Kristi forsoning samt alle evangeliets love, ordinancer og lærdomme. Den moralske handlefrihed, evnen til at vælge og handle for os selv, er også afgørende i vor himmelske Faders plan. På grund af denne plan kan vi blive fuldkommengjort gennem forsoningen, modtage en fylde af glæde og leve for evigt i Guds nærhed. Vores familieforhold kan vare igennem evighederne.

Du er en deltager i vor himmelske Faders plan, og din evige erfaring kan opdeles i tre hoveddele: Forudtilværelsen, livet på jorden og livet efter døden. Når du lærer at forstå planen, kan du finde svar på spørgsmål, som bliver stillet af så mange: Hvor kommer vi fra? Hvorfor er vi her? Hvor går vi hen efter dette liv?

Førjordisk liv

Før du blev født på jorden, levede du i din himmelske Faders nærhed som et af hans åndelige børn. I denne forud-

tilværelse deltog du i et råd sammen med andre af vor himmelske Faders åndelige børn. I dette råd præsenterede vor himmelske Fader sin store plan for lykke (se Abraham 3:22-26).

I harmoni med planen for lykke indgik Jesus Kristus, der er Faderens førstefødte Søn i ånden i forudtilværelsen, pagt om at blive Frelseren (se Moses 4:2; Abraham 3:27). De, som fulgte vor himmelske Fader og Jesus Kristus, fik tilladelse til at komme til jorden for at opleve livet på jorden og udvikle sig hen mod evigt liv. Lucifer, en anden af Guds sønner, gjorde oprør mod vor himmelske Faders plan og »søgte at tilintetgøre menneskets handlefrihed« (Moses 4:3). Han blev Satan, og han og hans følgesvende blev kastet ud af himlen og nægtet det privilegium at modtage et fysisk legeme og opleve livet på jorden (se Moses 4:4; Abraham 3:27-28).

Du har gennem dit liv i forudtilværelsen udviklet din identitet og øget dine åndelige evner. Du kan velsignet med handlefrihedens gave træffe vigtige beslutninger, såsom beslutningen om at følge vor himmelske Faders plan. Disse beslutninger påvirkede dit liv dengang og nu. Du voksede i intelligens og lærte at elske sandheden, og du forberedte dig til at komme til jorden, hvor du kunne fortsætte din udvikling.

Jordisk liv

Du oplever nu livet på jorden. Din ånd er forenet med dit legeme og giver dig muligheder for at vokse og udvikle dig på måder, som ikke var mulig i dit liv i forudtilværelsen. Denne del af din eksistens er en tid, hvor du skal lære, og hvor du kan bevise dit værd, hvor du kan vælge at komme til Kristus, og hvor du forbereder dig til at blive værdig til evigt liv. Det er også en tid, hvor du hjælper andre med at finde sandheden og opnå et vidnesbyrd om frelsesplanen.

Livet efter døden

Når du dør, vil din ånd indtræde i ånde verden og vente på opstandelsen. Din ånd og dit legeme vil på tidspunktet for

Frelst

opstandelsen blive forenet igen, og du vil blive dømt og modtaget i et herlighedsrige. Den herlighed, som du vil arve, vil afhænge af dybden af din omvendelse og din lydighed over for Herrens befalinger (se »Herlighedsriger«, s 68-71). Det vil afhænge af den måde, hvorpå du »modtog Jesu vidnesbyrd« (L&P 76:51; se også vers 74, 79, 101).

Velsignelser gennem kundskab om planen

Et vidnesbyrd om frelsesplanen kan give dig håb og mål, mens du kæmper med livets udfordringer. Du kan finde forsikring i den viden, at du er et Guds barn, og at du levede i hans nærhed, før du blev født på jorden. Du kan finde mening i dit liv nu, når du ved, at dine gerninger i livet på jorden vil påvirke din evige skæbne. Med denne viden kan du basere vigtige beslutninger på evige sandheder snarere end på livets omskifteligheder. Du kan vedvarende forbedre dit forhold til familiens medlemmer, når du kan glæde dig over løftet om, at din familie kan være evig. Du kan finde glæde i dit vidnesbyrd om forsoningen og om Herrens befalinger, ordinancer, pagter og lærdomme, idet du ved, at »den, der gør retfærdigheds gerninger, skal få sin løn, nemlig fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende« (L&P 59:23).

Yderligere henvisninger: 2 Nephi 2:5-30; 10:23-25; Alma 12:24-37; 22:12-14; 42; Moses 6:47-62

Se også Død, fysisk; Død, åndelig; Evangeliet; Faldet; Forsoning, Jesu Kristi; Gud Faderen; Handlefrihed; Helvede; Herlighedsriger; Himlen; Jesus Kristus; Opstandelsen; Paradiset; Skabelse

Frelst (se Frelse)

Fristelse

Som profeten Paulus profeterede, så er de sidste dage »hårde tider« (2 Tim 3:1). Modstanderens indflydelse er vidtspredt og forførende. Men du kan overvinde Satan og hans fristelser. Vor himmelske Fader har givet dig handlefriheden

– magten til at vælge mellem godt og ondt. Du kan »ydmyge [dig] for Herren og påkalde hans hellige navn og våge og bede bestandigt, så [du] ikke bliver fristet mere, end [du] kan udholde« (Alma 13:28). Når du villigt adlyder befalingerne, vil din himmelske Fader styrke dig til at modstå fristelse.

Følgende vejledning vil hjælpe dig med at overvinde fristelse:

Centrer dit liv omkring Frelseren. Profeten Helaman rådede sine sønner: »Og nu, mine sønner, ihukom, ihukom, at det er på vor Forløseres klippe, på Kristus, Guds Søn, I må bygge jeres grundvold, så at når djævelen sender sine mægtige vinde, ja, sine pile i hvirvelvinden, ja, når al hans hagl og frygtelige uvejr skal ramme jer, at det da ingen magt skal få over jer til at drage jer ned i elendighedens og den evige pines afgrund på grund af klippen, som I er bygget på, hvilken er en sikker grundvold, en grundvold, som menneskene ikke kan falde på, dersom de bygger derpå« (Helaman 5:12).

Bed om styrke. Da den opstandne Frelser kom til nephiternes, underviste han mængden: »I må altid våge og bede, så I ikke falder i fristelse; thi Satan begærer jer, så han kan sigte jer som hvede. Derfor skal I altid bede til Faderen i mit navn« (3 Nephi 18:18-19). I de sidste dage har han givet et lignende råd: »Bed altid, så du må vinde sejr, ja, så du kan overvinde Satan og slippe ud af hænderne på Satans tjenere, der understøtter hans værk« (L&P 10:5).

Studér skrifterne dagligt. Når du studerer evangeliske sandheder og anvender dem i dit liv, så vil Herren velsigne dig med kraft til at modstå fristelse. Nephi forklarede: »Og jeg sagde til dem, at det var Guds ord, og at enhver, der ville give agt på Guds ord og holde fast derved, aldrig ville omkomme, ej heller kunne Satans fristelser eller gloende pile overvinde dem og slå dem med blindhed og lede dem bort til fordærvelse« (1 Nephi 15:24; se også Helaman 3:29-30).

Fyld dit liv med godhed. Du har så meget godt at vælge fra, at du ikke behøver at tage del i det onde. Når du fylder dit liv med godhed, efterlader det ikke plads til noget andet.

Undgå fristende steder og situationer. Du kan ikke fuldstændigt undgå fristelse, men du kan undgå steder og situationer, hvor det er sandsynligt, at du kan blive fristet. Du kan også undgå upassende materialer i blade, bøger, tv, film og musik samt på internettet.

Stræb efter at påvirke andre til det gode. Lige før Frelseren led i Getsemane Have, bad han for sine disciple: »De [er] ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed. Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden« (John 17:14-18). Som sidste dages disciple af Jesus Kristus kan du være i verden, men »ikke af verden.« Ud over selv at undgå fristelse kan du påvirke andre til at leve et godt og sundt liv. Du kan sætte et retskaffent eksempel, være en god ven, deltage i samfundstjeneste og på passende vis lade din røst blive hørt til forsvar for moralske værdier.

Tøv aldrig med din beslutning om at modstå fristelse. Stræb efter at følge Frelserens eksempel, han som »led fristelser; men han gav ikke efter for dem« (L&P 20.22). Da Satan fristede Jesus i ørkenen, tøvede Herren aldrig. Han svar kom hurtigt og bestemt: »Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene« (Luk 4:8). Gennem dine retskafne tanker, ord og gerninger kan du afslå modstanderens fristelser med samme overbevisning. »I skal stå Djævelen imod, så vil han flygte fra jer. Hold jer nær til Gud, så vil han holde sig nær til jer« (Jak 4:7-8).

Yderligere henvisninger: Rom 12:21; Ef 6:11-17; Jak 1:12; L&P 23:1; 31:12; Moses 1:12-22

Se også Faste og fasteoffer; Handlefrihed; Helligånden; Kristi Lys; Omvendelse; Samvittighed; Satan

Født på ny (Se Dåb; Frelse; Omvendelse)

Førdjordske eksistens (se Frelsesplanen)

Første Præsidentskab (Se også Kirkens ledelse; Profeter)

Generalautoriteter (Se Kirkens ledelse)

Gud Faderen

Gud Faderen er det allerhøjeste væsen, som vi tror på, og som vi tilbeder. Han er den endelige Skaber, Hersker og Bevarer af alt. Han er fuldkommen, har al magt og ved alt. Han »har et legeme af kød og ben, lige så følbart som et menneske« (L&P 130:22).

Vor himmelske Fader er en Gud fuld af dom, styrke, viden og magt, men han er også en Gud fuld af fuldkommen barmhjertighed, venlighed og kærlighed. Selv om vi ikke »fatter ... alle tings betydning« kan vi finde fred i den sikre viden, at vi ved, at han elsker os (se 1 Nephi 11:17).

Fader til vores ånd

Et af livets store spørgsmål er »Hvem er jeg?« En elsket primarysang hjælper selv små børn med at besvare dette spørgsmål. Vi synger: »Jeg er Guds kære barn, og han har sendt mig her.« Den viden, at vi er Guds børn, giver os styrke, trøst og håb.

Du er bogstavelig taget et barn af Gud og åndeligt undfanget i forudtilværelsen. Som hans barn kan du være forsikret om, at du har et guddommeligt og evigt potentiale, og at han vil hjælpe dig i dine oprigtige anstrengelser for at nå dit potentiale.

Den allerhøjeste Skaber

Vor himmelske Fader er den allerhøjeste Skaber. Gennem Jesus Kristus skabte han himmel og jord og alt, hvad der findes i dem (se Moses 2:1). Alma sagde: »... alt viser, at der er

en Gud, ja, selve jorden og alle ting, som er på den, dens bevægelse og ligeledes alle planeterne, som bevæger sig i deres sædvanlige gang, vidner om, at der er en allerhøjeste Skaber« (Alma 30:44).

Overvej fra tid til anden skabelsens skønhed: træerne, blomsterne, dyrene, bjergene, oceanernes bølger og et nyfødt barn. Tag dig tid til at se op på himlen, hvor stjernerne og planeterne bevæger sig i deres baner og er bevis på at »Gud røre[r] sig i sin majestæt og kraft« (se L&P 88:41-47).

Frelseplanens Skaber

Vor himmelske Fader ønsker, at vi skal dvæle hos ham for evigt. Hans gerning og herlighed er at »tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39). Han har for at muliggøre dette forberedt frelsesplanen. Han har sendt sin elskede søn, Jesus Kristus, til at løse døden bånd og sone for verdens synder: »For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv« (John 3:16). Dette offer er det største udtryk for vor himmelske Faders kærlighed til os.

Lær Gud Faderen at kende

Vi har som Guds børn et særlig forhold til ham, der adskiller os fra alle hans øvrige skabninger. Søg at kende din himmelske Fader Han elsker dig, og han har givet dig den værdifulde mulighed at komme ham nær, når du beder. Dine ydmyge og oprigtige bønner bliver hørt og besvaret.

Du kan også komme til at kende din Fader ved at lære om hans elskede Søn og ved at anvende evangeliet i dit liv. Frelseren belærte sine disciple: »Kender I mig, vil I også kende min fader ... Den, der har set mig, har set Faderen« (Joh 14:7, 9).

Du kommer Gud Faderen nær, når du studerer skrifterne og ordene fra de sidste dages hellige profeter, og når du yder tjeneste. Når du følger Guds vilje og lever, som han ønsker, at

du skal leve, så bliver du mere og mere som ham og hans søn. Du forbereder dig selv til at vende tilbage til at leve i deres nærhed.

Yderligere henvisninger: Joh 14:6, 21-24; 17:3; Mosiah 4:9; L&P 132:22-24; Trosartiklerne 1:1

Se også Frelsesplanen; Guddommen; Skabelsen

Guddommen

Kirkens første trosartikel siger: »Vi tror på Gud, den evige Fader, på hans Søn Jesus Kristus og på Helligånden.« De tre udgør Guddommen. De præsiderer over denne verden og alle andre af vor himmelske Faders skabelser.

Den sande lærdom om Guddommen gik tabt i det frafald, som fulgte efter Frelserens jordiske tjenestegerning og hans apostles død. Denne lærdom begyndte at blive gengivet, da den 14-årige Joseph Smith modtog sit første syn (se JS-H 1:17). Fra profetens beretning om det første syn og hans øvrige lærdomme ved vi, at medlemmerne af Guddommen er tre adskilte væsener. Faderen og Sønnen har legemer af kød og ben, men Helligånden er en person, der består af ånd (se L&P 130:22).

Selv om medlemmerne af Guddommen er adskilte væsener med særskilte roller, er de et i formål og lære. De er fuldkomment forenede om at opfylde vor himmelske Faders guddommelige frelsesplan.

Yderligere henvisninger: Matt 3:13-17; John 14:6-10; 17:6-23; ApG 7:55-56; 2 Nephi 31:18; Mormon 7:5-7; L&P 76:20-24

Se også Gud Faderen; Helligånden; Jesus Kristus

Gudsbespottelse

Gudsbespottelse er manglende respekt eller foragt for hellige ting. Det omfatter tilfældig eller uærbødig brug af

Gæld

navnene på ethvert af Guddommens medlemmer. Det omfatter en form for urent eller vulgært sprogbrug eller opførelse.

Brug altid vor himmelske Faders, Jesu Kristi og Helligåndens navn med ærbødighed og respekt. Misbrug af deres navne er en synd. Bespotteligt, vulgært og groft sprog og tilsvarende fagter såvel som umoralske vittigheder er sårende for Herren og for andre.

Et dårligt sprog skader din ånd og fornedrer dig. Lad ikke andre påvirke dig til at bruge beskidt sprog. Benyt i stedet et rent sprogbrug, som løfter og opbygger andre. Vælg venner, som taler pænt. Sæt et eksempel, som vil opmuntre dem, som er omkring dig, til at bruge et rent sprog. Hvis dine venner og bekendte taler gudsbespotteligt, så opfordr dem på en god måde til at bruge andre ord. Hvis de bliver ved, så gå pænt væk eller skift emne.

Hvis du har fået en vane med at bande, kan den brydes. Begynd med at beslutte dig til at ændre dig. Bed om hjælp. Hvis du fristes til at bruge ord, som du ved er forkerte, så til stille eller sig det, du skal sige, på en anden måde.

Yderligere henvisninger: 3 Mos 19:12; L&P 63:60-64

Se også Fristelse; Sømmelighed

Gæld

Herren fortalte på et tidspunkt en gruppe hellige gennem profeten Joseph Smith: »Se, det er min vilje, at I betaler alt, hvad I skylder« (L&P 104:78). Siden Kirkens første tid har Herrens profeter gentagne gange advaret os mod gældens trældom.

En af de store farer ved gæld er de renter, som ledsager den. Nogle former for kredit, såsom kreditkort, har især høje renter. Når du har gæld vil du opleve, at renterne ikke viser nogen nåde. De fortsætter med at øges uanset din situation – uanset om du er ansat eller uden job, rask eller syg. De går aldrig væk, før gælden er betalt. Lad dig ikke bedrage af kre-

dittilbud, selv om det får gæld til at virke attraktivt, når der loves lave renter eller slet ingen renter i en bestemt periode.

Se på, hvordan din økonomi har det. Udvis disciplin, når du køber ind, og undgå gæld i det omfang, du kan. I de fleste tilfælde kan du undgå gæld ved at styre dine ressourcer klogt. Hvis du stifter gæld, såsom et fornuftigt beløb for at købe et beskedent hjem eller afslutte din uddannelse, så arbejd på så hurtigt som muligt at betale beløbet tilbage og gøre dig fri af trældommen. Når du har betalt din gæld og sparet noget op, vil du være forberedt på de økonomiske storme, som du måske møder på din vej. Du vil have ly for din familie og fred i hjertet.

Yderligere henvisninger: Luk 16:10-11; L&P 19:35.

Halvfjerdser (Se Kirkens ledelse)

Halvfjerdser-områdeautoritet (Se Kirkens ledelse)

Handlefrihed

Vor himmelske Fader har givet dig handlefrihed, evnen til selv at vælge og handle. Handlefrihed er afgørende i frelsesplanen. Uden den ville du ikke være i stand til at lære eller udvikle dig eller følge Frelseren. Med den kan du »frit vælge frihed og evigt liv ved den store formidling for alle mennesker, eller fangenskab og død efter djævelens magt og fangenskab« (2 Nephi 2:27).

Du besad evnen til at vælge, fra før du blev født. I rådet i forudtilværelsen fremlagde vor himmelske Fader sin plan, som omfattede handlefrihedens princip. Lucifer gjorde oprør og »søgte at tilintetgøre menneskets handlefrihed« (Moses 4:3). Som resultat blev Lucifer og alle de, som fulgte ham, nægtet det privilegium at modtage et jordisk legeme. Din tilstedeværelse på jorden bekræfter, at du udøvede din handlefrihed til at følge vor himmelske Faders plan.

Her på jorden fortsætter du med at have handlefrihed. Din brug af denne gave afgør din lykke eller ulykke i dette liv og i det kommende liv. Selv om du selv kan træffe egne valg, så kan du ikke frit vælge konsekvenserne af dine handlinger. Konsekvenserne kommer måske ikke med det samme, men vil altid følge. Gode og retfærdige valg leder til lykke, fred og evigt liv, mens valg i form af synd og ondskab til sidst leder til hjertesorg og ulykke.

Du er ansvarlig for de valg, du træffer. Du skal ikke give dine omstændigheder, din familie eller dine venner skylden, hvis du vælger ikke at adlyde Guds befalinger. Du er et Guds barn med stor styrke. Du har evnen til at vælge retskaffenhed og lykke, uanset hvad dine omstændigheder er.

Du har også ansvaret for at udvikle de evner og talenter, som vor himmelske Fader har givet dig. Du skal stå til ansvar over for ham for, hvad du gør med dine evner, og hvordan du bruger din tid. Sløs ikke din tid bort. Vær villig til at arbejde hårdt. Vælg at gøre meget godt af egen fri vilje.

Yderligere henvisninger: 5 Mos 11:26-28; 30:15-20; Jos 24:14-15; 2 Nephi 2; Helaman 14:30-31; L&P 58:26-28; 101:78

Se også Frelsesplanen; Fristelse; Lydighed

Hasardspil

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er modstander af hasardspil, herunder statslotterier.

Hasardspil motiveres af et ønske om at blive rig ved ingenting. Dette ønske er åndeligt destruktivt. Det leder deltagerne bort fra Frelserens lærdomme om kærlighed og tjeneste og hen imod modstanderens selvished. Det underminerer arbejdets dyd og indsats samt lysten til at yde en ærlig indsats i alt, hvad vi gør.

De, som deltager i hasardspil vil hurtigt opdage det bedrag, som ligger i den idé, at de kan give lidt eller intet og modtage noget af værdi til gengæld. De vil opleve, at de opgiver store pengesummer, deres egen ære og respekten fra

familie og venner. Når de nu er blevet bedraget og tilvænnat, vil de ofte spille de midler bort, som skulle bruges til andre formål, såsom familiens grundlæggende behov. Spillere bliver ofte så meget slaver af og så desperate over at skulle betale deres spillegæld, at de begynder at stjæle og derved opgiver deres eget gode ry.

Det Første Præsidentskab har opfordret os til at slutte os sammen med andre i modstand mod lovliggørelse af og statsstøtte til enhver form for hasardspil i vores samfund.

Se også Fristelse

Hede drikke (*Se* Visdomsordet)

Helligånden

Helligånden er det tredje medlem af Guddommen. Han er en åndelig person uden et legeme af kød og ben (se L&P 130:22). Han omtales ofte som Ånden, Helligånden, Guds Ånd, Herrens Ånd eller Talsmanden.

Helligåndens roller

Helligånden arbejder i fuldkommen harmoni med vor himmelske Fader og Jesus Kristus og opfylder adskillige roller for at hjælpe dig med at leve retskaffent og modtage evangeliets velsignelser.

Han »vidner om Faderen og Sønnen« (2 Nephi 31:18) og åbenbarer og underviser i »sandheden i alle ting« (Moroni 10:5). Du kan kun modtage et sikkert vidnesbyrd om vor himmelske Fader og Jesus Kristus gennem Helligåndens kraft. Hans kommunikation til din ånd bringer langt større sikkerhed end nogen anden kommunikation, som du kan modtage gennem dine naturlige sanser.

Mens du stræber efter at forblive på den sti, som leder til evigt liv, vil Helligånden »vise [dig] alt, hvad [du] skal gøre« (se 2 Nephi 32:1-5). Han kan vejlede dig i dine beslutninger og beskytte dig mod fysisk og åndelig fare.

Helligånden

Du kan gennem ham modtage Åndens gaver til egen gavn og til gavn for dem, som du elsker og tjener (se L&P 46:9-11).

Han er Talsmanden (Joh 14:26). Som en beroligende røst fra en kærlig forælder kan berolige et grædende barn, kan Åndens tilskyndelser berolige dig, stilne de nagende bekymringer i dit liv og trøste dig, når du sørger. Helligånden kan fylde dig med »med håb og fuldkommen kærlighed« og »lære dig om rigets fredelige anliggender« (Moroni 8:26; L&P 36:2).

Gennem hans kraft bliver du helliggjort efterhånden, som du omvender dig, modtager ordinancerne dåb og bekræftelse og forbliver tro mod dine pagter (se Mosiah 5:1-6; 3 Nephi 27:20; Moses 6:64-68).

Han er forjættelsens Helligånd (se Ef 1:13; L&P 132:7, 18-19, 26). I denne kapacitet bekræfter han, at de præstedømmeordinancer, som du har modtaget, og de pagter, som du har indgået, er acceptable for Gud. Denne godkendelse afhænger af din fortsatte trofasthed.

Helligåndsgaven

Alle oprigtige sandhedssøgende kan føle Helligåndens indflydelse, hvilket vil lede dem til Jesus Kristus og hans evangelium. Men fylden i velsignelserne, som gives gennem Helligånden, er kun til rådighed for dem, som modtager Helligåndsgaven og forbliver værdige.

Efter du er blevet døbt ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, lægger en eller flere bærere af Det Melkisedekske Præstedømme deres hænder på dit hoved og bekræfter dig som medlem af Kirken i en hellig præstedømmeordinance. Du blev som del af denne ordinance, kaldet bekræftelsen, givet Helligånden som gave.

Helligåndsgaven adskiller sig fra Helligåndens indflydelse. Før din dåb kunne du føle Helligåndens indflydelse fra tid til anden og kunne gennem denne indflydelse modtage et vidnesbyrd om sandheden. Nu hvor du har Helligåndsgaven,

har du retten til det konstante fællesskab med dette medlem af Guddommen, hvis du holder befalingerne.

Den fulde glæde af Helligåndsgaven omfatter at modtage åbenbaring og trøst samt at kunne betjene og velsigne andre gennem åndelige gaver og at blive helliggjort fra synd og forberedt til ophøjelse i det celestiale rige. Disse velsigelser afhænger af din værdighed; de kommer lidt efter lidt, efterhånden som du er rede til dem. Når du bringer dit liv i harmoni med Guds vilje, vil du gradvist modtage Helligånden i stort mål. Profeten Joseph Smith forkyndte, at Guds riges mysterier »kan kun ses og forstås ved den Helligåndskraft, som Gud skænker dem, der elsker ham og renser sig for ham« (se L&P 76:114-116).

Husk, at »Herrens ånd dvæler ikke i vanhellige templer« (Helaman 4:24). Selv om du har modtaget Helligåndsgaven, vil Ånden kun dvæle hos dig, hvis du holder befalingerne. Han vil trække sig tilbage, hvis du fornærmer ham ved at bande, være uren, ulydighed, er oprørsk eller ved anden synd.. Hold dig selv ren. Fyld dit liv med godhed, så du kan være værdig til Helligåndens konstante fællesskab.

Yderligere henvisninger: Matt 3:11; Joh 15:26; 16:13; ApG 2:38; 8:12-17; 19:1-6; 1 Kor 2:9-14; 12:3; Gal 5:22-23; 1 Nephi 10:17-19; 2 Nephi 31:17; L&P 8:2-3; 39:20-24; 68:25-28; 121:46; Trosartiklerne 1:4

Se også Dåb; Guddommen; Håndspalæggelse; Åbenbaring; Åndelige gaver

Helligåndsgaven (Se Helligånden)

Helvede

De sidste dages åbenbaringer taler om helvedet på mindst to måder. For det første er det et andet navn for åndernes fængsel i ånde verden herefter for »dem, der var døde i deres overtrædelse uden kundskab om sandheden eller i synd, idet de havde forkastet profeterne« (L&P 138:32). Dette er et midlertidigt sted, hvor ånder bliver undervist i evangeliet og har mulighed for at omvende sig og acceptere

frelsens ordinancer, som udføres for dem i templerne (se L&P 138:30-35). De, som accepterer evangeliet, kan dvæle i paradiset indtil opstandelsen. Efter de er opstået og blevet dømt, vil de modtage den grad af herlighed, som de er værdige til. De, som vælger ikke at omvende sig, men som ikke er fortabelsens sønner, vil forblive i det åndelige fængsel indtil slutningen af tusindårsriget, hvor de vil blive frigivet fra helvedet og fra straf og opstå til en telestial herlighed (se L&P 76:81-85).

For det andet bruges ordet *helvede* til at henvise til det ydre mørke, som er opholdsstedet for djævelen, hans engle og fortabelsens sønner (se L&P 29:36-38; 76:28-33). Fortabelsens sønner er dem, som »ingen tilgivelse« modtager »hverken i denne verden eller den tilkommende, da de har fornægtet den Helligånd, efter at de har modtaget den, og fornægtet Faderens enbårne Søn, idet de igen har korsfæstet ham og stillet ham til spot« (L&P 76:34-35; se også vers 31-33, 36-37). Sådanne mennesker vil ikke arve et sted i noget herlighedsrige, for dem vedvarer helvedets forhold (se L&P 76:38; 88:24, 32).

Se også Herlighedsriger; Satan

Herlighedsriger

På grund af Jesu Kristi forsoning vil alle mennesker opstå (se Alma 11:42-45). Efter vi er opstået, vil vi stå foran Herren for at blive dømt (se Åb 20:12; 3 Nephi 27:14). Hver eneste af os vil blive tildelt en evig bolig i et specifikt herlighedsrige. Herren underviste i dette princip, da han sagde: »I min faders hus er der mange boliger« (Joh 14:2).

De tre herlighedsriger: Det celestiale rige, det terrestriale rige og det telestiale rige. Den herlighed, som du vil arve, vil afhænge af dybden af din omvendelse, der udtrykkes ved din lydighed mod Herrens befalinger. Det vil afhænge af den måde, hvorpå du »modtog Jesu vidnesbyrd« (L&P 76:51; se også vers 74, 79, 101).

Det celestiale rige

Det celestiale rige er den højeste af de tre herlighedsriger. De, som kommer til at bo i dette rige, vil for evigt bo i Gud Faderens og hans søns Jesus Kristi nærhed. Dette bør være dit mål: at arve celestial herlighed og ligeså hjælpe andre med at modtage denne store velsignelse. Sådant et mål opnås ikke i et forsøg, men er resultatet af et liv i retfærdighed og med et vedvarende formål.

Det celestiale rige er det sted, som er forberedt for dem, som har modtaget »Jesu vidnesbyrd« og som er »gjort fuldkomne gennem Jesus, den nye pagts mellemmand, der udvirkede denne fuldkomne forsoning ved udgydelsen af sit eget blod« (L&P 76:51, 69). Vi må for at arve denne gave modtage frelsens ordinancer, holde befalingerne og omvende os fra vore synder. Se i L&P 76:50-70, 92-96 en detaljeret forklaring om dem, som vil arve celestial herlighed.

I januar 1836 modtog profeten Joseph Smith en åbenbaring, der udvidede hans forståelse for kravene for at arve celestial herlighed. Himlene blev åbnet for ham, og han så det celestiale rige. Han undrede sig, da han så sin storebror Alvin der, selv om Alvin var død, før han modtog dåbens ordinance. (Se L&P 137:1-6). Derpå kom Herrens røst til profeten Joseph:

»Alle, som er døde uden kundskab om evangeliet, men som ville have modtaget det, dersom det havde været muligt for dem at forblive på jorden, vil blive arvinger til Guds celestiale rige;

ligeledes vil alle, der fra nu af dør uden kundskab derom, og som ville have modtaget det af hele deres hjerte, blive arvinger til det rige,

thi jeg, Herren, vil dømme alle mennesker efter deres gerninger, efter deres hjertes ønsker« (L&P 137:7-9).

Profeten Joseph kommenterede denne åbenbaring og sagde: »Og jeg så også, at alle børn, der dør, før de når

ansvarlighedens alder, frelses i Himmelenes celestiale rige« (L&P 137:10).

Fra en anden åbenbaring til profeten Joseph lærer vi, at der er tre grader i det celestiale rige. For at blive ophøjet i den højeste grad og fortsætte evigt i familieforhold, må vi indtræde i »den nye og evige ægteskabspagt« og være trofaste over for denne pagt. Tempelægteskabet er med andre ord et krav for at kunne opnå den højeste grad af celestial herlighed. (Se L&P 131:1-4). Alle, som er værdige til at indtræde i den nye og evige ægteskabspagt, vil få denne mulighed, enten i dette liv eller det næste.

Det terrestriale rige

De, som arver terrestrial herlighed, »modtager af Sønnens nærværelse, men ikke af Faderens fylde. Derfor er de terrestriale legemer og ikke celestiale og adskiller sig fra disse i herlighed, som månen fra solen« (L&P 76:77-78). Generelt sagt vil enkeltpersoner i det terrestriale rige være gode mennesker, »som er forblindet ved menneskers underfundighed« (L&P 76:75). Denne gruppe vil omfatte medlemmer af Kirken, som »ikke er tapre i Jesu vidnesbyrd« (L&P 76:79). Det vil også omfatte dem, som har forkastet muligheden for at modtage evangeliet i livet på jorden, men som senere modtog det i ånde verden, som følger efter (se L&P 76:73-74). Se L&P 76:71-80, 91, 97 for at lære mere om dem, som vil arve terrestrial herlighed.

Det telestiale rige

Det telestiale rige er reserveret for mennesker, som »ikke modtog Kristi evangelium eller Jesu vidnesbyrd« (L&P 76:82). Disse enkeltpersoner vil modtage deres herlighed efter at være blevet forløst fra det åndelige fængsel, som somme tider kaldes helvede (se L&P 76:84, 106). Se i L&P 76:81-90, 98-106, 109-112 en deltaljeret forklaring om dem, som vil arve telestial herlighed.

Fortabelse

Nogle mennesker vil ikke være værdige til at bo i et herlighedsrige. De vil blive kaldet »fortabelsens børn« og »må tilhøre et rige, der er uden herlighed« (L&P 76:32, 88:24). Sådan vil tilstanden være for »alle dem, som kender [Guds] magt og har fået del deri og alligevel har ladet sig overvinde af djævelens magt til at fornægte sandheden og trodse [Guds] magt« (L&P 76:31; se også vers 30, 32-49).

Yderligere henvisninger: 1 Kor 15:40-42; L&P 88:20-39; 130:18-19.

Se også Evigt liv; Forsoning, Jesu Kristi; Frelsesplanen; Helvede; Himlen

Herrens Ånd (se Helligånden; Kristi lys).

Himlen

I skrifterne bruges ordet *himlen* på to grundlæggende måder. Først henviser ordet til det sted, hvor Gud lever, som også er det endelige hjem for de trofaste (se Mosiah 2:41). For det andet henviser det til universet omkring jorden (se 1 Mos 1).

Yderligere henvisninger: Sl 11:4; Matt 6:9; 1 Nephi 1:8; Mosiah 3:8; L&P 20:17

Se også Herlighedsriger

Himmelske Fader (Se Gud Faderen)

Hjemmeundervisning (Se Præstedømmet)

Hjælpeforeningen

Hjælpeforeningen blev grundlagt af profeten Joseph Smith den 17. marts 1842 i Nauvoo i Illinois. Da Hjælpeforeningen blev grundlagt havde den to hovedformål: At tilvejebringe hjælp til de fattige og trængende og til at redde sjæle. Organisationen fortsætter i dag og forbliver trofast overfor disse oprindelige vejledende principper. Overalt

i verden arbejder søstrene i Hjælpeforeningen sammen med præstedømmebærere i udførelsen af Kirkens mission. De støtter hinanden, når de —

- øger deres vidnesbyrd om Jesus Kristus ved hjælp af tro og studium af skriften.
- søger åndelig styrke ved at følge Helligåndens tilskyndelser.
- vier sig selv til at styrke ægteskabet, familien og hjemmet.
- finder storhed i moderskabet og glæde ved at være kvinde.
- glæder sig over tjeneste og gode gerninger.
- elsker livet og at lære.
- står for sandhed og ret.
- støtter præstedømmet som Guds myndighed på jorden.
- glæder sig over templets velsignelser.
- forstår deres guddommelige skæbne og stræber efter ophøjelse.

Hvis du er medlem af Hjælpeforeningen, så er en af de måder, hvorpå du kan bidrage til organisationens mission, at acceptere opgaven til at tjene som besøglærerinde. Når du besøger og tjener de tildelte søstre, så tag dig tid til at undervise i evangeliet og til at styrke venskaber. Udover at betjene enkeltpersoner, kan du spille en vigtig rolle i at styrke familier.

Ledere i menighederne sikrer sig, at der er tildelt besøglærerinder til enhver søster, som er 18 år og derover. Lederne i præstedømmet og Hjælpeforeningen følger op på, at besøglærerinderne hjælper med til at imødekomme hver eneste søsters åndelige og timelige behov.

Du er som søster i Hjælpeforeningen medlem af et verdensomspændende søsterfællesskab, der er forenet i tilbedelsen af Jesus Kristus. Du slutter dig sammen med andre af

Guds døtre som er kvinder med tro, dyd, visioner og næstekærlighed og med den sikre viden, at dit liv har betydning, formål og vejledning. Gennem din deltagelse i Hjælpeforeningen har du mulighed for at nyde et søsterskab og fællesskab, yde meningsfyldt tjeneste, dele dit vidnesbyrd og dine talenter og vokse åndeligt.

Homoseksualitet (Se Kyskhed)

Håb

Ordet *håb* misforstås ofte. I vores daglige sprog har ordet ofte en antydning af usikkerhed. Vi siger fx, at vi håber på en forandring af vejret eller på et besøg fra en ven. I evangeliets sprog er ordet *håb* sikkert, vakler ikke og er aktivt. Profeterne taler om at have en »fast forhåbning« (Alma 34:41) og »et levende håb« (1 Pet 1:3). Profeten Moroni forklarede: »Derfor kan den, som tror på Gud, visselig have håb om en bedre verden, ja en plads ved Guds højre hånd; og dette håb kommer af tro og er et anker for menneskesjælene, som vil gøre dem sikre og standhaftige, altid rige på gode gerninger til forherligelse af Gud« (Ether 12:4).

Når vi nærer håb, stoler vi på Guds løfter. Vi har en stille forsikring om, »at den, der gør retfærdigheds gerninger, skal få sin løn, nemlig fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende« (L&P 59:23). Mormon forklarede, at et sådant håb kun kommer gennem Jesu Kristi forsoning: »Og hvad skal I håbe? Se, jeg siger jer, at I skal håbe gennem Kristi forsoning og hans opstandelses kraft at blive oprejst til evigt liv, og dette som følge af jeres tro på ham i overensstemmelse med forjættelsen« (Moroni 7:41).

Når du stræber efter at efterleve evangeliet, vokser du i din evne til at »blive ... rige i håbet ved Helligåndens kraft« (Rom 15:13). Dit håb vokser, når du beder og søger Guds tilgivelse. I Mormon Bog forsikrede en missionær ved navn Aaron en lamanitisk konge: »... dersom du vil omvende dig fra alle

Håndspålæggelse

dine synder og bøje dig for Gud og påkalde hans navn i tro, forvisset om, at du skal få, da skal du få det håb, du ønsker« (Alma 22:16). Du opnår også håb, når du studerer skrifterne og følger deres lærdomme. Apostlen Paulus forklarede: »Alt, hvad der tidligere er skrevet, er jo skrevet, for at vi skal lære af det, så vi med udholdenhed og med den trøst, som skrifterne giver os, kan fastholde håbet« (Rom 15:4).

Princippet om håb rækker ind i evighederne, men det kan også opretholde dig i hverdagens udfordringer. Salmisten sagde: »Lykkelig den, hvis hjælp er Jakobs Gud, hvis håb står til Herren, hans Gud« (Sl 146:5). Med håb kan du finde glæde i livet. Du kan »have tålmodighed og udholde ... genvordigheder med fast forhåbning, at I engang skal finde hvile for alle jeres lidelser« (Alma 34:41). Du kan »stræbe fremad med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og kærlighed til Gud og alle mennesker. Og om I således stræber fremad og mætter jer med Kristi ord samt holder ud indtil enden, se, så siger Faderen, skal I få det evige liv« (2 Nephi 31:20).

Yderligere henvisninger: Klages 3:25-26; 1 Kor 15:19-22; 1 Peter 3:15; 1 Joh 3:2-3; Jakobs Bog 4:4-6; Alma 13:28-29; 27:28; Ether 12:32; Moroni 8:26; 9:25; 10:22

Se også Forsoning, Jesu Kristi; Modstand; Næstekærlighed; Tro

Håndspålæggelse

Håndspålæggelse er den måde, som er åbenbaret af Herren til udførelse af mange præstedømmeordinancer, herunder bekræftelse, ordination, indsættelse af medlemmer i kaldelser, salvelse af syge, og når der gives andre præstedømmevelsignelser (se L&P 42:44; Trosartiklerne 1:4-5). De, som har den rette præstedømmemyndighed, lægger deres hænder på hovedet af den person, som skal modtage ordinationen. Når de gør det, tjener de som det redskab, hvorved Herren velsigner sine børn (se L&P 36:2).

Denne fremgangsmåde har altid være brugt af præstedømmebærere. Adam ordinerede sine retskafne mandlige efterkommere ved håndspålæggelse (se D&C 107:40-50). Da Jakob udtalte velsignelser over Efraim og Manasse, lagde han sine hænder på deres hoved (se 1 Mos 48:14-19). Alma »ordinerede ... ved håndspålæggelse præster og ældster ...i overensstemmelse med Guds orden« (Alma 6:1). Apostlene Peter og Johannes overdrog Helligåndsgaven ved håndspålæggelse (se ApG 8:14-17). I denne uddeling overdrog Johannes Døber Det Aronske Præstedømme til Joseph Smith og Oliver Cowdery ved håndspålæggelse (se JS-H 1:68-69).

Yderligere henvisninger: 4 Mos 27:18-23; ApG 19:1-6; 1 Tim 4:14; L&P 33:15; 35:6

Se også Helligånden; Præstedømmet

Jesus Kristus

Den 1. januar 2000 udsendte Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles kvorum følgende proklamation: Med titlen »Den levende Kristus« bærer denne erklæring vidnesbyrd om Herren Jesus Kristus og sammenfatter hans identitet og guddommelige mission:

»Nu, hvor vi mindes Jesu Kristi fødsel for to tusind år siden, bærer vi vores vidnesbyrd om, at han virkelig levede et enestående liv, og at hans store sonoffer rummer uendelig kraft. Ingen anden har haft så vidtrækkende indflydelse på alle, der har levet, og som kommer til at leve på jorden.

Han var Det Gamle Testamentes store Jehova (Jahve) og Det Nye Testamentes Messias. Under sin Faders ledelse skabte han jorden. »Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er« (Joh 1:3). Skønt han var uden synd, lod han sig døbe for at opfylde al retfærdighed. Han »færdedes overalt og gjorde vel« (ApG 10:38), men blev foragtet for det. Hans evangelium var et budskab om fred og velvilje. Han opfordrede alle til at følge sit eksempel. Han vandrede ad Palæstinas veje, hvor han helbredte de syge, gjorde de blinde

seende og opvakte de døde. Han forkyndte evighedens sandheder, virkeligheden af vores førjordiske tilværelse, formålet med vores liv på jorden og Guds sønners og døtres muligheder i det kommende liv.

Han indstiftede nadveren som en påmindelse om sit store sonoffer. Han blev pågrebet og anklaget på falsk grundlag, kendt skyldig for at stille pøblen tilfreds og dømt til at dø på Golgatas kors. Han gav sit liv for at sone for hele menneskehedens synder. Hans gave var en storslået gave som stedfortræder for alle mennesker, der nogensinde kommer til at leve på jorden.

Vi bærer højtideligt vidnesbyrd om, at hans liv, der spiller en central rolle i menneskets historie, hverken begyndte i Betlehem eller endte på Golgata. Han var Faderens Førstefødte, den Enbårne Søn i kødet, verdens Forløser.

Han opstod fra graven som ›førstegrøden af dem, der er sovet hen‹ (1 Kor 15:20). Som den opstandne Herre besøgte han dem, han havde elsket i dette liv. Han virkede også blandt sine ›andre får‹ (Joh 10:16) i oldtidens Amerika. I vore dage viste han og hans Fader sig for drengen Joseph Smith og indvarslede den lovede ›tidernes fylde‹ (Ef 1:10).

Om den levende Kristus skrev profeten Joseph: ›Hans øjne var som en ildslue, hans hår var hvidt som nyfalden sne, og hans ansigt overgik solen i klarhed. Hans røst var som store vandes brusen, ja, Jahves røst, som sagde:

Jeg er den første og den sidste. Jeg er den, som lever. Jeg er den, der blev slået ihjel, og jeg er jeres Talsmand hos Faderen‹ (L&P 110:3-4).

Om ham har profeten også sagt: ›Og nu, efter de mange vidnesbyrd, som er blevet givet om ham, er dette det sidste vidnesbyrd, som vi giver om ham: at han lever!

Thi vi så ham ved Guds højre hånd, og vi hørte røsten, som vidnede, at han er Faderens Enbårne,

at ved ham, gennem ham og af ham, eksisterer og skabtes verdenerne, og at deres indbyggere er sønner og døtre, født af Gud‹ (L&P 76:22-24).

Vi erklærer i al højtidelighed, at hans præstedømme og hans Kirke er blevet gengivet til jorden – »bygget på apostlenes og profeternes grundvold med Jesus Kristus selv som hovedhjørnesten« (Ef 2:20).

Vi bærer vidnesbyrd om, at han en dag vil vende tilbage til jorden. »Herrens herlighed skal åbenbares, og alle mennesker skal se den« (Es 40:5). Han skal herske som Kongernes Konge og regere som Herrernes Herre, og hvert knæ skal bøje sig og hver tunge skal tilbede ham. Enhver af os skal fremstilles for Gud for at blive dømt efter vore gerninger og vores hjertes ønsker.

Vi bærer, som hans behørigt indsatte apostle, vidnesbyrd om, at Jesus er den levende Kristus, Guds udødelige Søn. Han er den store kong Immanuel, som i dag står ved sin Faders højre hånd. Han er verdens lys og liv og håb. Hans vej er den sti, der fører til glæde i dette liv og evigt liv i den kommende verden. Vi takker Gud for den enestående gave, som han gav os i form af sin guddommelige Søn« (*Liahona*, april 2000, s. 2-3).

Se også Forsoning, Jesu Kristi

Joseph Smith

I foråret 1820 søgte den 14-årige Joseph Smith efter den sande Jesu Kristi Kirke, da han læste et skriftsted i Bibelen: »Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som giver alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den« (Jak 1:5; se også JS-H 1:11-12). Med sin enkle og aldrig vaklende tro fulgte den unge Joseph rådet i dette skriftsted. Han gik alene til en lund, hvor han bad for at få at vide, hvilken kirke han skulle slutte sig til. Som svar på hans bøn viste Gud Faderen og Jesus Kristus sig for ham. De fortalte ham bl.a. at han ikke skulle slutte sig til nogen af de eksisterende kirker. (Se JS-H 1:13-20).

Efterhånden som Joseph Smith viste sin værdighed, blev han givet en hellig mission som Guds profet. Gennem ham

udførte Herren et stort og vidunderligt værk, som omfatter fremkomsten af Mormons Bog, gengivelsen af præstedømmet, åbenbaring af dyrebare evangeliske sandheder, organiseringen af Jesu Kristi sande Kirke og indførelsen af tempeltjeneste. Den 27. juni 1844 blev han sammen med sin bror Hyrum dræbt ved et angreb fra en bevæbnet hob. De beseglede deres vidnesbyrd med deres blod.

For at dit vidnesbyrd om det gengivne evangeliet kan være komplet, må det omfatte et vidnesbyrd om Joseph Smiths guddommelige mission. Sandheden af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige hviler på sandheden af det første syn og de øvrige åbenbaringer, som Herren gav til profeten Joseph. Præsident John Taylor, Kirkens tredje præsident skrev: »Joseph Smith, Herrens profet og seer, har gjort mere (Jesus alene undtaget) for menneskenes frelse i denne verden end noget andet menneske, der nogensinde har levet her« (L&P 135:3).

Yderligere henvisninger: Es 29:13-14; 2 Nephi 3:3-15; L&P 5:9-10; 135; JS-H
Se også Evangeliets gengivelse; Profeter

Kaffe (Se Visdomsordet)

Kirkens disciplinærråd

Biskopper og grenspræsidenter, stavs-, missions- og distriktspræsidenter har ansvar for at hjælpe medlemmer med at overvinde overtrædelser gennem omvendelse. De mest alvorlige overtrædelser, såsom alvorlig overtrædelse af de civile love, mishandling af ægtefælle, mishandling af børn, ægteskabsbrud, utugt, voldtægt og incest, kræver ofte formel kirkedisciplinering. Formel kirkedisciplinering kan omfatte restriktioner af privilegier ved medlemskabet af Kirken eller tab af medlemskab.

Processen med formel disciplin begynder, når en præsiderende præstedømmeleder indkalder et disciplinærråd.

Formålet med disciplinærråd er at frelse dem, som overtræder, beskytte de uskyldige, og sikre Kirkens renhed, integritet og gode navn.

Kirkedisciplin er en inspireret proces, som finder sted over en tidsperiode. Et medlem kan gennem denne proces og ved Jesu Kristi forsoning modtage tilgivelse for synder, atter opnå fred i sindet og opnå styrke til at undgå overtrædelser i fremtiden. Kirkedisciplin er ikke ment som afslutningen af processen. Den er tilrettelagt for at hjælpe vor himmelske Faders børn med at fortsætte deres indsats for at vende tilbage til fuld fællesskab og til de fulde velsignelser i Kirken. Det ønskede resultat er, at personen foretager enhver forandring, som er nødvendig for fuldstændig at omvende sig.

Se også Omvendelse; Tilgivelse

Kirkens ledelse

Jesu Kristus er Kirkens overhoved. Missionen for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er at hjælpe alle mennesker med at komme til Kristus (se Moroni 10:32). Kirken er til for at opfylde denne mission organiseret i henhold til det mønster, som er blevet åbenbaret af Herren »for at udruste de hellige ... indtil vi alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn« (Ef 4:12-13, se også vers 11). Følgende skitse sammenfatter Kirkens organisation.

Hjemmet og familien

Familien er den grundlæggende enhed i Kirken, og hjemmet er det vigtigste sted for indlæring af evangeliet. Ingen anden organisation kan tage familiens sted. Selv om Kirken fortsætter med at vokse, har dens formål altid været at støtte og styrke familier og enkeltpersoner i deres indsats for at efterleve evangeliet.

Overordnet ledelse

Herren leder sit pagtfolk i dag gennem Kirkens præsident, som vi opretholder som profet, seer og åbenbarer. Kirkens præsident præsiderer over hele Kirken. Han og hans rådgivere, som også er profeter, seere og åbenbarere, udgør Det Første Præsidentskabs Kvorum.

Medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum er også profeter, seere og åbenbarere. De er sammen med Det Første Præsidentskab »særlige vidner om Kristi navn i hele verden« (L&P 107:23). De arbejder under Det Første Præsidentskabs ledelse på at »opbygge Kirken og ordne alle dens anliggender i alle nationer« (L&P 107:33). De åbner »døren [for nationerne] for forkyndelsen af Jesu Kristi evangelium« (L&P 107:35).

Medlemmerne af De Halvfjerds' Kvorummer kaldes til at forkynde evangeliet og opbygge Kirken. De arbejder under ledelse af De Tolv Apostle og under ledelse af syv brødre, som er kaldet til at tjene som De Halvfjerds' Præsidium. Medlemmerne af De Halvfjerds' Første og Andet Kvorum er generalautoriteter, og de kan kaldes til at tjene overalt i verden.

Det Præsiderende Biskopråd er præsidentskabet for Det Aronske Præstedømme over alt i Kirken. Den præsiderende biskop og hans rådgivere tjener under ledelse af Det Første Præsidentskab i administrationen af Kirkens timelige anliggender.

Organisationerne Unge Mænd, Hjælpeforeningen, Unge Piger, Primary og Søndagsskolen har alle præsidentskaber på overordnet plan, der tilvejebringer instruktion og ledelse.

Områdets ledelse

Et område er den største geografiske enhed i Kirken. Det Første Præsidentskab udpeger De Halvfjerds' Præsidium til direkte at lede udvalgte områder af Kirken under ledelse af De Tolv Apostles Kvorum. I andre områder af Kirken giver Det Første Præsidentskab områdepræsidentskaber til opgave

at præsidere. Et områdepræsidentskab består af en præsident, som normalt er udpeget blandt De Halvfjerds' Første eller Andet Kvorum, og to rådgivere, som kan udpeges fra et hvilket som helst Halvfjerds' Kvorum. Områdepræsidenter og deres rådgivere udpeges blandt De Tolvs Kvorum og De Halvfjerds' Kvorummer.

Nogle brødre ordineres til embedet som halvfjerdser, men tjener ikke som generalautoriteter. De kaldes halvfjerdser-områdeautoriteter, og de er knyttet til andre kvorummer end De Halvfjerds' Første og Andet Kvorum i henhold til, hvor i verden de bor. Deres jurisdiktion er generelt begrænset til det område, hvor de bor. Nogle halvfjerdser-områdeautoriteter tjener i områdepræsidentskaber.

Lokal ledelse

Menigheder. Kirkens medlemmer er organiseret i menigheder, som mødes ofte til åndelig og social berigelse. Større menigheder præsideres over af en biskop, som assisteres af to rådgivere.

Mindre menigheder præsideres over af en grenspræsident, som assisteres af to rådgivere. En menighed kan organiseres, hvor mindst to medlemsfamilier bor i et område, og en af disse medlemmer er en værdig bærer af Det Melkisedekske Præstedømme eller en værdig præst i Det Aronske Præstedømme. Et stavs-, missions- eller distriktspræsidentskab organiserer og leder menigheden. En menighed kan vokse og blive fuldt organiseret, hvis den befinder sig inden for en stav.

Hver menighed består af et bestemt geografisk område. Forskellige organisationer i menigheden bidrager til Herrens værk: Højpræsternes grupper, ældsternes kvorummer, Hjælpeforeningen for kvinder, som er 18 år og ældre, kvorummer i Det Aronske Præstedømme for unge mænd i alderen 12-17 år; Unge Pigers program, som er for unge piger alderen fra 12-17; Primary, som er for børn i alderen 18 måneder til 11 år; og Søndagsskolen, som er for alle Kirkens medlemmer, som er 12 år og ældre. Hver eneste af disse

organisationer opfylder vigtige roller i undervisningen af evangeliet, yder tjeneste og støtter forældre i deres hellige pligt for at hjælpe børn med at blive omvendt til Jesu Kristi evangelium. Disse organisationer arbejder også sammen for at hjælpe medlemmerne med at dele evangeliet med andre.

Stave, missioner og distrikter. De fleste af Kirkens geografiske områder er opdelt i stave. Betegnelsen *stav* stammer fra Esajas' profetier, hvori det sidste dages Zion beskrives som et telt, der fæstnes med stave (på engelsk *stakes*; se King James-oversættelsen af Es 33:20; 54:2). Der er normalt 5-12 menigheder i en stav. Hver stav præsideres over af en stavspræsident, som assisteres af to rådgivere. Stavspræsidenterne rapporterer til og modtager vejledning fra De Halvfjerds' Præsidium eller områdepræsidentskabet.

En mission er en enhed i Kirken, som normalt dækker et område, som er meget større end en stav. Hver mission præsideres over af en missionspræsident, som assisteres af to rådgivere. Missionspræsidenterne er direkte ansvarlige over for generalautoriteterne.

Et distrikt er en mindre version af en stav. Et distrikt organiseres, når der er et tilstrækkeligt antal menigheder i et område, som åbner nem mulighed for kommunikation og rejse til distriktsmøder. En distriktspræsident kaldes til at præsidere over distriktet med hjælp fra to rådgivere. Distriktspræsidenten rapporterer til missionspræsidentskabet. Et distrikt kan udvikle sig til en stav.

Programmer for enlige medlemmer. Mange kirkemedlemmer har aldrig giftet sig eller er skilt eller blevet enke eller enkemand. Disse medlemmer består af to grupper: Unge voksne (18-30) og enlige voksne (31 og ældre).

Der findes ikke noget kirkeomspændende program for unge voksne og enlige voksne. I stedet opfordres de lokale præstedømmeledere, når der er nok enlige medlemmer i et område, til at kalde repræsentanter for enlige medlemmer,

som arbejder under deres ledelse. Repræsentanterne for de enlige medlemmer planlægger sådanne aktiviteter såsom fester, tjenesteprojekter og foredrag. Disse aktiviteter giver de enlige medlemmer muligheder for at mødes og styrke hinanden. De enlige medlemmer opmuntres også til at mødes regelmæssigt med deres præstedømmeledere for at diskutere deres behov og deres muligheder for åndelige vækst og tjeneste.

Yderligere henvisninger: L&P 107

Se også Hjælpeforeningen; Præstedømmet

Konvertering

»Det, kødet vil, er død« forkyndte apostlen Paulus, »og det, Ånden vil, er liv og fred« (Rom 8:6, se også 2 Nephi 9:39). I vores faldne tilstand kæmper vi med fristelse, og vi giver somme tider efter for »kødets vilje og det onde der er deri« (2 Nephi 2:29; se også »Faldet«, s. 32-35 i denne bog). At være i stand til at modtage det evige livs velsignelse, må vi være »åndelig sindet« og overvinde vores uretfærdige ønsker. Vi er nødt til at ændre os. Mere nøjagtigt behøver vi at *blive forandret* eller omvendt gennem kraften i Frelserens forsoning og gennem Helligåndens kraft. Denne proces kaldes omvendelse.

Omvendelse omfatter en forandring i adfærd, men det går længere end vores adfærd, det er en forandring af selve vor natur. Det er en så afgørende forandring, at Herren og hans profeter omtaler det som en genfødsel, en forandring af hjertet og en ilddåb. Herren sagde:

»Du skal ikke forundre dig over, at alle mennesker, ja mænd og kvinder, alle slægter, stammer, tungemål og folk skal fødes på ny, ja fødes af Gud og forandres fra deres kødelige og faldne tilstand til en retfærdig tilstand, idet de er genløst af Gud og blevet hans sønner og døtre.

Og således bliver de nye mennesker, og uden de gør dette, kan de ingeniunde arve Guds rige« (Mosiah 27:25-26).

Omvendelsesprocessen

Omvendelse er en proces, ikke en begivenhed. Man omvender sig som et resultat af ens retskafne indsats for at følge Frelseren. Denne indsats omfatter at udøve tro på Jesus Kristus, omvende sig fra sine synder, blive døbt, modtage Helligåndsgaven og holde ud til enden.

Selv om omvendelse er mirakuløst og forandrer ens liv, er det et stille mirakel. Englebesøg og andre spektakulære hændelser bringer ikke omvendelse. Selv Alma, som så en engel, blev først omvendt, efter han havde »fastet og bedt i mange dage« om et vidnesbyrd om sandheden (Alma 5:46). Og Paulus, som så den opstandne Frelser, forklarede: »Ingen kan sige: Jesus er Herre! undtagen ved Helligånden« (1 Kor 12:3).

Eftersom omvendelse er en stille og konstant proces, kan du omvende dig nu og ikke være klar over det. Du kunne være som lamanitterne, som »blev døbt med ild og med den Helligånd på grund af deres tro på [Kristus], da de blev døbt, men de vidste det ikke« (3 Nephi 9:20). Din fortsatte indsats for at udøve tro og følge Frelseren vil lede til større omvendelse.

Karaktertræk hos mennesker, som har omvendt sig.

Mormons Bog tilvejebringer beskrivelser af mennesker, som har omvendt sig til Herren:

De ønsker at gøre godt. Kong Benjamins folk sagde: »Herren, den Almægtiges Ånd ... har bevirket stor forandring hos os eller i vore hjerter, så at vi ikke mere er tilbøjelige til at gøre ondt, men bestandig gøre godt« (Mosiah 5:2). Alma talte om folk, som »ikke kunne se på synd uden med afsky« (Alma 13:12).

De gjorde ikke oprør mod Herren. Mormon fortalte om en gruppe lamanitter, som var blevet gudløse og blodtørstige, men som »blev omvendt til Herren« (Alma 23:6). Disse mennesker ændrede deres navn til Anti-Nephi-Lehi og »blev et retfærdig folk; de nedlagde oprørsvåbnene, så de ikke mere stred mod Gud og heller ikke nogen af deres brødre« (Alma 23:7).

De deler evangeliet. Enos, Alma den Ældre, Alma den Yngre, Mosiahs sønner, Amulek og Zeezrom indviede sig selv til at forkynde evangeliet, efter de var blevet omvendt til Herren (se Enos 1:26; Mosiah 18:1; 27:32-37; Alma 10:1-12; 15:12).

De er fyldt med kærlighed. Efter at den opstandne Frelser havde besøgt folket i Amerika, »blev alle mennesker i hele landet, både nephiter og lamanitter, omvendt til Herren, og der var ingen strid og uenighed mellem dem, og alle handlede retskaffent med hinanden ...

Og der fandtes ingen strid i landet, fordi Guds kærlighed boede i folkets hjerte.

Og der var ingen misundelse, strid eller oprør, horeri, løgn eller mord og heller ikke vellyst under nogen form; der kunne i sandhed ikke findes noget lykkeligere folk blandt alle de folk, der var blevet skabt ved Guds hånd.

Der fandtes hverken røvere eller mordere, hverken lamanitter eller – iter i nogen form; men de var alle eet, Kristi børn og arvinger til Guds rige« (4 Nephi 1:2, 15-17).

Stræb efter større omvendelse

Ethvert menneske har hovedansvaret for sin egen omvendelse. Der er ingen, som kan omvendes for dig, og ingen kan tvinge dig til at blive omvendt. Andre kan imidlertid hjælpe dig i omvendelsesprocessen. Lær af de retskafne eksempler fra familien, Kirkens ledere og lærere og mænd og kvinder i skrifterne.

Din evne til at opleve en stor forandring i hjertet vil øges, når du stræber efter at følge Frelserens fuldkomne eksempel. Studer skrifterne, bed i tro, hold befalingerne og søg hele tiden Helligåndens fællesskab. Når du fortsætter din omvendelsesproces, vil du modtage »så stor glæde«, som kong Benjamins folk gjorde, da Ånden »bevirke[ede] stor forandring ... [deres] hjerter« (se Mosiah 5:2-4). Du vil være i stand til at følge kong Benjamins råd om at »være standhaftige og urokkelige, altid rige på gode gerninger, så at Kristus, Herren

Korset

den almægtige Gud, kan besegle jer som sine, så at I kan komme i himlen, at I kan få evigtvarende salighed og evigt liv« (Mosiah 5:15).

Yderligere henvisninger: Matt 18:3; Luk 22:32; Alma 5:7-14

Se også Dåb; Forsoning, Jesu Kristi; Frelse; Helligånden

Korset

Korset bruges i mange kristne kirker som et symbol på Kristi død og opstandelsen og som et oprigtigt udtryk for tro. Som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige erindrer vi også med ærbødighed Frelserens lidelse. Men fordi Frelseren lever, bruger vi ikke symbolet for hans død som symbol på vores tro.

Dit liv må være udtryk for din tro. Husk, at da du blev døbt og bekræftet, indgik du pagt om at påtage dig Jesu Kristi navn. Når dine venner lægger mærke til dig, bør de være i stand til at føle din kærlighed for Frelseren og hans værk.

De eneste medlemmer af Kirken, som bærer korsets symbol, er de sidste dages hellige feltpræster, som bærer det på deres militære uniformer for at vise, at de er kristne feltpræster.

Se også Forsoning, Jesu Kristi; Jesus Kristus; Opstandelsen

Korsfæstelse *(Se Forsoning, Jesu Kristi; Korset)*

Den Kostelige Perle *(se Skrifter)*

Krig

Herren har sagt, at i det sidste dage vil der være »rygter om krige, og hele jorden skal være i bevægelse og hjertet synke i livet på menneskene« (L&P 45:26).

Som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er vi et fredens folk. Vi følger Frelseren, som er Freds Fyrste. Vi ser frem til hans tusindårsrige, hvor krige vil

ophøre og freden blive genoprettet på jorden (se Es 2:4). Men vi anerkender, at regeringsledere i denne verden af og til indsætter militære tropper i krig for at forsvare deres nation og deres idealer.

De sidste dages hellige i militæret behøver ikke at føle sig delt mellem deres land og deres Gud. I Kirken følger vi dette: »Vi tror, at vi må være loyale over for konger, præsidenter, herskere og øvrigheds personer og adlyde, ære og holde lovene« (Trosartiklerne 1:12). Militærtjeneste viser respekt for dette princip.

Hvis sidste dages hellige kaldes til at gå i krig, kan de se frem til eksemplet fra hærføreren Moroni, den store militære leder i Mormons Bog. Selv om han var en mægtig kriger, så var han en »mand, der ikke fandt behag i blodsudgydelse« (Alma 48:11). Han var »standhaftig i troen på Kristus«, og hans eneste årsag til at kæmpe var, »at han ville forsvare sit folk, sine rettigheder, sit land og sin religion« (Alma 48:13). Hvis sidste dages hellige må drage i krig, skal de tage af sted i en sand og retskaffen ånd med et ønske om at gøre godt. De bør gå i krig med kærlighed i deres hjerte til alle Guds børn, herunder til dem på den anden side. Så vil deres handling, hvis det kræves, at de udgyder et andet menneskes blod, ikke blive regnet som synd.

Se også Fred; Samfundets ledelse og lovgivning

Kristi lys

Kristi lys »kommer fra Guds nærhed og opfylder det umådelige rum«. Det er »... lyset som findes i alting, som giver alting liv, der er den lov, hvorved alting styres« (L&P 88:12-13; se også vers 6-11). Denne kraft er indflydelse til det gode i alle menneskers liv (se Joh 1:9; L&P 93:2). I skrifterne kaldes Kristi lys af og til Herrens Ånd, Guds Ånd, Kristi Ånd eller Livets Lys.

Kristi lys bør ikke forveksles med Helligånden. Det er ikke en person, som Helligånden er det. Dens indflydelse

Kvorum

leder mennesker til at finde det sande evangelium, blive døbt og modtage Helligåndsgaven (se Joh 12:46; Alma 26:14-15).

Samvittigheden er en manifestation af Kristi lys, som sætter os i stand til at dømme mellem godt og ondt. Profeten Mormon forklarede: »Thi se, Kristi ånd gives alle mennesker, for at de skal kende godt og ondt; derfor viser jeg jer, hvorledes I bør dømme. Thi alt, hvad der indbyder til at gøre godt og tilskynder til at tro på Kristus, kommer gennem Kristi gave og kraft; derfor kan I vide med fuldkommen sikkerhed, at det er af Gud ... Og nu, mine brødre, eftersom I kender det lys, ved hvilket I kan dømme, hvilket lys er Kristi lys, se til, at I ikke dømmes urigtigt; thi med den samme dom, som I dømmes, skal I også dømmes« (Moroni 7:16,18).

Yderligere henvisninger: Joh 8:12; Alma 28:14

Se også Helligånden; Samvittighed

Kvorum (Se Præstedømmet)

Kvorum, De Tolv Apostles (se Kirkens ledelse)

Kvorummer, De Halvfjerds' (se Kirkens ledelse)

Kyskhed

Kyskhed er seksuel renhed, en tilstand, der »er ham behageligt« (Jakobs Bog 2:7). Du må, for at være kysk, være moralsk ren i dine tanker, ord og gerninger. Du må ikke have seksuelle forhold, før du er lovformeligt gift. Når du er gift, skal du være fuldstændig trofast over for din mand eller hustru.

Det seksuelle forhold mellem en ægtemand og hustru er smukt og helligt. Gud har skabt det til skabelse af børn og til at give udtryk for kærlighed mellem mand og hustru.

I verden i dag leder Satan mange mennesker til at tro, at seksuel intimitet uden for ægteskabet er acceptabelt. Men i Guds øjne er det en alvorlig synd. Det er et misbrug af den

kraft, som han har givet til at skabe liv. Profeten Alma forklarede, at seksuelle synder er alvorligere end alle andre synder, bortset fra mord eller fornægtelse af Helligånden (se Alma 39:3-5).

Af og til forsøger mennesker at overbevise sig selv om, at seksuelle relationer uden for ægteskabet er acceptable, hvis man elsker hinanden. Det er ikke sandt. At bryde kyskhedsloven og at opfordre andre til at gøre det er ikke et udtryk for kærlighed. Mennesker, som elsker hinanden, vil aldrig sætte et andet menneskes lykke og sikkerhed på spil til gengæld for en midlertidig personlig nydelse.

Når mennesker holder tilstrækkeligt meget af hinanden til at holde kyskhedsloven, øges deres kærlighed, tillid og gensidige forpligtelse, hvilket igen fører til større lykke og samhørighed. Som kontrast hertil vil forhold, som er bygget på seksuel umoral, hurtigt gå i stykker. De, som engagerer sig i seksuel umoral, føler ofte frygt, skyld og skam. Bitterhed, jalousi og had vil hurtigt erstatte alle positive følelser, som har eksisteret i deres forhold.

Vor himmelske Fader har givet os kyskhedsloven til vores beskyttelse. Lydighed over for denne lov er afgørende for personlig fred og karakterstyrke og for lykke i hjemmet. Når du holder dig seksuelt ren, vil du undgå den åndelige og følelsesmæssige skade, som altid kommer af at dele fysisk intimitet med et menneske uden for ægteskabet. Du vil være modtagelig over for Helligåndens vejledning, styrke, trøst og beskyttelse, og du vil opfylde et vigtigt krav for at modtage en tempelanbefaling og deltage i tempelordinancerne.

Seksuelle synder

Herren og hans profeter fordømmer seksuel umoral. Alle seksuelle forhold uden for ægteskabet er et brud på kyskhedsloven og er fysisk og åndeligt farligt for dem, som involverer sig heri.

De ti bud omfatter befalingen om ikke at begå ægteskabsbrud, som er seksuelt samleje mellem en gift mand og

en anden end hans hustru eller mellem en gift kvinde og en anden end hendes ægtemand (se 2 Mos 20:14). Apostlen Paulus sagde, at det er »Guds vilje«, at vi »afholder [os] fra utugt«, som er seksuelt samleje mellem en ugift person og alle andre (1 Thess 4:3). De sidste dages profeter udtaler sig gang på gang mod disse synder og den gudløse skik som seksuel misbrug er.

Homoseksuel aktivitet er ligesom andre brud på kyskhedsloven en alvorlig synd. Det er i modstrid med hensigten med den menneskelige seksualitet (se Rom 1:24-32). Det ødelægger kærlige forhold og hindrer mennesker i at modtage de velsignelser, som kan findes i familielivet og evangeliets frelsende ordinancer.

Men blot at afstå fra seksuelt samleje uden for ægteskabet er ikke tilstrækkeligt i forhold til Herrens standard for personlig renhed. Herren kræver en høj moralsk standard af sine disciple, herunder fuldkommen troskab over for ens ægtefælle i tanke og gerning. I sin bjergprædiken sagde han: »I har hørt, at der er sagt: ›Du må ikke bryde et ægteskab.‹ Men jeg siger jer: Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte« (Matt 5:27-28). I de sidste dage har han sagt: »Du skal ikke ... bedrive hor ... eller gøre noget sådant« (L&P 59:6). Han fremhævede atter det princip, som han underviste i i bjergprædikenen: »Den, som ser på en kvinde for at begære hende, eller den, som bedriver hor i sit hjerte, skal ikke have Ånden, men fornægte troen« (L&P 63:16). Disse advarsler gælder for alle mennesker, uanset om de er gift eller alene.

Hvis du har begået seksuel synd, så tal med din biskop eller grenspræsident, så han kan hjælpe dig gennem omvendelsesprocessen (se »Omvendelse«, s. 111-115).

Hvis du oplever, at du kæmper med seksuelle fristelser, herunder tiltrækning til dit eget køn, så giv ikke efter for disse fristelser. Vær overbevist om, at du kan vælge at undgå en sådan opførsel. Du kan modtage Herrens hjælp, når du

beder om styrke og arbejder på at overvinde problemet. Som en del af denne proces bør du søge råd fra din biskop eller grenspræsident. Han vil hjælpe dig.

Hold kyskhedsloven

Uanset hvor stærk fristelserne synes, vil Herren hjælpe dig med at modstå dem, hvis du vælger at følge ham. Apostlen Paulus erklærede: »De fristelser, der har mødt jer, er kun menneskelige. Og Gud er trofast; han vil ikke tillade, at I fristes over evne, men vil sammen med fristelsen også skabe udvej, så I ikke bukkes under« (1 Kor 10:13). Følgende råd kan hjælpe dig med at overvinde de hyppige og grove fristelser i verden i dag:

Beslut dig nu til at leve kysk. Du behøver kun at træffe denne beslutning en gang. Træf beslutningen nu, før fristelsen kommer, og lad din beslutning være så fast og så dyb, at den aldrig kan rystes. Beslut nu, at du aldrig vil gøre noget uden for ægteskabet, der til vække de stærke følelser, som kun må udtrykkes i ægteskabet. Væk ikke disse følelser i et andet menneskes legeme og heller ikke i dit eget legeme. Beslut nu, at du vil være fuldkommen trofast over for din ægtefælle.

Kontroller dine tanker. Der er ingen, som på stedet begår en seksuel synd. Umoralske gerninger begynder altid med urene tanker. Hvis du tillader dine tanker at dvæle ved obscøne eller umoralske ting, har du allerede taget det første skridt mod umoral. Forlad med det samme situationer, som kan lede til synd. Bed om konstant styrke til at modstå fristelse og kontrollere dine tanker. Gør det til en del af dine daglige bønner.

Hold dig fra pornografi. Se, læs eller lyt ikke til noget som helst, som afspejler eller beskriver det menneskelige legeme eller seksuel aktivitet på en måde, som kan vække seksuelle følelser. Pornografiske materialer er vanedannende og ødelæggende. De kan røve din selvrespekt og din fornemmelse

for livets skønhed. De kan nedbryde dig og lede dig til onde tanker og mishandlende opførsel.

Hvis du er enlig og dater, så behandl altid den, som du dater, med respekt. Behandl aldrig ham eller hende som en genstand for et begærligt ønske. Planlæg omhyggeligt positive og konstruktive aktiviteter, så du og den, som du dater, ikke bliver overladt til jer selv uden noget at gøre. Ophold jer i sikre områder, hvor du let kan kontrollere dig selv. Tag ikke del i samtaler eller aktiviteter, som vækker seksuelle følelser. Deltag ikke i lidenskabelig kysseri, lig ikke ovenpå en anden person eller rør ved en anden persons kønsdele, med eller uden tøj på. Tillad ikke andre at gøre det ved dig.

Hvis du er gift, så vær trofast over for din ægtefælle i dine tanker, ord og gerninger. Herren har sagt: »Du skal elske din hustru af hele dit hjerte og holde dig til hende og ingen anden. Den, som ser på en kvinde for at begære hende, skal ikke have Ånden, og om han ikke omvender sig, skal han kastes ud« (L&P 42:22-23). Flirt aldrig på nogen måde. Undgå så meget som muligt at være alene med en af det modsatte køn. Spørg jer selv, om jeres ægtefælle ville have det godt, hvis han eller hun vidste noget om dine ord eller gerninger. Husk apostlen Paulus' råd: »... hold jer fra det onde i enhver skikkelse« (1 Thess 5:22). Når du holder dig borte fra sådanne forhold, vil fristelsen ikke få nogen chance for at udvikle sig.

Tilgivelse for den, som omvender sig

Den bedste kurs er fuldstændig moralsk renhed. Det er forkert at begå seksuelle synder med den tanke, at man bare kan omvende sig senere. Denne holdning er en synd i sig selv, der viser manglende ærbødighed for Herren og de pagter, som du indgår med ham. Men hvis du har begået seksuelle synder, vil Herren tilgive dig, hvis du omvender dig.

Omvendelse er vanskelig, men mulig. Du kan blive ren igen (se Es 1:18). Syndens fortvivlelse kan erstattes af tilgivelsens søde fred. Se »Omvendelse«, s. 111-115 for at lære det, som du må gøre for at omvende dig.

Arbejd henimod den dag, hvor du vil være værdig til at indtræde i templet, vejledt af salmistens ord:

»Hvem kan drage op til Herrens bjerg, hvem kan stå på hans hellige sted?

Den som har skyldfrie hænder og et rent hjerte« (Sl 24:3-4).

Yderligere henvisninger: 2 Mos 20:14; 1 Kor 6:18-20; Alma 38:12; 3 Nephi 12:27-30.

Se også Pornografi; Ægteskab

Kærlighed

Kærlighed er en dyb følelse af hengivelse, omsorg og ømhed. Kærlighed til Gud og vores næste er et kendetegn ved Jesu Kristi disciple (se Matt 22:35-40; Joh 13:34-35; 2 Nephi 31:20). Vi manifesterer vor kærlighed til vor himmelske Fader ved at holde hans befalinger og betjene hans børn. Vores udtryk for kærlighed til andre kan omfatte at være venlig over for dem, lytte til dem, sørge med dem, trøste dem, betjene dem, bede for dem, dele evangeliet med dem og at være deres ven.

Vores kærlighed til mennesker omkring os øges, når vi husker, at vi alle er Guds børn – at vi er åndelige brødre og søstre. Den kærlighed, som er resultatet af denne erkendelse har kraft til at bryde alle grænser i form af nation, tro og race.

Yderligere henvisninger: 3 Mos 19:18, 34; 5 Mos 6:5; Luk 6:31-36; Joh 15:9-15; 1 John 4:7-21; Mosiah 4:14-15; L&P 4:5; 12:8; 112:11; 121:41-45.

Se også Barmhjertighed; Lydighed; Næstekærlighed; Tjeneste

Lydighed

I forudtilværelsen præsiderede vor himmelske Fader over et stort råd i himlen. Der lærte vi om hans plan for vores frelse, som omfatter en prøvetid jorden. »Og vi vil prøve dem hermed for at se, om de vil gøre alt, hvad Herren, deres Gud, vil befale dem« (Abraham 3:24-25). En af årsagerne til, at du

er her på jorden, er at vise din villighed til at adlyde vor himmelske Faders befalinger.

Mange mennesker føler, at befalingerne er byrdefulde, og at de begrænser frihed og personlig vækst. Men Frelseren forklarede, at sand frihed kun kommer ved at følge ham: »Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie« (Joh 8:31-32). Gud giver befalinger til vores gavn. De er kærlige instruktioner for din lykke og for dit fysiske og åndelige velfærd.

Profeten Joseph Smith forklarede, at lydighed mod befalingerne leder til velsignelser fra Gud. Han sagde: »Der er en lov, uigenkaldelig fastsat i himlen før denne jords grundvold blev lagt, ifølge hvilken alle velsignelser er forjættede. Og når vi opnår en velsignelse fra Gud, så er det ved lydighed mod denne lov, ifølge hvilket den er forjættet« (L&P 130:20-21). Kong Benjamin underviste også i dette princip. »Endvidere ønsker jeg, at I vil tænke på deres velsignede og lykkelige tilstand, der holder Guds bud,« rådede han. »Thi se, de blev velsignet i alle ting, både timelige og åndelige, og dersom de holder trofast ud til enden, bliver de modtaget i himlen for at bo hos Gud i evigvarende salighed. O, husk på, husk på, at disse ting er sande, thi Gud Herren har talt dem« (Mosiah 2:41).

Vores lydighed mod befalingerne er et udtryk for vores kærlighed til vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Frelseren sagde: »Elsker I mig, så hold mine bud« (Joh 14:15). Han sagde senere: »Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed« (Joh 15:10).

Yderligere henvisninger: Jos 24:14-15; Ordsp 12:13; Matt 7:21; Joh 7:17; 1 Nephi 3:7; L&P 58:21-22; 82:8-10

Se også Frelsesplanen; Handlefrihed

Lykke

Profeten Lehi vidnede om Guds »evige hensigter« og belærte, at »menneskene er til for at kunne nyde glæde« (2 Nephi 2:15, 25).

Vor himmelske Fader ønsker, at vi skal finde sand og varig lykke. Vores lykke er hensigten med de velsignelser, som han giver os – evangeliske lærdomme, befalinger, præstedømmeordinancer, familieforhold, profeter, templer, skabelsens skønhed, ja, endog muligheden for at opleve modstand. Hans plan for vores frelse kaldes ofte »saliggørelsens store plan« (Alma 42:8). Han sendte sin elskede Søn for at udføre forsoningen, så vi kan være lykkelige i dette liv og modtage en fylde af glæde i evighederne.

Mange mennesker forsøger at finde lykke og tilfredshed i aktiviteter, som er i modstrid med Herrens befalinger. Hvis de ignorerer Guds plan for dem, forkaster de den eneste kilde til virkelig lykke. De giver efter for djævelen, som »søger at gøre alle mennesker ulykkelige, ligesom han selv er« (2 Nephi 2:27). De lærer sandheden af Almas advarsel til sin søn Corianton: »... ugudelighed har aldrig været lykke« (Alma 41:10).

Andre søger kun at have det sjovt i livet. Med dette som deres hovedmål, tillader de midlertidig glæde at trække dem væk fra varig lykke. De berøver sig selv den varige glæde i form af åndelig vækst, tjeneste og hårdt arbejde.

Når du søger at blive lykkelig, så husk, at den eneste vej til virkelig lykke er at efterleve evangeliet. Du vil finde en fredfyldt og evig lykke, når du stræber efter at holde befalingerne, beder om styrke, omvender dig fra dine synder, deltager i sunde aktiviteter og yder meningsfyldt tjeneste. Du vil lære at have det sjovt inden for de grænser, som fastsættes af en kærlig himmelsk Fader.

Din glæde kan smitte. Når andre ser dig, ønsker de måske at kende kilden til din glæde. De kan derpå også selv

opleve den lykke, som kommer ved at efterleve Jesu Kristi evangelium.

Yderligere henvisninger: Sl 35:9; 2 Nephi 5:27; Mosiah 2:41; 3 Nephi 17:18-20; 4 Nephi 1:15-16; L&P 18:10-16

Se også Frelsesplanen; Missionering; Tjeneste

Lære og Pagter (Se Skrifter)

Melkisedekske Præstedømme

»Der findes i kirken to præstedømmer, nemlig det Melkisedekske og det Aronske« (L&P 107:1). Det Melkisedekske Præstedømme, som er »efter Guds Søns orden« (L&P 107:3) er det største af de to. Det »har ret til at føre præsidiet og har magt og myndighed over alle embeder i kirken« (L&P 107:8). Det har også »nøglerne til alle åndelige velsignelser i kirken« (L&P 107:18). Det er opkaldt efter en stor højpræst, som levede på profeten Abrahams tid (se L&P 107:2-4; se også Alma 13:14-19).

Gennem Det Melkisedekske Præstedømmes myndighed vejleder kirkens ledere Kirken og leder forkyndelsen af evangeliet over hele verden. I Det Melkisedekske Præstedømmes forordninger »åbenbares gudfrygtighedens kraft« (L&P 84:20).

Dette større præstedømme blev givet til Adam og har været på jorden, når som helst Herren har åbenbaret sit evangelium. Det blev taget bort fra jorden under det store frafald, men det blev gengivet i maj 1829, da apostlene Peter, Jakob og Johannes overdrog det til Joseph Smith og Oliver Cowdery.

Embederne i Det Melkisedekske Præstedømme er apostel, halvfjerds, patriark, højpræst og ældste. Præsidenten for det højere præstedømme er præsident for Kirken (se L&P 107:64-66).

Mændene i Kirken må være værdige bærere af Det Melkisedekske Præstedømme for at kunne modtage tempel-

begavelsen og blive besejlet til deres familie for evigt. De har myndighed til at salve de syge og give særlige velsigelser til familiens medlemmer og andre. Med bemyndigelse fra de præsiderende præstedømmeledere kan de overdrage Helligånden og ordinere andre værdige mænd til embeder i Det Aronske Præstedømme og Det Melkisedekske Præstedømme.

Når en mand modtager Det Melkisedekske Præstedømme, indtræder han i præstedømmets ed og pagt. Han indgår pagt om at være trofast, at ære sin kaldelse, at »give flittig agt på det evige livs ord« og at »leve af hvert ord, som udgår af Guds mund«. De, som holder denne pagt, vil blive helliggjort af Ånden og modtage »alt det, som ... Fader[en] har« (se L&P 84:33-44).

Se også Aronske Præstedømme; Præstedømmet

Mishandling

Mishandling er at behandle andre eller sig selv på en sådan måde, at der tilføjes skade eller fornedring. Det skader sindet og ånden og sårer ofte også legemet. Det skaber forvirring, tvivl, mistillid og frygt. Det er brud på samfundets love og i total modstrid med Frelserens lærdomme. Herren fordømmer mishandlende opførsel under enhver form – fysisk, seksuelt, verbalt eller følelsesmæssigt. Mishandling kan føre til kirkedisciplinering.

Råd til den, som mishandler

Hvis du har misbrugt nogen i hvilket som helst forhold, så må du omvende dig fra din synd. Bønfald Herren om at tilgive dig. Bed om tilgivelse fra dem, som du har gjort fortræd. Tal med din biskop eller grenspræsident, så han kan hjælpe dig gennem omvendelsesprocessen og, hvis det er nødvendigt, modtage yderligere rådgivning eller anden form for hjælp.

Hvis vrede har været årsag til din mishandling, så lær at styre dit temperament. Gå til Herren i bøn og bed ham om at hjælpe dig. Set ud fra evigt perspektiv vil du se, at din vrede næsten altid er kommet som reaktion på ting, der ikke er særligt vigtige.

Hvis du har gjort dig skyldig i seksuel mishandling, så søg at disciplinere dit sind. Husk, at dine tanker har en magtfuld virkning på dit liv – »som en mand tænker i sit hjerte, sådan er han« (se Ordsp 23:7, KJV-udgaven). Hold dig fra pornografi og alt, hvad der kan stimulere et umoralsk seksuelt ønske. Bed om denne evne: »Pryd altid dine tanker med dyd« (L&P 121:45).

Hjælp til ofrene for mishandling

Hvis du er et offer for mishandling, så søg hjælp med det samme. Tal med din præstedømmeleder, normalt din biskop eller grenspræsident, men somme tider et medlem af stavs- eller distriktspræsidentskabet. De kan hjælpe dig med at finde ud af, hvad du skal gøre.

Vær helt klar over, at du ikke skal påtage dig skylden for andres mishandlende opførelse. Du skal ikke føle skyld. Hvis du er blevet offer for voldtægt eller anden seksuel misbrug, uanset om du er blevet misbrugt af en ven, en fremmed eller endog af et familiemedlem, så er du ikke skyldig i seksuel synd. Vid, at du er uskyldig, og at din himmelske Fader elsker dig.

Bed for den fred, som kun kommer gennem Jesus Kristus og hans forsoning (se Joh 14:27; 16:33). Frelseren har oplevet al din smerte og dine lidelser, selv dem, som er forårsaget af andre, og han ved, hvordan han kan hjælpe dig (se Alma 7:11-12). Snarere end at søge hævn må du fokusere på noget, som du kan kontrollere, såsom dit eget syn på livet. Bed om styrke til at tilgive dem, som har skadet dig.

Fortsæt med at søge hjælp fra din præstedømmeleder, så han kan lede dig gennem den følelsesmæssige helingsproces.

Gennem evangeliets velsignelser kan du standse misbrugets cyklus og blive frigjort fra den lidelse, som du har oplevet.

Yderligere henvisninger: Matt 18:1-6; L&P 121:34-46.

Se også Omvendelse; Tilgivelse

Missionering

Når vi oplever de velsignelser, som efterlevelse af evangeliet giver, vil vi naturligt ønske at dele disse velsignelser med andre. Herren talte om den glæde, som kommer til os, når vi deler hans evangelium:

»Og om det skulle ske, at I måtte arbejde hele jeres liv med at råbe omvendelse til dette folk og kun førte én sjæl til mig, hvor stor skal da ikke jeres glæde være med ham i min Faders rige!

Og dersom jeres glæde kan være så stor over en eneste sjæl, som I har ført til mig i min Faders rige, hvor meget større glæde ville I da ikke have, om I kan føre mange sjæle til mig!« (L&P 18:15-16).

Hver eneste medlems missioneringspligt

Herren har erklæret, at missionering er et ansvar for alle sidste dages hellige (se L&P 88:81). Som medlem af Herrens kirke kan du i kraft af dit livs godhed og styrken i dit vidnesbyrd hjælpe med til at forberede familie, venner og andre bekendte til at møde fuldtidsmissionærerne.

Det stærkeste missioneringsbudskab, som du kan udsende, er dit eget eksempel i form at leve et lykkeligt liv som sidste dages hellig. Husk, at mennesker ikke slutter sig til Kirken, alene på grund af de evangeliske principper, som de kan lære. De slutter sig til, fordi de føler noget, som begynder at tilfredsstille deres åndelige behov. Hvis du er oprigtig i dit venskab med dem, vil de være i stand til at føle ånden i dit vidnesbyrd og din lykke.

Missionering

Udover at sætte et godt eksempel, kan du »altid være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har« (1 Pet 3:15). Du kan bede om muligheder for at fortælle andre om det gengivne evangelium. Du kan derpå være opmærksom, for mange mennesker længes efter sandheden.

Udfør en fuldtidsmission

Efter sin opstandelse befalede Frelseren sine disciple: »Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn« (Matt 28:19). I opfyldelse af denne befaling har enhver ung mand i Kirken pligt til at forberede sig åndeligt, fysisk og følelsesmæssigt til at tjene som fuldtidsmissionærer. Enlige kvinder og modne ægtepar har også mulighed for at udføre en fuldtidsmission. Hvis du ønsker at udføre en fuldtidsmission, så tal med din biskop eller grenspræsident.

Betjen Kirkens nye medlemmer

Missionering omfatter at hjælpe og støtte dem, som slutter sig til Kirken. Når du overvejer dette ansvar, så husk, at nye medlemmer kan stå over for prøvelser, når de slutter sig til Kirken. Deres nye forpligtelser kræver ofte, at de aflægger de gamle vaner og forlader gamle venner og bekendte. Herudover introducerer Kirken en livsstil, som synes anderledes og krævende.

Hver eneste nye medlem af Kirken har behov for tre ting: en ven, et ansvar og næres med »Guds gode ord« (Moroni 6:4). Du kan være en del af indsatsen til at tilvejebringe denne hjælp. Du kan altid være en ven. Selv hvis du ikke er i stand til at udstede en formel kaldelse eller ansvar i Kirken, kan du altid arbejde ved siden af de nye medlemmer i deres tjenestegerninger. Og du kan søge muligheder for at fortælle Guds ord til de nye medlemmer.

Yderligere henvisninger: Mark 16:15; Alma 26:1-16; L&P 4; 60:2; 84:88; 123:12

Modgang

Som en del af vor himmelske Faders plan for forløsning oplever du modgang i livet her på jorden. Prøvelser, skuffelser, nedtrykthed, sygdom og hjertesorg er en vanskelig del af livet, men det kan lede til åndelig vækst, forædling og udvikling, når du vender dig til Herren.

Modgang kommer fra forskellige kilder. Du kan af og til møde prøvelser som konsekvens af din egen stolthed og ulydighed. Disse prøvelser kan undgås ved retskaffen levevis. Andre prøvelser er ganske enkelt en naturlig del af livet og kan komme på tidspunkter, hvor du lever retskaffent. Du kan fx opleve prøvelser under sygdom eller usikkerhed ved en kærs død. Modgang kan af og til komme på grund af andres dårlige valg og sårende ord og gerninger.

Overvind modstand med tro

Din succes og lykke, både nu og i evighederne, afhænger hovedsagelig af din reaktion på livets vanskeligheder.

En beretning i Mormons Bog illustrerer forskellige reaktioner på modstand. Profeten Lehi og hans familie havde rejst i ødemarken i adskillige dage og brugt deres buer og pile til at jage efter mad. Familien mødte vanskeligheder, da Lehis sønner ikke længere kunne bruge deres buer. Lamans og Lemuels buer mistede spændkraften, og Nephis bue knækkede. Sultne og trætte begyndte Laman og Lemuel at knurre mod Herren. Selv Lehi begyndte at knurre. Nephi nægtede på den anden side at miste modet. Han gik i gang. Han fortalte: »Og det skete, at jeg, Nephi, lavede en bue af træ og en pil af en lige kæp, og så udrustede jeg mig med bue og pil, med slynge og sten. Og jeg sagde til min fader: Hvor skal jeg gå hen for at finde føde?« Atter ydmyg på grund af Nephis ord spurgte Lehi Herren, hvor de skulle jage efter mad. Herren besvarede hans bønner og ledte Nephi til et sted, hvor han kunne skaffe mad. (Se 1 Nephi 16:15-31).

Modgang

Når nogle mennesker møder modstand, er de som Laman og Lemuel. De klager og bliver bitre. De stiller spørgsmål som disse: »Hvorfor sker det her for mig? Hvorfor skal jeg lide med det nu? Hvad har jeg gjort for at fortjene dette?« Men disse spørgsmål har kraft til at herske over deres tanker. Sådanne spørgsmål kan skjule deres udsyn, absorbere deres energi og umuliggøre de erfaringer, som Herren ønsker, at de skal modtage. Du bør snarere end at reagere på denne måde følge Nephis eksempel. Overvej at stille spørgsmål som disse: »Hvad skal jeg gøre? Hvad skal jeg lære af denne oplevelse? Hvad skal jeg ændre på? Hvem skal jeg hjælpe? Hvordan kan jeg huske mine mange velsignelser midt i disse prøvelser?«

Forskellige former for modstand kræver forskellige reaktioner. Hvis du fx er ramt af sygdom, så må du ganske enkelt være tålmodig og trofast. Hvis du lider på grund af andres ord eller gerninger, bør du arbejde på at tilgive dem, som har fornærmet dig. Hvis du er offer for mishandling, så søg hjælp med det samme. Hvis prøvelser kommer på grund af din egen ulydighed, bør du korrigere din opførsel og ydmygt søge tilgivelse.

Selv om jeres reaktioner på modstand varierer, så er der en reaktion, der bør være konstant – jeres tillid til vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Profeten Alma forklarede: »... hver den, der sætter sin lid til Gud, vil blive styrket i sine prøver og trængsler og genvordigheder, og vil blive ophøjet på den yderste dag« (Alma 36:3).

Stol på vor himmelske Fader og Jesus Kristus

Når du stoler på Faderen og Sønnen, nærer du tillid til, at de elsker dig fuldkomment – at de ønsker, at du skal være lykkelig, og at de vil hjælpe dig til at udvikle dig åndeligt. Du holder befalingerne. Du søger at kende deres vilje, og du gør, hvad de kræver, selv om du ønsker noget andet. Dine bønner om hjælp ledsages af den forståelse, at vor himmelske Fader ikke vil løse alting lige med det samme – at han måske vil

lade dig vente, så du kan fortsætte med at lære og udvikle dig. Du kan gennem det hele finde trøst i den forsikring, at Frelseren forstår dine prøvelser fuldt ud. Som del af hans uendelige forsoning, påtog han sig »sit folks sorger og smerter.« Han påtog sig »deres skrøbeligheder, så hans hjerte kan fyldes med barmhjertighed efter kødet, så han ifølge kødet kan vide, hvorledes han kan hjælpe sit folk i forhold til deres skrøbeligheder« (Alma 7:11-12). Fordi han har oplevet din smerte, ved han, hvordan han kan hjælpe dig. Hvis du ser hen til ham i tro, vil han styrke dig til at modstå enhver prøvelse, som du oplever.

Mens du stræber efter at stole på Herren under prøvelser, så husk følgende råd, der blev givet gennem profeten Joseph Smith.

»... den, der er tro i trængsel, skal få større løn i himmeriges rige.

I kan ikke nu med jeres naturlige øjne se Guds hensigt med hensyn til det, som skal komme herefter og den herlighed, der skal følge efter megen trængsel.

Thi efter megen trængsel kommer velsignelse« (L&P 58:2-4).

Find fred og glæde under modgang

Du kan finde fred og glæde, når som helst du kæmper med udfordringer og sorg. Mormons Bog omfatter en beretning om et retskaffent folk, som lærte denne sandhed. Eftersom de led i trældom under en grusom hersker, udgød de deres hjerter til Gud (Se Mosiah 24:8-12). Herren svarede:

»Rejs hovedet og vær ved godt mod, thi jeg erkender pagten, som I har gjort med mig, og jeg vil gøre pagt med mit folk og udfri dem af trældom.

Og jeg vil også lette byrderne, der er lagt på jeres skuldre, så at I ikke kan mærke dem, selv medens I er i trældom. Og det vil jeg gøre, for at I kan stå som vidner for mig herefter og vide med vished, at jeg Gud Herren kommer til mit folk i nødens stund« (Mosiah 24:13-14).

Folket reagerede med tro og »byrderne, der var lagt på [dem] blev lettet; ja, Herren styrkede dem således, at de kunne bære deres byrder med lethed, og de underkastede sig Herrens vilje med glæde og tålmodighed« (Mosiah 24:13-15).

Ligesom disse retskafne mennesker, kan du »underkaste ...[dig] Herrens vilje med glæde og tålmodighed«, idet du ved, at han vil styrke dig i dine prøvelser. Han har lovet: »Alle jeres sorger skal samvirke til jeres bedste og mit navns forherligelse« (L&P 98:3).

Yderligere henvisninger: Hebr 4:15-16; 2 Nephi 2:11-24; Mosiah 23:21-22; L&P 105:6; 121:7-9; 122

Se også Fred; Frelsesplanen; Håb; Omvendelse; Tilgivelse

Mormons Bog (Se Skrifter)

Nadveren

På natten før Jesu Kristi korsfæstelse mødtes Jesus Kristus med sine apostle og indstiftede nadveren. »Og han tog et brød, takkede og brød det, gav dem det og sagde: ›Dette er mit legeme, som gives for jer. Gør dette til ihukommelse af mig!‹ Ligeså tog han bægeret efter måltidet og sagde: ›Dette bæger er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer« (Luk 22:19-20). Efter sin opstandelse indstiftede han nadveren blandt nephiterne (se 3 Nephi 18:1-11).

I dag nyder vi brødet og vandet til minde om Jesu Kristi sonoffer. Denne ordinance er en væsentlig del af vores tilbedelse og åndelige udvikling. Jo mere vi overvejer dens betydning, jo mere hellig bliver den for os.

Husk på Frelseren og hans forsoning

Nadveren tilvejebringer en mulighed for dig for med taknemlighed at mindes Guds Søns liv, tjenestegerning og forsoning.

Med det brudte brød mindes vi hans legeme. Du kan mindes hans fysiske lidelse – især hans lidelse på korset. Du kan mindes, at ved hans barmhjertighed og nåde, vil alle mennesker opstå og blive givet mulighed for evigt liv med Gud.

Med et lille bæger vand kan du mindes, at Frelseren udgød sit blod i en intens åndelig lidelse og smerte, der begyndte i Getsemane Have. Der sagde han: »Min sjæl er fortvivlet til døden« (Matt 26:38). Han underkastede sig Faderens vilje og led mere end vi kan forstå: »...blod kommer fra hver pore, så stor skal hans ængstelse være for sit folks synder og vederstyggeligheders skyld« (Mosiah 3:7). Du kan mindes, at Jesus Kristus udgydelse af sit blod har reddet dig og alle andre mennesker fra det, som skrifterne kalder »arvesynden« ved Adams overtrædelse (Moses 6:54). Du kan huske, at han også led for de synder, sorger og smerter, som tilhører alle vor himmelske Faders børn, og tilvejebragte tilgivelse for synd for dem, som omvender sig og efterlever evangeliet (se 2 Nephi 9:21-23).

Forny pagter og lovede velsignelser

Når du nyder nadveren, vidner du over for Gud, at din ihukommelse af hans Søn rækker udover den korte tid, som den hellige ordinance tager. Du lover altid at mindes ham. Du vidner, at du er villig til at påtage dig Jesu Kristi navn, og at du vil holde hans befalinger. Når du nyder nadveren og indgår disse forpligtelser, fornyr du din dåbspagt (se Mosiah 18:8-10; L&P 20.37).

Du modtager store velsignelser, når du holder dåbspagten. Når du fornyer den, fornyr Herren den lovede tilgivelse for dine synder. Renset fra synd er du i stand altid at have »hans Ånd ...hos [dig]« (L&P 20:77). Åndens konstante fællesskab er en af de største velsignelser, du kan modtage i livet på jorden. Ånden vil lede dig på retfærdighedens og fredens stier og lede dig til evigt liv med vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

Nyd nadveren værdigt

I forberedelsen til nadveren hver uge tag dig tid til at undersøge dit liv og omvende dig fra dine synder. Du behøver ikke at være fuldkommen for at deltage i nadveren, men du må have ydmyghedens og omvendelsens ånd i dit hjerte. Hver uge bør du forberede dig til denne hellige ordinance med et sønderknust hjerte og en angergiven ånd (se 3 Nephi 9:20).

Hvis du nærmer dig nadveren med den ydmyghed og alvorlighed, som den fortjener, bliver den en ugentligt mulighed for at se ind i dig selv, for omvendelse og for at indvie dig på ny – en kilde til styrke og en konstant påmindelse om Frelserens forsoning.

Yderligere henvisninger: 1 Kor 11:23-29; Moroni 4-5; L&P 20:75-79; 27:2

Se også Forsoning, Jesu Kristi; Pagt

Nadvermøde (Se Sabbat; Nadver; Offervilje)

Narkotika og rusmidler (Se Visdomsordet)

Næstekærlighed

Næstekærlighed er »Kristi rene kærlighed« eller »evig kærlighed« (Moroni 7:47; 8:17). Profeten Mormon forklarede: »Og kærligheden er langmodig og velvillig, misunder ikke, oplæses ikke, søger ikke sit eget, forbitres ikke, tilregner ikke det onde, glæder sig ikke over uretfærdighed, men glæder sig ved sandheden; den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt« (Moroni 7:45; se også 1 Kor 13:4-7).

Jesus Kristus er det fuldkomne eksempel på næstekærlighed. Han »færdedes overalt og gjorde vel« under sin tjenestegerning og underviste i evangeliet og viste sin omsorg for de fattige, de lidende og de ulykkelige (se Matt 4:23; Mark 6:6; ApG 10:38). Hans kronende udtryk for næstekærlighed var hans ubegrænsede forsoning. Han sagde: »Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner« (Joh

15:13). Det var den største gerning, fuld af tålmodighed, venlighed og uselvskhed, som vi nogen sinde vil komme til at kende. Med en forståelse af Frelserens evige kærlighed kan du udøve tro og omvende dig fra dine synder i tillid til, at han vil tilgive dig og styrke dig i dine anstrengelser for at efterleve evangeliet.

Frelseren ønsker, at du skal modtage hans kærlighed, og han ønsker også, at du skal dele den med andre. Han forkyndte for sine disciple: »Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden« (Joh 13:34-35). Se i dit forhold til familiens medlemmer og andre hen til Frelseren som dit eksempel. Søg efter at elske, som han elsker, med en aldrig svigtende barmhjertighed, tålmodighed og nåde.

Efterhånden som du fortsætter med at modtage Frelserens fuldkomne kærlighed, og du viser en Kristuslignende kærlighed til andre, vil du opleve, at din kærlighed øges. Du vil opleve glæden ved at være i Herrens tjeneste. Helligånden vil være din konstante ledsager og vejlede dig i din tjeneste og i forhold til andre mennesker. Du vil blive forberedt til at møde Herren på dommens dag, hvor han vil belønne dig i overensstemmelse til din hengivenhed over for hans værk. Mormon forklarede:

»...dersom I ikke har kærlighed, er I intet; thi kærligheden bortfalder aldrig. Hold derfor fast ved kærligheden, som er det største af alt, thi alt andet skal ophøre.

Men den kærlighed, som er Kristi rene kærlighed, forbliver evindelig; og den, som på den yderste dag findes i besiddelse af den, med ham er alt vel.

Derfor, mine elskede brødre, bed til Faderen af jeres ganske hjerte, at I må være fyldt med denne kærlighed, som han har skænket alle dem, som er hans Søns, Jesu Kristi sande efterfølgere, så I kan blive Guds sønner, at når han kommer, vi da må være ham lig; thi vi skal se ham, som han er. Gid vi

Nåde

må have dette håb og blive rensset, ja, ligesom han er ren. Amen« (Moroni 7:46-48).

Yderligere henvisninger: Matt 25:31-46; 1 Joh 4:18; Ether 12:33-34; L&P 12:8; 34:3; 121:45

Se også Kærlighed; Tjeneste

Nåde

Ordet *nåde*, henviser, således som det er brugt i skrifterne, hovedsagelig til den guddommelige hjælp og styrke, som vi modtager gennem Herren Jesu Kristi forsoning. Apostlen Peter har forklaret, at vi bør »voks[e] i nåde og erkendelse af vor Herre og frelser, Jesus Kristus« (2 Peter3:18).

Frelse ved nåde

På grund af faldet vil alle opleve den timelige død. Gennem den nåde, som er muliggjort ved Frelserens sonoffer, vil alle mennesker opstå og modtage udødelighed (se 2 Nephi 9:6-13). Men opstandelse alene kvalificerer os ikke til evigt liv i Guds nærhed. Vore synder gør os urene og uskikkede til at dvæle i Guds nærhed, og vi har behov for hans nåde til at rense os og fuldkommengøre os efter »alt, hvad vi formår at gøre« (2 Nephi 25:23).

Udtrykket efter »alt, hvad vi formår at gøre« lærer os, at det kræver en indsats fra vores side at modtage fylden af Herrens nåde og blive gjort værdig til at dvæle sammen med ham. Herren har befalet os at adlyde hans evangelium, hvilket omfatter at have tro på ham, omvende os fra vores synder, blive døbt, modtage Helligåndsgaven og holde ud til enden (se Joh 3:3-5; 3 Nephi 27:16-20; Trosartiklerne 1:3-4). Profeten Moroni skrev om den nåde, som vi modtager, når vi kommer til Frelseren og adlyder hans lærdomme:

»Ja, kom til Kristus og bliv fuldkommen i ham og fornægt jer selv alt, hvad der er ugudeligt; og dersom I fornæg-

ter jer selv alt, hvad der er ugudeligt samt elsker Gud af hele jeres magt, sind og styrke, da er hans nåde tilstrækkelig for jer, så at I gennem hans nåde kan blive fuldkomne i Kristus; og dersom I ved Guds nåde er fuldkomne i Kristus, kan I ingenlunde fornægte Guds kraft.

Og atter, dersom I gennem Guds nåde er fuldkomne i Kristus og ikke fornægter hans kraft, da er I helliggjort i Kristus ved Guds nåde gennem Kristi blods udgydelse, hvilket er Faderens pagt til jeres synders forladelse, så at I kan blive helligede og uplettede« (Moroni 10:32-33).

Modtag nåde hele livet

Udover at modtage nåde til din endelige frelse har du også behov for denne magtfulde kraft hver dag i dit liv. Efterhånden som du kommer din himmelske Fader nærmere i flittighed, ydmyghed og sagtmodighed, løfter og styrker han dig ved sin nåde (se Ordsp 3:34; 1 Peter 5:5; L&P 88:78; 106:7-8). Når du støtter dig ved hans nåde, sætter det dig i stand til at udvikle dig og vokse i retskaffenhed. Jesus »modtog ikke først hele fylden, men han gik fra nåde til nåde, indtil han fik fylden« (L&P 93:13). Nåde sætter dig i stand til at være med til at opbygge Guds rige, en tjeneste, som du ikke kan give gennem din egen styrke eller dine egne midler alene (se Joh 15:5; Fil 4:13; Hebr 12:28; Jakobs Bog 4:6-7).

Hvis du nogen sinde mister modet eller føler dig for svag til fortsat at efterleve evangeliet, så husk altid på den styrke, som du kan modtage gennem nådens magtfulde kraft. Du kan finde trøst og forsikring i disse ord fra Herren: »Min nåde er tilstrækkelig for alle mennesker, som ydmyger sig for mig; thi dersom de ydmyger sig for mig og har tro på mig, vil jeg gøre det svage stærkt for dem« (Ether 12:27).

Yderligere henvisninger: ApG 15:11; Rom 5:2; 2 Nephi 10:24; 11:5

Se også Forsoning, Jesu Kristi; Frelse; Opstandelse

Offervilje

At ofre er at opgive noget, som vi værdsætter, for noget af større værdi. Som sidste dages hellige har vi mulighed for at ofre de verdslige ting for Herren og hans rige. Medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bør være villige til at yde et hvilken som helst offer krævet af Herren. Hvis der ikke kræves, at vi bringer ofre, bliver vi aldrig i stand til at udvikle den nødvendige tro til evig frelse.

Jesu Kristi forsoning er det store og evige offer, der er helt centralt i evangeliet (se Alma 34:8-16). Før Frelseren udførte forsoningen ofrede hans pagtfolk dyr som et symbol på hans offer. Denne praksis hjalp dem at se frem til forsoningen (se Moses 5:4-8). Befalingen om at bringe dyreofringer ophørte med Jesu Kristi død. I Kirken i dag nyder vi nadveren til minde om Frelserens sonoffer.

Udover at mindes Jesus Kristi sonoffer, skal vi også bringe vores eget offer: Et sønderknust hjerte og en angergiven ånd. Frelseren sagde: »Og I skal ikke mere ofre til mig ved blodsudgydelse; ja, jeres ofre og jeres brændofre skal høre op ... Som offer skal I bringe mig et sønderknust hjerte og en angergiven ånd. Og den, der kommer til mig med et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, vil jeg døbe med ild og den Helligånd« (3 Nephi 9:19-20).

At have en sønderknust hjerte og en angergiven ånd er at være ydmyg og modtagelig over for Guds vilje og rådene fra dem, som han har kaldet til at lede Kirken. Det er også at føle en dyb sorg for synd og et oprigtigt ønske om at omvende sig. Profeten Lehi fremhævede vigtigheden af at bringe dette offer: »Han [Kristus] hengiver sig selv som et sonoffer for synd for at fyldestgøre loven for alle dem, som har et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, og for ingen andre kan loven fyldestgøres« (2 Nephi 2:7). Hvis vi ikke bringer et offer i form af et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, kan vi ikke fuldt ud modtage de velsignelser, som kommer gennem forsoningen.

Hvis du er villig til at ofre, som Herren har befaleet, vil du blive accepteret af ham. Han forklarede: »Alle sådanne, som ved med sig selv, at deres hjerte er retskaffent og sønderknust og deres ånd angergiven, og som vil holde deres pagter ved opofrelse, ja, ved ethvert offer, som jeg, Herren, vil fordre, vil jeg anerkende« (L&P 97:8). Du kan med et evigt perspektiv se, at det at opgive det, som hører verden til, i virkeligheden ikke er noget offer overhovedet. De velsignelser, som du modtager, er større end noget andet, som du opgiver.

Yderligere henvisninger: Matt 19:16-22; L&P 59:8

Se også Forsoning, Jesu Kristi; Kærlighed; Lydighed; Omvendelse; Nadver; Tjeneste

Omvendelse

Omvendelse er et af de første principper i evangeliet (se Trosartiklerne 1:4). Det er afgørende for din lykke i dette liv og i evigheden. Omvendelse er meget mere end blot at erkende sine fejltagelser. Det er en ændring af sind og hjerte, som giver dig et nyt syn på Gud, dig selv og på verden. Det omfatter at vende sig bort fra synd og at vende sig til Gud for tilgivelse. Den motiveres ved kærlighed til Gud og et oprigtigt ønske om at adlyde hans befalinger.

Behovet for omvendelse

Herren har erklæret, at »intet urent kan arve himmeriges rige« (Alma 11:37). Dine synder gør dig uren – uværdig til at vende tilbage og dvæle i din himmelske Faders nærhed. De bringer dig også smerte i din sjæl i dette liv.

Vor himmelske Fader har gennem Jesu Kristi forsoning tilvejebragt den eneste måde, hvorpå du kan blive tilgivet for dine synder (se »Tilgivelse«, s. 155-157). Jesus Kristus led straffen for dine synder, så du kan blive tilgivet, hvis du oprigtigt omvender dig. Når du omvender dig og stoler på hans frelsende nåde, vil du blive rensset fra synd. Han erklærede:

Omvendelse

»Derfor befaler jeg dig at omvende dig. Ja, omvend dig, at jeg ikke skal slå dig med min munds ris, med min vrede og min harme, og dine lidelser blive svære – hvor svære ved du ikke, hvor gruelige ved du ikke, ja, hvor tunge at bære, begriber du ikke!

Thi se, jeg, Gud har lidt dette for alle, for at de, som vil omvende sig, ikke skal lide.

Men dersom de ikke vil omvende sig, må de lide ligesom jeg.

Og mine lidelser gjorde, at selv jeg, Gud, den største af alle, skælvede af smerte og blødte fra hver pore og led både på legeme og sjæl og ønskede, at jeg ikke skulle drikke den bitre kalk.

Dog, ære være Faderen, jeg tømte den og fuldendte mine forberedelser for menneskenes børn« (L&P 19:15-19).

Faren ved at udsætte sin omvendelse

Bortrationaliser ikke dine synder og udsæt ikke din omvendelse. Amulek advarede: »Dette er tiden, da menneskene skulle berede sig til at møde Gud; ja dette livs dag er den dag, da menneskene skal udføre deres arbejde ... så beder jeg jer om ikke at opsætte jeres omvendelsesdag til enden; thi dersom vi ikke benytter vor tid i dette liv, da kommer der efter denne livets dag, som er os givet til at berede os til evigheden, en mørk nat, hvori intet arbejde kan udrettes« (Alma 34:32-33).

Omvendelsens elementer

Omvendelse er en smertefuld proces, men den leder til tilgivelse og varig fred. Herren sagde gennem profeten Esajas: »Er jeres synder som skarlaget, kan de blive hvide som sne; er de røde som purpur, kan de blive som uld« (Es 1:18) I denne uddeling har Herren lovet: »Se, den, der omvender sig fra sine synder, ham er de forladt, og jeg,

Herren, kommer dem ikke mere i hu« (L&P 58:42). Omvendelse omfatter følgende elementer:

Tro på vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Syndens magt er stor. Du må for at blive fri fra den vende dig til din himmelske Fader og bede i tro. Satan vil måske forsøge at overbevise dig om, at du ikke er værdig til at bede – at vor himmelske Fader er så utilfreds med dig, at han aldrig vil høre dine bønner. Det er en løgn. Din himmelske Fader er altid rede til at hjælpe dig, hvis du vil komme til ham med et angerfuldt hjerte. Han har kraft til at helbrede dig og til at hjælpe dig med at overvinde synden.

Omvendelse viser tro på Jesus Kristus – en erkendelse af kraften i hans forsoning. Husk, at du kun kan blive tilgivet på hans betingelser. Når du taknemligt erkender hans forsoning og hans magt til at rense dig fra synd, er du i stand til at »udøve tro til omvendelse« (Alma 34:17).

Sorg over synd. Du må for at blive tilgivet først erkende i dig selv, at du har syndet. Hvis du stræber efter at efterleve evangeliet, vil en sådan erkendelse lede til »bedrøvelse efter Guds vilje«, som »virker omvendelse til frelse« (2 Kor 7:10). Bedrøvelse efter Guds vilje kommer ikke som en naturlig konsekvens af synd eller på grund af en frygt for straf, den kommer snarere gennem den viden, at du har gjort din himmelske Fader og din Frelser ked af det. Når du oplever bedrøvelse af Guds vilje, har du et oprigtigt ønske om at forandre dig og en villighed til at underkaste dig ethvert krav til tilgivelse.

Bekendelse. »Den, der vil skjule sine overtrædelser, går det ikke godt, men den, der bekender dem og holder op med dem, finder barmhjertighed« (Ordsp 28:13). En villighed til at fortælle alt til din himmelske Fader om det, som du har gjort, er afgørende for tilgivelse. Knæl ned for ham i ydmyg bøn og erkend dine synder. Tilstå din skam og skyld og bønfold ham om hjælp.

Alvorlige overtrædelser, såsom overtrædelser af kyskhedsloven, kan bringe dit medlemskab af Kirken i fare. Du må derfor bekende disse synder både for Herren og hans repræsentanter i Kirken. Det sker under din biskops eller grenpræsidents omsorg og muligvis din stavs- eller missionspræsident, som tjener som vogtere og dommere i Kirken. Selv om det kun er Herren, som kan tilgive synder, så spiller disse præstedømmeleder en afgørende rolle i omvendelsens proces. De vil bevare din tilgivelse fortrolig og hjælpe dig gennem omvendelsens proces. Vær fuldstændig ærlig over for dem. Hvis du kun delvis bekender og kun nævner nogle mindre fejl, så vil du ikke være i stand til at løse en mere alvorlig uerkendt overtrædelse. Jo hurtigere du begynder denne proces, jo hurtigere vil du finde den fred og glæde, som kommer med tilgivelsens mirakel.

Aflæggelse af synd. Selv om tilståelse af synd er et væsentligt element i omvendelsen, er det ikke nok. Herren har sagt: »Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil bekende dem og aflægge dem« (L&P 58:43).

Træf en fast beslutning om, at du aldrig vil gentage overtrædelsen. Når du holder denne forpligtelse, vil du aldrig opleve den synds smerte igen.

Fjern dig med det samme fra enhver farlig situation. Hvis en bestemt situation får dig til at synde eller måske kan få dig til at synde, så undgå den. Du kan ikke lade dig friste og forvente, at du kan overvinde synden.

Genoprettelse. Du må, så langt som det er muligt, genoprette alt det, som har lidt skade ved dine gerninger, uanset om det er en andens ejendom eller gode rygte. Villig genoprettelse viser Herren, at du vil gøre alt, hvad du kan, for at omvende dig.

Retskaffen levevis. Det er ikke nok blot at modstå det onde og fjerne synden fra dit liv. Du må fylde dit liv med retfærdighed og engagere dig i aktiviteter, som bringer åndelig styrke.

Fordyb dig i skrifterne. Bed dagligt Herren om at give dig styrke udover din egen. Fast af og til for særlige velsignelser.

Fuld lydighed bringer evangeliets fulde kraft ind i dit liv, herunder øget styrke til at overvinde dine svagheder. Denne lydighed omfatter gerninger, som du måske ikke indledningsvis betragter som en del af omvendelsen, som at overvære møder, betale tiende, tjene andre og tilgive andre. Herren har lovet: »Den, der omvender sig og holder Herrens befalinger, tilgives« (L&P 1:32).

Yderligere henvisninger: Luk 15:11-32; 2 Nephi 9:19-24; Mosiah 4:1-3, 10-13; 26:30-31; L&P 18:10-16

Se også Døb; Forsoning, Jesu Kristi; Frelse; Frelsesplanen; Fristelse; Kirkens disciplinærråd; Synd; Tilgivelse; Tro

Ophøjelse (Se Evigt liv)

Opstandelsen

På grund af Adams og Evas fald er vi underkastet den fysiske død, som er adskillelsen af ånden og legemet. På grund af Jesu Kristi forsoning vil alle mennesker opstå og blive reddet fra den fysiske død (se 1 Kor 15:22). Opstandelsen er genforeningen af ånden og legemet i en fuldkommen og udødelig tilstand, hvor man ikke længere er underkastet sygdom eller død (se Alma 11:42-45).

Frelseren var den første person på denne jord, som opstod. Det Nye Testamente indeholder adskillige beretninger, der vidner om, at han opstod fra graven (se Matt 28:1-8; Mark 16:1-14; Luk 24:1-48; Joh 20:1-29; 1 Kor 15:1-8; 2 Peter 1:16-17).

Da den opstandne Herre viste sig for sine apostle, hjalp han dem med at forstå, at han havde et legeme af kød og ben. Han sagde: »Se på mine hænder og fødder – det er mig. Føl på mig og se; en ånd har ikke kød og knogler, som I ser, jeg har« (Luk 24:39). Han viste sig også for nephiterne efter sin opstandelse (se 3 Nephi 11:10-17).

Vi vil på tidspunktet for opstandelsen blive »døm[t] efter [vore] gerninger ... vi skal fremstilles for Gud med samme bevidsthed, som vi har nu og med klar erindring om al vor skyld« (Alma 11:41, 43). Den evige herlighed, som vi modtager, vil afhænge af vores trofasthed. Selv om alle mennesker vil opstå, er det kun dem, som kommer til Kristus og tager del i fylden af hans evangelium, der vil arve ophøjelse i det celestiale rige.

En forståelse af og et vidnesbyrd om opstandelsen kan give dig håb og perspektiv, når du oplever livets udfordringer, prøvelser og triumfer. Du kan finde trøst i den forsikring, at Frelseren lever, og at han ved sin forsoning brød »dødens bånd, så graven ikke skal have nogen sejr, og dødens brod skal blive opslugt i håbet om herlighed« (Alma 22:14).

Yderligere henvisninger: Es 25:8; 26:19; Joh 5:25-29; 11:25-26; 1 Kor 15; Enos 1:27; Alma 40:23-26; 41; Mormon 9:12-14; L&P 88:15-16; 93:33-34; Moses 1:39

Se også Død, fysisk; Forsoning, Jesu Kristi; Frelse; Frelsesplanen; Herlighedsriger; Sjæl

Ordinancer

I Kirken er en ordinance en hellig og formel gerning udført ved præstedømmets myndighed. Nogle ordinancer er afgørende for vores ophøjelse. Disse ordinancer kaldes frelsende ordinancer. De omfatter dåb, bekræftelse, ordination til Det Melkisedekske Præstedømme (for mænd), tempelbevælgelsen og ægteskabsbeseglingen. Med hver af disse ordinancer indgår vi højtidelige pagter sammen med Herren.

Andre ordinancer, så som navngivning og velsignelse af børn, indvielse af olie og salvelse af de syge og lidende udføres også ved præstedømmets myndighed. Selv om de ikke er afgørende for vores frelse, er de vigtige for vores trøst, vejledning og opmuntring.

Ordinancer og pagter hjælper os med at huske, hvem vi er. De minder os om vores pligt mod Gud. Herren har tilvejebragt dem for at hjælpe os med at komme til ham og modtage evigt liv. Når vi ærer dem, styrker han os.

Du kan modtage mange mulighed for at deltage i præstedømmets ordinancer. Når som helst du har mulighed derfor, så gør alt hvad du kan for at forberede dig, uanset om du udfører ordinancen eller modtager den. Du kan forberede dig ved at bede, faste, rådføre dig med præstedømmets ledere og ved at studere skrifterne og de nutidige profeters ord. Hvis du er præstedømmebærer, bør altid være åndeligt forberedt til at udføre en ordinance. Lev et rent og værdigt liv, og stræb efter at modtage Helligåndens konstante fællesskab.

Yderligere henvisninger: L&P 84:19-21; Trosartiklerne 1:3-5

Se også Evangelium; Pagt; Præstedømmet

Pagt

En pagt er en hellig overenskomst mellem Gud og en person eller gruppe af personer. Gud fastsætter særlige betingelser, og han lover at velsigne os, når vi adlyder disse betingelser. Når vi vælger ikke at overholde pagter, kan vi ikke modtage velsignelserne, og i nogle tilfælde lider vi en straf som konsekvens af vores ulydighed.

Alle præstedømmets frelsende ordinancer ledsages af pagter. Fx indgik du en pagt, da du blev døbt, og du fornyer denne pagt, hver gang du nyder nadveren (Mosiah 18:8-10; L&P 20:37, 77, 79). Hvis du har modtaget Det Melkisedeske Præstedømme, har du indgået præstedømmets ed og pagt (se L&P 84:33-44). Tempelbegavelsen og beseglingsordinancen omfatter hellige pagter.

Husk altid på og ær altid de pagter, som du har indgået med Herren. Så har du ikke behov for at få befaling i alle ting, som du gør (se L&P 58:26-28). Du vil blive inspireret af Helligånden, og en kristuslignende opførsel vil blive en del af din natur. Som Herren har lovet vil du »modtage åbenba-

Paradiset

ring på åbenbaring, kundskab på kundskab, så du må lære at kende hemmeligheder og fredelige ting – det, som bringer glæde og evigt liv« (L&P 42:61). Dit største håb bør være at nyde den helliggørelse, som kommer fra denne guddommelige vejledning, og din største frygt bør være at miste disse velsignelser.

Yderligere henvisninger: Jer 31:31-34; Mosiah 5; Moroni 10:33; L&P 82:10; 97:8; 98:13-15

Se også Abrahams Pagt; Dåb; Nadver; Ordinancer; Præstedømmet; Templer; Ægteskab

Paradiset

I skrifterne bruges ordet *paradis* på to forskellige måder. For det første betegner det et sted med fred og lykke i ånde-verdenen herefter, der er reserveret for dem, som er blevet døbt, og som er forblevet trofaste (se Alma 40:12; Moroni 10:34). De, som befinder sig i det åndelige fængsel, har mulighed for at lære Jesu Kristi evangelium, omvende sig fra deres synder og modtage dåb og bekræftelse gennem det arbejde, som vi udfører i templerne (se L&P 138:30-35). Når de gør det, kan de indtræde i paradis.

En anden brug af ordet *paradis* findes i Lukas' beretning om Frelserens korsfæstelse. Da Jesus hang på korset, blev en tyv samtidig korsfæstet, som sagde: »Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige« (Luk 23:42). Ifølge Luk 23:43 svarede Herren: »Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis«. Profeten Joseph Smith forklarede, at det er en fejl-oversættelse; Herren sagde i virkeligheden, at tyven ville være sammen med ham i ånde verdenen.

Ordet *paradis* findes også i 2 Kor 12:4, hvor det sandsynligvis henviser til det celestiale rige. I den tiende trosartikel beskriver ordet *paradisisk* jordens herlighed i tusindsårsriget.

Se også Død, fysisk; Frelsesplanen; Opstandelse

Patriarkalske velsignelser

Patriarkalske velsignelser gives til værdige medlemmer af Kirken af ordinerede patriarker. Din patriarkalske velsignelse erklærer din slægtslinje i Israels hus og indeholder personlig vejledning fra Herren til dig.

Når du studerer din patriarkalske velsignelse og følger de råd, som den indeholder, vil den yde vejledning, trøst og beskyttelse. Tal med din biskop eller din grenspræsident, hvis du vil finde ud af, hvordan man modtager en patriarkalsk velsignelse.

Erklæring om slægtslinje

Din patriarkalske velsignelser indeholder en erklæring om din slægtslinje, der fortæller, at du tilhører Israels hus – som efterkommer af Abraham – og tilhørende en specifik stamme hos Jakob. Mange sidste dages hellige tilhører Efraims stamme, den stamme, som fik givet hovedansvaret for at lede Herrens værk i de sidste dage.

Fordi der løber så mange blodlinjer i os, kan to medlemmer af den samme familie godt erklæres som tilhørende forskellige af Israels stammer.

Det betyder ikke noget, om din slægtslinje i Israels hus er gennem blodets linjer eller ved adoption. Som medlem af Kirken regnes du for en efterkommer af Abraham og en arving til alle de løfter og velsignelser, som er indeholdt i Abrahams pagt (se »Abrahams pagt«, s. 4).

Lær fra din patriarkalske velsignelse

Når du har modtaget din patriarkalske velsignelse, bør du læse den ydmygt, bønsumt og ofte. Det er en personlig åbenbaring fra din himmelske Fader, som kender dine stærke og svage sider og dit evige potentiale. Gennem din patriarkalske velsignelse vil han hjælpe dig med at lære, hvad han forventer af dig. Din velsignelse kan indeholde løfter, påmin-

Personlig Åbenbaring

delser og advarsler. Efterhånden som tiden går, vil du erkende åbenbaringens kraft i den.

Når du følger rådet i din velsignelse, vil du have mindre mulighed for at falde eller blive vildledt. Hvis du ikke følger rådet, vil du ikke være i stand til at modtage de lovede velsignelser.

Selv om din patriarkalske velsignelse indeholder inspirede råd og løfter, bør du ikke forvente, at den besvarer alle dine spørgsmål eller fortæller udførligt om alt det, som skal ske i dit liv. Hvis din velsignelse ikke nævner en vigtig begivenhed, såsom en fuldtidsmission eller ægteskab, bør du ikke antage, at du ikke vil modtage denne mulighed.

På samme måde bør du ikke antage, at alt, hvad der er nævnt i din patriarkalske velsignelse, vil blive opfyldt i dette liv. En patriarkalsk velsignelse er evig, og dens løfter kan strække ind i evighederne. Men vær forsikret om, at hvis du er værdig, vil alle løfter blive opfyldt i Herrens egen tid. De, som ikke er blevet opfyldt i dette liv, vil blive opfyldt i det næste.

Din patriarkalske velsignelse er hellig og personlig. Du kan dele den med din nærmeste familie, men bør ikke læse den højt for andre eller lade andre læse den eller fortolke den. End ikke din patriark eller biskop eller grenspræsident bør fortolke den.

Bevar de dyrebare ord i din patriarkalske velsignelse i dit hjerte. Overvej dem, og lev på en sådan måde, at du vil være værdig til at modtage de lovede velsignelser i dette liv og i det tilkommende liv.

Personlig Åbenbaring *(Se Åbenbaring)*

Piercinger

De sidste dages hellige profeter fraråder på det kraftigste enhver form for piercing. Undtaget er dog blodprøver, vaccinationer o.lign. Hvis piger eller kvinder ønsker huller i deres ører, opfordres de til kun at bære ét sæt øreringe, der ikke er prangende.

De, som vælger at se bort fra dette råd, viser en mangel på respekt for sig selv og for Gud. De vil en dag beklage deres beslutning.

Apostlen Paulus underviste i betydningen af vore legemer og om faren for med vilje at skænde legemet: »Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds ånd bor i jer? Hvis nogen ødelægger Guds tempel, skal Gud ødelægge ham. For Guds tempel er helligt, og det tempel er I« (1 Kor 3:16-17).

Se også Sømmelighed; Tatovering

Pornografi

Pornografi er alt materiale, som viser eller beskriver det menneskelige legeme eller seksuel opførsel på en måde, som vækker seksuelle følelser. Det distribueres via mange medier, herunder blade, bøger, TV, film, musik og Internettet. Det er lige så skadeligt for ånden, som tobak, alkohol og rusmidler er for legemet. At gøre brug af pornografisk materiale på nogen som helst måde er et brud på en af Guds befalinger: »Du skal ikke ...bedrive hor ... eller gøre noget sådant« (L&P 59:6). Det kan lede til andre alvorlige synder. Kirkens medlemmer bør undgå pornografi under enhver form og bør modsætte sig produktion, distribuering og brug heraf.

Pornografi er vanedannende på tragisk vis. Ligesom andre tilvænninger leder det folk til at eksperimentere og til at søge yderligere stimuleringer. Hvis du eksperimenterer med det og lader dig fange i dets fælde, vil det ødelægge dig og fornedre dit sind, hjerte og ånd. Det kan røve din selvrespekt og din fornemmelse for livets skønhed. Det vil flå dig i stykker og lede dig til onde tanker og muligvis til onde gerninger. Det vil forårsage frygtelig skade på dit familieforhold.

På grund af pornografiens vanedannende natur og den skade, det kan forårsage både på sjæl og legeme, har Guds tjenere gentagende gange formanet os om at undgå det. Hvis du er blevet fanget i pornografiens fælde, så stop op med det samme og søg hjælp. Du kan gennem omvendelse modtage

Profeter

tilgivelse og finde håb i evangeliet. Gå til din biskop eller grenspræsident for at søge råd om, hvordan du kan overvinde dit problem, og søge helbredelse gennem Jesu Kristi forsoning. Bed Herren om at give dig styrke til at overvinde denne frygtelige vane.

Yderligere henvisninger: Matt 5:27-28; Rom 6:12; Alma 39:9; L&P 42:23
Se også Kyskhed; Fristelse

Profeter

Som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er vi velsignet ved at blive ledet af levende profeter – inspirerede mænd, der er kaldet til at tale for Herren, ligesom Moses, Esajas, Peter, Paulus, Nephi, Mormon og andre profeter i skrifterne. Vi opretholder præsidenten for Kirken som vores profet, seer og åbenbarer – den eneste person på jorden, som kan modtage vejledning til at lede hele Kirken. Vi opretholder også rådgiverne i Det Første Præsidentskab og medlemmerne af de Tolv Apostles Kvorum som profeter, seere og åbenbarere.

Ligesom profeterne i fordums tid vidner profeterne i dag om Jesus Kristus og underviser i hans evangelium. De kundgør Guds vilje og hans sande karakter. De taler tydeligt og klart, fordømmer synd og advarer om dens konsekvenser. Til gavn for os kan de fra tid til anden blive inspireret til at profetere om fremtidige begivenheder.

Du kan altid stole på de levende profeter. Deres lærdomme vil afspejle Herrens vilje, som erklærede: »Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt, og jeg undskylder mig ikke; og selv om himlen og jorden forgår, skal mit ord dog ikke forgå, men skal gå i opfyldelse, enten ved min egen røst eller mine tjeneres, thi det er det samme« (L&P 1:38).

Din største sikkerhed ligger i stramt at følge Herrens ord, som det gives gennem hans profeter, især den nuværende præsident for Kirken. Herren advarer, at dem, som ignorerer

de levende profeters ord, vil falde (se L&P 1:14-16). Han lover store velsignelser til dem, som følger Kirkens præsident:

»Derfor skal du, min kirke, give agt på alle de ord og befalinger, han giver dig, eftersom han modtager dem, så længe han vandrer i hellighed for mig.

Thi I skal tage imod hans ord i al tålmodighed og med tro, som om det var fra min egen mund.

Thi når I gør dette, skal helvedes porte ikke få overhånd over jer, ja, Gud Herren vil sprede mørkets magter for jer og lade himlen bæve til jeres gode og til sit navns ære« (L&P 21:4-6).

Yderligere henvisninger: 2 Krøn 20:20; Amos 3:7; Ef 2:19-20; 1 Nephi 22:1-2; Mosiah 13:33-35; L&P 107:91-92; Trosartiklerne 1:6

Profeti (Se Åbenbaring, Åndelige gaver)

Præst (Se Aronske Præstedømme, Kirkens ledelse; Præstedømmet)

Præstedømmet

Præstedømmet er Guds evige magt og myndighed. Ved præstedømmet har Gud skabt og regerer himlene og jorden. Med denne magt forløser og ophøjer han sine børn og tilvejebringer således »udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39).

Præstedømmets myndighed er givet til mænd på jorden.

Gud giver præstedømmemyndighed til værdige, mandlige medlemmer af Kirken, så de kan handle i hans navn til menneskehedens frelse. Præstedømmebærere kan blive bemyndiget til at forkynde evangeliet, forrette frelsens ordnancer samt lede Guds rige på jorden.

Mandlige medlemmer af Kirken kan begynde deres tjeneste i præstedømmet, når de bliver 12 år. De begynder med at bære Det Aronske Præstedømme, og kan senere kvalificere

sig til at få det Melkisedekske Præstedømme overdraget til sig. På forskellige stadier i deres liv, og efterhånden som de forbereder sig til at modtage forskellige ansvar, har de forskellige embeder i præstedømmet, såsom diakon, lærer eller præst i Det Aronske Præstedømme og ældste eller højpræst i Det Melkisedekske Præstedømme. (Vedrørende specifik information om Det Aronske Præstedømme og Det Melkisedekske Præstedømme, se s. 7-8 og 96-97).

For at et mandlig medlem af Kirken kan bære præstedømmet, må en bemyndiget bærer af præstedømmet overdrage det til ham og ordinere ham til et embede i dette præstedømme (se Hebr 5:4; L&P 42:11; Trosartiklerne 1:5).

Selv om præstedømmets myndighed kun overdrages til værdige mandlige medlemmer af Kirken, er præstedømmets velsignelser til rådighed for alle – mænd, kvinder og børn. Vi får alle gavn af indflydelsen fra retfærdig ledelse i præstedømmet, og vi har alle det privilegium at modtage de frelsende ordinancer fra præstedømmet.

Præstedømmet og familien

Den vigtigste udøvelse af præstedømmet sker i familien. Hver eneste mand og fader i Kirken bør stræbe efter at blive værdig til at bære Det Melkisedekske Præstedømme. Sammen med sin hustru som en ligeværdig partner præsiderer han i retfærdighed og kærlighed og tjener som familiens åndelige leder. Han leder familien i regelmæssig bøn, studium af skriften og familieaften. Han arbejder sammen med sin hustru i undervisningen af børnene og hjælper dem med at forberede sig til at modtage frelsens ordinancer (se L&P 68:25-28). Han giver præstedømmevelsignelser til vejledning, helbredelse og trøst.

Mange medlemmer har ikke en trofast bærer af Det Melkisedekske Præstedømme i deres hjem. Men gennem den tjeneste som hjemmelærere og præstedømmeledere yder, kan alle medlemmer af Kirken nyde kraften i præstedømmets velsignelser i deres liv.

Præstedømmekvorummer

Et kvorum i præstedømmet er en organiseret gruppe brødre, der har det samme embede. Hovedformålene med kvorummer er at tjene andre, opbygge harmoni og broderskab samt belære hinanden om lærdomme, principper og pligter.

Der eksisterer kvorummer på alle planer i Kirkens organisation. Præsidenten for Kirken og hans rådgivere udgør Det Første Præsidentskabs Kvorum. De Tolv Apostle udgør også et kvorum. Halvfjerdsjerne, både generalautoriteter og områdeautoriteter, er organiseret i kvorummer. Hver eneste stavspræsident præsiderer over et kvorum af højpræster, der består af alle højpræsterne i staven. Hver eneste menighed har normalt kvorummer, som består af ældster, præster, lærere og diakoner. Højpræsterne er i større menigheder organiseret i og tjener i højpræstegrupper.

Hjemmeundervisning

Lige fra det tidspunkt præstedømmebærerne bliver ordineret til embedet som lærer, har de mulighed for og ansvar for at tjene som hjemmelærere. På denne måde arbejder de hen imod at opfylde deres pligt for at »våge over menigheden, at være hos medlemmerne og styrke dem« (L&P 20:53).

Hjemmelærere har en hellig pligt til at være Kirkens første hjælpekilde over for den enkelte og familierne. De besøger deres tildelte medlemmer mindst en gang om måneden. Når de betjener og besøger deres tildelte medlemmer, støtter de forældrene i deres ansvar, underviser hele familien i evangeliet, styrker venskaber og hjælper medlemmerne med at forberede sig til at modtage tempelordinancer og leve værdigt til evangeliets velsignelser.

Ledere i menigheder sikrer sig, at der er tildelt hjemmelærere til hver eneste familie eller enkeltperson. De følger op med hjemmelærere for at opfylde hvert eneste medlems åndelige og timelige behov.

Præstedømmets nøgler

Udøvelsen af præstedømmets myndighed i Kirken styres af dem, der har præstedømmets nøgler (se L&P 65:2; 124:123). De, som besidder præstedømmets nøgler, har retten til at præsidere over og lede Kirken inden for et myndighedsområde. En biskop har fx præstedømmenøgler, som gør det muligt for ham at præsidere i sin menighed. Når et barn i denne menighed er blevet forberedt til at blive døbt, skal den person, der skal døbe barnet, derfor have tilladelse fra biskoppen.

Herren Jesus Kristus har alle præstedømmets nøgler. Han har givet sine apostle de nøgler, der er nødvendige for at kunne lede hans kirke. Kun den apostel, der har højest anciennitet – Kirkens præsident – kan anvende (eller bemyndige en anden til at anvende) disse nøgler til at lede hele Kirken (se L&P 43:1-4; 81:2; 132:7).

Kirkens præsident delegerer præstedømmenøgler til andre præstedømmeledere, så de kan præsidere i deres ansvarsområder. Præstedømmets nøgler overdrages til præsidenter for templer, missioner, stave og distrikter; biskopper; grenspræsidenter og kvorumspræsidenter. En person, der tjener i en af disse stillinger, har nøglerne, indtil han bliver afløst. Rådgivere modtager ikke nøgler, men de uddelegeres myndighed og ansvar ved deres kaldelse og hverv.

Udøv præstedømmet i retfærdighed.

Hvis du er præstedømmebærer, så husk, at præstedømmet bør være en del af dig til alle tider og under alle forhold. Det er ikke en kappe, som vi tager af og på, som vi selv vil. Enhver ordination til et præstedømmeembede er et kald til en livslang tjeneste med det løfte, at Herren vil kvalificere dig til at udføre hans værk i overensstemmelse med din trofasthed.

Du må være værdig for at kunne modtage og udøve kraft i præstedømmet. De ord, som du taler, og din opførsel til daglig påvirker din evne til at tjene. Din adfærd i offentlighed må være upåklagelig. Din adfærd hjemme er endnu vig-

tigere. Herren har gennem profeten Joseph Smith erklæret, »at præstedømmets rettigheder er uadskilleligt forbundet med himlens kræfter, og at himlens kræfter ikke kan kontrolleres eller bruges uden ved retfærdighedens grundsætninger« (L&P 121:36). Han advarede præstedømmebærere:

»Om vi forsøger at skjule vore synder eller tilfredsstille vores hovmod og vores forfængelige ærgerrighed eller øve kontrol, herredømme eller tvang over menneskenes sjæle i nogen som helst grad af uretfærdighed, se, da unddrager himlene sig os, Herrens Ånd bedrøves, og når den er veget bort, da er den mands præstedømme og myndighed borte. Se, førend han ved af det, er han overladt til sig selv« (L&P 121:37-38).

Du kan ikke fastholde nogen magt eller indflydelse i præstedømmet »uden gennem overbevisning, langmodighed, mildhed, sagtmodighed og uskrømtet kærlighed; gennem venlighed og sand kundskab, som uden hykleri og uden svig vil udvikle sjælen meget.« Hvis Helligånden driver dig til at irettesætte nogen, så vis bagefter »større kærlighed mod ham, som du har irettesat, at han ikke skal betragte dig som sin fjende; men at han må erfare, din trofasthed er stærkere end dødens bånd« (L&P 121:41-44).

Når du udøver præstedømmet i retfærdighed og kærlighed, vil du opleve glæde ved at tjene som et redskab i Herrens hænder. Han sagde:

»Lad dit hjerte være fuldt af kærlighed til alle mennesker og til troens egne, og pryd altid dine tanker med dyd, da skal du have større frimodighed for Guds åsyn, og præstedømmets lære skal falde på din sjæl som himlens dug.

Den Helligånd skal være din stadige ledsager, og dit scepter retfærdighedens og sandhedens uforanderlige scepter, og dit herredømme skal være et evigt herredømme, og det skal uden tvang tilflyde dig fra evighed til evighed« (L&P121:45-46).

Yderligere henvisninger: Joh 15:16; ApG 8:14-20; Jak 5:14-15; L&P 13; 20; 84; 107; JS-H 1:68-73

Præstedømmets nøgler

Se også Aronske Præstedømme; Evangeliets gengivelse; Kirkens ledelse; Melkisedekske Præstedømme; Ordinancer

Præstedømmets nøgler (Se Præstedømmet)

Regering (Se Samfundets ledelse og lovgivning)

Retfærdighed

Retfærdighed er den uforanderlige lov, som bringer konsekvenser for gerninger. På grund af loven om retfærdighed modtager du velsignelser, når du adlyder Guds befalinger (se L&P 130:21-22). Retfærdighedens lov kræver også, at der betales en straf for hver synd, som du begår. Den kræver, at ingen uren ting tillades at dvæle sammen med Gud (se 1 Nephi 10:21).

Da Frelseren udførte forsoningen, påtog han sig vore synder. Han var i stand til at »fyldestgøre loven« (2 Nephi 2:7), fordi han underkastede sig den straf, som loven kræver for vore synder. Ved at gøre det, »tilfredsstille[de han] retfærdighedens krav« og udstrakte barmhjertighed til alle, som omvender sig og følger ham (se Mosiah 15:9; Alma 34:14-16). Fordi han betalte prisen for dine synder, vil du ikke skulle lide straffen, hvis du omvender dig (se L&P 19:15-20).

Yderligere henvisninger: 2 Nephi 9:26; Alma 42

Se også Barmhjertighed; Forsoning, Jesu Kristi; Omvendelse

Rådet i himlen (Se Frelsesplanen)

Sabbatten

Sabbatten er Herrens dag, der er afsat hver uge til hvile og tilbedelse. På Det Gamle Testaments tid indgik folket pagt om at iagttage sabbatten på den syvende dag i ugen, fordi Gud hvilede på den syvende dag, da han skabte jorden.

Herren fremhævede vigtigheden af sabbattens overholdelse i de ti bud.

»Husk sabbatsdagen og hold den hellig.

I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal, men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde, hverken du selv eller din søn eller datter, din træl eller trælkvinde eller dine husdyr, og heller ikke den fremmede i dine byer.

For på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Derfor har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den« (2 Mos. 20:8-11).

Efter Jesu Kristi opstandelse, som indtraf den første dag i ugen, begyndte Herrens disciple at holde sabbatten på den første dag i ugen, som er søndag (se ApG 20:7).

I de sidste dage har Herren befalet os at fortsætte med at overholde sabbatten. Han har lovet, at hvis vi adlyder denne befaling, vil vi modtage »jordens fylde« (se L&P 59:16-20).

Eftersom sabbatten er en hellig dag, bør den reserveres til værdige og hellige aktiviteter. At afstå fra arbejde og afslapning er ikke nok. Hvis vi kun slapper af og ikke gør noget på sabbatten, holder vi ikke dagen hellig. I en åbenbaring givet til Joseph Smith i 1831 har Herren befalet: »Og for at du kan holde dig fuldstændig uplettet af verden, skal du gå til bedehuset og ofre dine sakramenter på min hellige dag. Thi sandelig, dette er en dag, der er bestemt for dig til at hvile fra dit arbejde og tilegne den Allerhøjeste din andagt« (L&P 59:9-10). Vi overværer i harmoni med denne åbenbaring nadvermødet hver uge. Andre sabbatsaktiviteter kan omfatte bøn, meditation, studium af skrifterne og af de sidste dages profeters lærdomme, brevskrivning til familiemedlemmer og venner, læsning af sunde bøger, besøg hos de syge og lidende og overværelse af andre kirkemøder.

Yderligere henvisninger: 2 Mos 31:16-17; Mosiah 18:23; L&P 59:11-14; 68:29

Se også Nadver; Tilbedelse; Ærbødighed

Samfundets ledelse og lovgivning

Afsnit 134 i Lære og Pagter skitserer de sidste dages heliges »tro angående regeringer og love i almindelighed« (L&P 134, afsnitoverskrift). Afsnittet omfatter følgende udtalelser:

»Vi tror, at regeringer er indstiftet af Gud til menneskets gavn, og at han holder menneskene ansvarlige for deres handlinger med hensyn til disse, både med henblik på lovgivningen og håndhævelsen til samfundets gavn og sikkerhed ...

Vi tror, at alle mennesker er forpligtet til at understøtte og opretholde de respektive regeringer, som de lever under, så længe disse beskytter dem i deres iboende og uafhængelige retsgoder gennem deres love, og at opstand og oprør ikke passer sig for alle således beskyttede borgere og bør straffes efter fortjeneste; ligeså at alle regeringer har ret til at udstede sådanne love, som efter deres mening bedst kan fremme alles vel, medens de på samme tid holder samvittighedsfriheden hellig.

Vi tror, at enhver bør æres i sin stilling: Regenter og øvrigheds personer som sådanne, der er indsat for at beskytte de uskyldige og straffe de skyldige, og at alle mennesker bør vise respekt og ærbødighed for lovene, da fred og fordragelighed ellers ville blive fortrængt af anarki og terror. Menneskelige love er blevet indstiftet i den udtrykkelige hensigt at varetage vore interesser som enkeltindivider og som nationer, mand og mand imellem, og guddommelige love, givet fra himlen, foreskriver regler i åndelige anliggender, for tro og gudsdyrkelse, for hvilke mennesket skylder sin Skaber regnskab« (L&P 134: 1, 5-6).

Et nøgleelement i adskillelsen af kirke og stat er regeringens ansvar for at sikre religionsfrihed. De sidste dages hellige profeter styrker dette princip, som erklæret i den elvte trosartikel: »Vi kræver ret til at dyrke den almægtige Gud i overensstemmelse med vor egen samvittigheds bud og ind-

rømmer alle mennesker den samme ret, lad dem tilbede hvorledes, hvor eller hvad de vil«. I overensstemmelse med adskillelsen af kirke og stat anbefaler Kirken ikke noget politisk parti eller kandidat. Den tillader ikke brug af sine bygninger og faciliteter til politisk brug. Kirken deltager ikke i politik, medmindre der er tale om et moralsk spørgsmål, hvor Kirken så ofte vil udtale sig.

Selv om Kirken forholder sig politisk neutral, opmuntrer Kirkens ledere de enkelte medlemmer til at involvere sig som borgere. Som sidste dages hellig bør du forstå din plads og din stilling i det land, hvor du bor. Lær om landets historie, arv og love. Hvis du har mulighed for at stemme og deltage i det politiske liv, så vær aktivt engageret i at støtte og forsvare sandhedens, retfærdighedens og frihedens principper.

Yderligere henvisninger: L&P 98:10; Trosartiklerne 1:12

Samvittighed

Alle mennesker er født med evnen til at skelne mellem rigtigt og forkert. Denne evne, som kaldes samvittigheden, er en manifestation af Kristi lys (se Moroni 7:15-19).

Din samvittighed er et forsvar for at hjælpe dig med at holde dig borte fra situationer, som er åndeligt skadende. Når du adlyder befalingerne og træffer retfærdige valg, oplever du samvittighedens fred.

Når du synder, føler du anger eller skyld på samme måde, som du oplever fysisk smerte, når du er såret. Dette er din samvittigheds naturlige reaktion over for synd, og det kan lede dig til omvendelse.

Omvendelse og tilgivelse fornyer din samvittighedsfred. Hvis du på den anden side ignorerer din samvittighed og ikke omvender dig, svækkes den, som om den var blevet »brændemærket« (1 Tim 4:2).

Lær at følge din samvittighed. Det er en vigtig del af at udøve sin handlefrihed. Jo mere du følger din samvittighed,

desto stærkere bliver den. En følsom samvittighed er bevis på en sund ånd.

Yderligere henvisninger: Mosiah 4:1-3; L&P 84:45-47.

Se også Fristelse; Handlefrihed; Lydighed; Kristi lys

Sandhedens Ånd (se Helligånden)

Satan

Satan kaldes også modstanderen eller djævelen og er en modstander af retfærdighed og af dem, som søger at følge Gud. Han er en åndelig søn af Gud, som en gang var en engel »der havde myndighed for Gud« (L&P 76:25; se også Es 14:12; L&P 76:26-27). Men i rådet i himlen i forudtilværelsen gjorde Lucifer, som Satan dengang blev kaldet, oprør mod vor himmelske Fader og frelsesplanen. I dette oprør mod Gud »søgte [Satan] at tilintetgøre menneskets handlefrihed« (Moses 4:3). Han sagde: »... jeg vil forløse hele menneskeheden, så ikke en eneste sjæl skal fortabes, og jeg vil visselig gøre det. Giv mig derfor din ære« (Moses 4:1).

Satan overtalte »en tredjedel af himlens hærskarer« til at vende sig bort fra Faderen (L&P 29:36). Som et resultat af dette oprør blev Satan og hans følgesvende afskåret fra Guds nærvær og nægtet den velsignelse at modtage et fysisk legeme (se Åb 12:9). De blev også nægtet muligheden for at modtage nogen som helst arv i et herlighedsrige.

Vor himmelske Fader tillader Satan og hans følgesvende at friste os som en del af vores erfaring på jorden (se 2 Nephi 2:11-14; L&P 29:39). Fordi Satan »søger at gøre alle mennesker ulykkelige, ligesom han selv er« (2 Nephi 2.27), forsøger han og hans følgesvende at lede os bort fra retfærdighed. Han fører den mest hårde modstand mod de mest vigtige aspekter af vor himmelske Faders plan for lykke. For eksempel søger han at bringe Frelseren og præstedømmet i vanry, at kaste tvivl på forsoningens kraft, at give falske åbenba-

ringer, at lede os bort fra sandheden og at gå imod individuelt ansvar. Han forsøger at underminere familien ved at forvirre kønnene, fremme seksuelle forhold uden for ægteskabet, latterliggøre ægteskabet og afskrække voksne gifte, som ellers ville have opdraget børn i retfærdighed, fra at sætte børn i verden.

Du behøver ikke at give efter for Satans fristelser. Du har kraften i dig til at vælge det gode frem for det onde, og du kan altid søge Herrens hjælp gennem bøn. (Se »Fristelse«, s. 56-58).

Yderligere henvisninger: Es 14:12-17; 1 Nephi 15:23-24; 2 Nephi 2:16-18; Moroni 7:12; L&P 10:5; 29:36-40, 46-47; 76:25-29

Se også Fristelse; Handlefrihed; Synd

Seksuel umoral (Se Kyskhed)

Skabelsen

Jesus Kristus skabte under ledelse af vor himmelske Fader himlene og jorden (se Mosiah 3:8; Moses 2:1). Fra de skrifter, som blev åbenbaret gennem profeten Joseph Smith, ved vi, at Herren i skabelsens proces organiserede de elementer, som allerede eksisterede (se Abraham 3:24). Han skabte ikke verden »ud af intet«, sådan som nogle mennesker tror.

Skrifterne fortæller os, at Adam var det »første af alle mennesker« (Moses 1:34). Gud skabte Adam og Eva i sit eget billede og i sin Enbårnes Søns billede (se Moses 2:26-27).

Skabelsen var en integreret del af vor himmelske Faders frelsesplan. Det giver hver af os mulighed for at komme til jorden, hvor vi modtager et fysisk legeme og udøver vores handlefrihed. I Gudernes råd i forudtilværelsen blev følgende erklæring fremsat: »Vi vil gå ned, thi der er rum der, og vi vil tage af disse materialer og danne en jord, hvorpå disse kan bo. Og vi vil prøve dem hermed for at se, om de vil gøre alt, hvad Herren, deres Gud, vil befale dem« (Abraham 3:24-25).

Du er åndeligt barn af Gud, og dit legeme er skabt i hans billede. Du kan for at vise din taknemlighed for disse velsignelser passe dit legeme ved at adlyde visdomsordet og de andre befalinger, som er knyttet til dit åndelige og fysiske helbred (se L&P 89: se også L&P 88:124). Du kan også respektere andre mennesker som Guds børn.

Som en modtager af al skabelsens skønhed kan du passe på jorden og hjælpe med til at bevare den for fremtidige generationer.

Yderligere henvisninger: 1 Mos 1-2; Hebr 1:1-2; 1 Nephi 17:36; L&P 38:1-3; 59:16-20; Moses 1-3; Abraham 4-5

Se også Frelsesplanen; Gud Faderen; Jesus Kristus

Skilsmisse

I »Familien: En proklamation til verden« erklærer Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum, at »ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for hans børns evige skæbne« (se s. 35 i denne bog). På trods af disse sandheder er skilsmisse blevet almindelig i mange samfund og er endog vokset i Kirken. Denne voksende plage er ikke af Gud, men er snarere modstanderens værk.

Hvert eneste ægtepar bør arbejde sammen for at være værdige til det evige ægteskabs velsignelser. Hvis du er gift og du og din ægtefælle oplever vanskeligheder, så husk, at kuren for de fleste vanskeligheder i ægteskaber ikke er skilsmisse eller separation. Helbredelsen findes i Jesu Kristi evangelium – i omvendelse, tilgivelse, integritet og kærlighed. Du bør behandle din ægtefælle, som du selv ønsker at blive behandlet (se Matt 7:12). I jeres arbejde med at løse vanskelighederne, vil I måske sammen søge råd hos jeres biskop eller grenspræsident.

Se også Familien; Kærlighed; Næstekærlighed; Templer; Ægteskab

Skrifter

Når hellige Guds mænd taler eller skriver ved Helligåndens kraft, skal deres ord »anses som hellig skrift, skal være Herrens vilje, skal være Herrens sind, skal være Herrens ord, Herrens røst og Guds kraft til saliggørelse« (L&P 68:4). Kirkens officielle kanoniserede skrifter, som ofte kaldes standardværkerne, er Bibelen, Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle. Disse hellige bøger er beskrevet på siderne 136-139.

Vigtigheden af dagligt studium af skrifterne

Hovedformålet med skrifterne er at vidne om Kristus, hjælpe os med at komme til ham og modtage evigt liv (se Joh 5:39; 20:31; Nephi 6:4; Mosiah 13:33-35). Profeten Mormon vidnede:

»Enhver, som vil modtage Guds ord, som er levende og kraftigt og vil tilintetgøre alle djævelens snarer, bedragierer og rænker samt lede Kristi efterfølgere på den lige og snævre vej over den evige elendigheds svælg, som er beredt for at opsluge de ugudelige -

og føre deres sjæle, ja, deres udødelige sjæle til et sted ved Guds højre hånd i himmeriges rige, hvor de skal sidde sammen med Abraham, Isak og Jakob samt med alle vore hellige fædre for ikke mere at gå ud derfra« (Helaman 3:29-30).

De sidste dages profeter råder os til at studere skrifterne dagligt, både individuelt og sammen med vores familie. De opfordrer os til, sådan som Nephi opfordrede sine brødre, at anvende skrifterne på os selv og finde måder, hvorpå vi kan anvende de hellige fordums beretninger i vores liv i dag (se 1 Nephi 19:23-24). De formaner os at »granske ... Skrifterne« (Joh 5:39) og mætte »[os] med Kristi ord« (2 Nephi 32:3).

Du vil få stor gavn af at følge dette råd. Daglig, meningsfyldt studium af skriften vil hjælpe dig med at være modtagelig for Helligåndens tilskyndelser. Det opbygger din tro,

styrker dig mod fristelse og hjælper dig med at komme nærmere til din himmelske Fader og hans elskede Søn.

Lav en plan for dit personlige studium af skrifterne. Overvej at afsætte en vis tid hver dag til at studere skrifterne. Læs omhyggeligt i dette tidsforløb og vær opmærksom på Åndens tilskyndelser. Bed din himmelske Fader om at hjælpe dig med at vide, hvad han ønsker, at du skal lære og gøre.

Fortsæt med at læse i skrifterne og især Mormons Bog hele dit liv. Du vil genopdage skriftens skatte gang på gang og finde ny mening og anvendelse i dem, efterhånden som du studerer i forskellige stadier i dit liv.

Hvis du er gift, så afsæt tid hver dag til at læse i skrifterne sammen som familie. Denne indsats kan være vanskelig, men den vil give vidunderlige og evige resultater. Planlæg under vejledning fra Ånden læsning fra skrifterne, som vil imødekomme din families behov. Vær ikke bange for at læse i skrifterne sammen med små børn. Disse hellige optegnelser har magt til at røre selv de mindste.

Bibelen

Bibelen er inddelt i to afsnit: Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente. Det Gamle Testamente er en hellig optegnelse om Guds handlemåde over for sit pagtfolk i det hellige land. Den omfatter belæring fra sådanne profeter som Moses, Josva, Esajas, Jeremias og Daniel. Det Nye Testamente beskriver Frelserens fødsel, jordiske tjenestegerning og forsoning. Den omfatter den tjenestegerning, som Frelserens disciple udførte.

Da Bibelen er blevet oversat mange gange, er den blevet trykt i forskellige versioner. På dansk er Bibeloversættelsen fra 1992 godkendt som hellig skrift af Kirken.

I Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ærer vi Bibelen og dens hellige lærdomme. Vi kan modtage styrke og trøst fra den bibelske beretning om Guds handlemåde med sit folk.

Mormons Bog: Endnu et vidne om Jesus Kristus

Mormons Bog kom frem i denne uddeling ved Herrens vilje. Den er en optegnelse om Guds handlemåde med folk, som boede i det fordums Amerika. Herrens profeter nedskrev de oprindelige optegnelser på guldplader. Herren har erklæret, at Mormons bog indeholder »Jesu Kristi evangeli-ums fylde« (L&P 20:9; se også L&P 42:12).

Den 22. september 1827 overdrog en engel ved navn Moroni – den sidste profet i Mormons Bog – disse optegnelser til profeten Joseph Smith. Ved Guds gave og kraft oversatte profeten Joseph optegnelsen til engelsk. Siden da er Mormons Bog blevet oversat til mange andre sprog.

Mormons Bog er hovedsagelig skrevet for at »overbevise jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åbenbarer sig for alle folk« (Mormons Bogs titelblad). Den belærer, at alle mennesker »må komme til ham, da de ellers ikke kan blive frelst« (1 Nephi 13:40). Joseph Smith sagde, at Mormons Bog er »vor religions slutsten, og et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve dens forskrifter end ved nogen anden bog« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 232).

Mormons Bog er endnu et vidne om de sandheder, som står i Bibelen. Den gengiver »tydelige og dyrebare« sandheder, som er gået tabt fra Bibelen gennem fejlagtige oversættelser eller »taget bort« i et forsøg på at »forvanske Herrens rette veje« (se 1 Nephi 13:24-27, 38-41). Bibelen og Mormons Bog »skal føjes sammen for at tilintetgøre falske lærdomme og afskaffe splid og oprette fred« (2 Nephi 3:12).

I slutningen af Mormons bog forklarer profeten Moroni os om, hvordan vi kan vide, at bogen er sand: »Og når I modtager disse ting, formaner jeg jer til at adspørge Gud, den evige Fader, i Kristi navn, om disse ting ikke er sande; og dersom I beder af oprigtigt hjerte og med fast forsæt samt med tro på Kristus, da vil han åbenbare sandheden deraf for jer gennem den Helligånds kraft« (Moroni 10:4, se også vers 3 og 5).

Lære og Pagter

Lære og Pagter indeholder åbenbaringer modtaget af profeten Joseph Smith. Den omfatter også nogle få åbenbaringer, som er modtaget af andre sidste dages profeter. Denne hellige bog er enestående, fordi den ikke er en oversættelse af fordums dokumenter. Det er en af samling af åbenbaringer givet af Herren til hans udvalgte profeter i de sidste dage.

Profeten sagde, at Lære og Pagter er »kirkens grundvold i de sidste dage og en gevinst for verden, idet den viser, at nøglerne til vor Frelseres riges hemmeligheder atter er betroet mennesket« (overskriften til L&P 70).

Den Kostelige Perle

Den Kostelige Perle indeholder Mose Bog, Abrahams Bog, profetens Joseph Smiths inspirerede oversættelse af Matthæusevangeliets kapitel 24 og nogle af profetens Joseph skrivelser.

Mose Bog er et lille uddrag fra Joseph Smiths inspirerede oversættelse af Bibelen. Det er en mere komplet optegnelse over Mose skrivelser i begyndelsen af Første Mosebog i Det Gamle Testamente. Den indeholder mange lærdomme og belæring, som gik tabt fra Bibelen, og giver yderligere information om at frelsesplanen, jordens skabelse og Herrens handlemåde med Adam og Enok.

Abrahams Bog er en oversættelse af nogle gamle optegnelser, som er skrevet på papyrus og som kom i Kirkens besiddelse i 1835. Profeten Joseph Smith oversatte optegnelserne ved åbenbaring. Denne bog indeholder sandheder om rådet i forudtilværelsen, skabelsen af jorden, Guds natur og præstedømmet.

Joseph Smith – Mattæus giver os større viden om Frelserens belæring om hans andet komme.

Joseph Smiths skrivelser i Den Kostelige Perle omfatter:

- Joseph Smith – Historie, som er et uddrag af profetens beretning om Kirken. Det er en beskrivelse af de begi-

venheder, som ledte til Kirkens genoprettelse, herunder det første syn, Moronis besøg til profeten Joseph, fremskaffelsen af guldpladerne og gengivelsen af Det Aronske Præstedømme.

- Trosartiklerne, som profeten Joseph Smith skrev som grundlæggende udtalelser om tro og lærdomme.

Yderligere henvisninger: Rom 15:4; 2 Tim 3:15-17; 2 Nephi 25:26; Alma 17:2-3; 3 Nephi 23:1-5; L&P 18:33-36; Trosartiklerne 1:8

Se også Evangeliets gengivelse; Profeter; Åbenbaring

Sjæl

Udtrykket *sjæl* bruges på to måder i skrifterne. For det første er det en ånd, som er forenet med et fysisk legeme, enten her på jorden eller efter opstandelsen (se L&P 88:15-16). For det andet kaldes ånden af og til sjælen (se Alma 40:15-18; Abraham 3:23).

Se også Frelsesplanen; Opstandelse; Ånd

Slægtshistorie og genealogi

Den 3. april 1836 kom profeten Elias til Joseph Smith og Oliver Cowdery i templet i Kirtland. Han overdrog dem beseglingsnøglen i præstedømmet, hvilket gjorde det muligt for familier at blive beseglet i alle generationer. Ved at overdrage denne magt opfyldte han profetien om, at Herren ville sende ham »for at vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes til fædrene« (se L&P 110:14-16, se også Mal 4:5-6).

Du kan gennem slægtsforskning deltage i den fortsatte opfyldelse af denne profeti. Du kan lære om dine forfædre og øge din kærlighed til dem. Du kan blive inspireret af deres beretninger om mod og tro. Du kan videregive denne arv til dine børn.

Disse er vedvarende fordele, som kommer fra det slægts-historiske arbejde, men det er ikke hovedårsagen til Kirkens

store indsats for at indsamle genealogiske optegnelser. Hele Kirkens indsats inden for slægtshistorie er rettet mod at danne et »sammenføjende led mellem fædrene og børnene« (L&P 128:18). Dette sammenføjende led dannes af præstedømmets kraft gennem de hellige tempelordinancer, som vi modtager til gavn for vore forfædre.

Forløse de døde

Mange af vor himmelske Faders børn er døde uden mulighed for at modtage evangeliets fylde. I sin nåde og uendelige kærlighed har Herren vist dem en vej til at opnå et vidnesbyrd om evangeliet og modtage præstedømmets frelsende ordinancer.

I ånde verden bliver »evangeliet forkyndt for dem, der [er] døde i deres overtrædelse uden kundskab om sandheden eller i synd, idet de [har] forkastet profeterne. Disse [bliver] undervist om tro på Gud, omvendelse fra synd, stedfortrædende dåb til syndernes forladelse, håndspålæggelse for Helligåndsgaven, samt alle andre evangeliske principper, det [er] nødvendigt for dem at kende, for at de [kan] blive dømt på legemet som mennesker dømmes, men leve i ånden, som Gud lever« (L&P 138:32-34).

Mange tager i ånde verden imod evangeliet. Men de kan ikke modtage præstedømmets ordinancer for sig selv, fordi de ikke har et fysisk legeme. I de hellige templer har vi det privilegium at modtage ordinancer på deres vegne. Disse ordinancer omfatter dåb, bekræftelse, ordination i Det Melkisedekske Præstedømmet (for mænd), begavelsen, ægteskabsbeseglingen og beseglingen af børn til forældre. Herren åbenbarede dette værk for profeten Joseph Smith og gengav det, som var blevet åbenbaret for de kristne kort tid efter Jesu Kristi opstandelse (se 1 Kor 15:29).

Når du modtager præstedømmets ordinancer for mennesker, som er døde, bliver du en befrier på Zions bjerg for dem (se Obad 1:21). Din indsats nærmer sig ånden i

Frelserens sonoffer – du udfører et frelsende værk for andre, som ikke kan gøre det for sig selv.

Dit ansvar i det slægtshistoriske arbejde

I det slægtshistoriske arbejde har du tre grundlæggende ansvar:

1. Modtage tempelordinancerne for dig selv og hjælpe dine nære familiemedlemmer med at modtage dem.
2. Have en gyldig tempelanbefaling og komme i templet så ofte som forholdene tillader.
3. Indsamle slægtshistoriske oplysninger, så du kan hjælpe dine forfædre med at modtage evangeliets velsignelser.

Du kan deltage i tempeltjenesten og i det slægtshistoriske arbejde, i det mindste i et vist omfang, uanset hvor du bor, eller hvordan dine forhold er. Selv om du måske ikke kan gøre det hele, kan du gøre noget. Følgende forslag kan hjælpe dig med at komme i gang:

- Nedskriv vigtige detaljer om dit eget liv. Nedskriv din fødselsdag og dit fødested, samt hvornår du er blevet døbt og bekræftet. Før en dagbog over højdepunkterne i dit liv, herunder de personlige oplevelser, som vil styrke troen hos dine børn og andre fremtidige generationer.
- Lær om dine forfædre. Begynd med at nedskrive information fra din hukommelse og fra de kilder, som er til rådighed i dit hjem. Nedskriv de vigtige oplysninger, som du husker eller kan finde derhjemme om søskende, forældre, onkler og tanker, bedsteforældre og oldeforældre. Hvor det er muligt, så skaf kopier af attester og andre dokumenter, som indeholder disse oplysninger. Når du indsamler yderligere oplysninger, kan du søge andre steder såsom i offentlige

Smith, Joseph jun.

optegnelser. Den lokale menighed har en slægtshistorisk konsulent, som kan hjælpe dig. Du kan også besøge Kirkens officielle hjemmeside for slægtshistorie: www.familysearch.org.

- Når du finder frem til dine forfædre, så brug en anetavle og et familiegruppeskema til at nedskrive den information, som du finder. Disse formularer er til rådighed på papir og på de kirke-producerede softwareprogrammer, såsom Personal Ancestral File.

Når du har indsamlet den nødvendige information om dine forfædre, som er døde uden at modtage evangeliet, så sørg for at tempelordinancerne bliver udført for dem. Selv om de ikke bor i nærheden af et tempel eller nært nok til, at du og dine familiemedlemmer er i stand til at udføre ordnancerne, kan du indsende forfædrenes navne til et tempel, så andre kan udføre ordnancerne for dem. Du kan måske besøge et nærtliggende slægtshistorisk center eller tale med de slægtshistoriske konsulenter i menigheden om, hvordan dette gøres.

Profeten Joseph Smith har sagt, at der er »grundsætninger med hensyn til de levende og døde, som ikke kan forbigås i ligegyldighed, da de berører vor frelse. Thi deres frelse er nødvendig og væsentlig for vor frelse ... »[de] kan [ikke] fuldkommes uden os,«^c ej heller kan vi fuldkommes uden vore døde«^c (L&P 128:15). Gennem din deltagelse i det slægtshistoriske arbejde kan du og dine forfædre udvikle jer hen mod frelse.

Se også Templer

Smith, Joseph jun. (*Se* Joseph Smith)

Standardværkerne (*Se* Skrifter)

Stav (*Se* Kirkens ledelse)

Synd

Når vi med vilje ikke adlyder Guds befalinger, begår vi synd. Vi begår også synd, når vi undlader at handle retfærdigt på trods af vores viden om sandheden (se Jak 4:17).

Herren har sagt, at han »kan ikke se på synd med den ringeste eftergivnehed« (L&P 1:31). Resultatet af synd er, at Helligånden forlader mennesket, og at man i evigheden ikke er i stand til at dvæle i vor himmelske Faders nærhed, for »intet urent kan bo hos Gud« (1 Nephi 10:21).

Vi har alle brudt befalinger eller ikke handlet efter vores kundskab om sandheden. Apostlen Johannes har forklaret: »Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os. Hvis vi bekender vore synder, er [Jesus Kristus] trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renser os for al uretfærdighed« (1 Joh 1:8-9). Vi kan gennem Jesu Kristi forsoning omvende os og blive tilgivet for vore synder.

Yderligere henvisninger: Rom 3:23; 6:23; Alma 5:41-42; 11:37; Helaman 5:10-11; L&P 82:1-3; 88:34-35

Se også Barmhjertighed; Død, åndelig; Forsoning, Jesu Kristi; Fristelse; Lydighed; Omvendelse; Retfærdighed; Tilgivelse

Sømmelighed

Sømmelighed er en holdning af ydmyghed og anstændighed i tøjet, udseendet, sproget og opførelsen. Hvis du er sømmelig, tiltrækker du dig ikke upassende opmærksomhed. I stedet søger du at ære »Gud med [dit] legeme« (1 Kor 6:20; se også vers 19).

Hvis der er nogen tvivl om, hvorvidt dit tøj eller udseende er sømmeligt, så spørg dig selv: »Ville jeg have det godt med mit udseende, hvis jeg var i Herrens nærhed?« Du kan stille dig et lignende spørgsmål om dit sprog og opførelse: »Ville jeg sige disse ord og deltage i disse aktiviteter, hvis jeg var i Herrens nærhed?« Dit ærlige svar på disse spørgsmål

kan lede dig til at træffe vigtige forandringer i dit liv. Følgende information vil hjælpe dig i din indsats for at være sømmelig.

Tøj og soignering

Profeter har altid rådet os til at klæde os sømmeligt. Dette råd er grundlagt i den sandhed, at det menneskelige legeme er Guds hellige skabning. Respekter dit legeme som en gave fra Gud. Du kan i din påklædning og fremtoning vise Herren, at du ved, hvor dyrebart dit legeme er.

Dit tøj udtrykker, hvem du er. Det sender budskaber om dig, og det påvirker den måde, hvorpå du og andre handler. Når man er velplejet og går sømmeligt klædt, indbyder man Ånden til at ledsage sig og kan øve en god indflydelse på dem omkring sig.

Helt afgørende i forhold til befalingen om at være sømmelig er en forståelse af skabelsens hellige kraft, evnen til at sætte børn i verden. Denne kraft skal kun bruges af mand og hustru i forening. Afslørende og seksuelt antydende tøj, som omfatter korte shorts og nederdele, tætsiddende tøj, bluser, som ikke dækker maven og kan stimulere lyster og gerninger, som er et brud på Herrens lov om kyskhed.

Ud over at undgå tøj, som er afslørende, bør du undgå ekstremer i tøj, udseende og frisur. Sørg altid for at være soigneret og ren i dit tøj, udseende og manerer, og vær aldrig sjusket eller upassende klædt. Skæm ikke dig selv med tatooveringer eller piercinger på kroppen. Hvis du er kvinde og ønsker huller i dine ører, så bær kun et sæt øreringe, der ikke er prangende.

Sørg altid for at bevare høje standarder i form af sømmelighed i alle situationer. Sænk ikke dine standarder for at trække opmærksomhed til dit legeme eller for at søge anerkendelse fra andre. Jesus Kristi sande disciple fastholder Herrens standarder uanset den nuværende mode eller pres fra andre.

Sprog og opførelse

Ligesom dit tøj og dit udseende er det, så er dit sprog og din opførelse udtryk for din karakter. Dine ord og gerninger kan have en stor virkning på dig og andre. Udtryk dig selv i et rent, positivt og opløftende sprog og i gerninger, som bringer lykke til dem, som er omkring dig. Din indsats for at være beskeden i ord og gerning leder til øget vejledning og trøst fra Helligånden.

Undgå beskidt sprogbrug og den tilfældige uærbødige brug af Herrens navn, som er så almindelig i verden. Modstå enhver fristelse til at deltage i ekstrem eller upassende opførelse. Den uærbødige natur i et sådant sprogbrug og opførelse svækker din evne til at modtage de stille tilskyndelser fra Helligånden.

Yderligere henvisninger: L&P 42:40-41; Trosartiklerne 1:13

Se også Gudsbespottelse; Kyskhed; Piercinger; Tatoveringer

Søndag (*Se* Sabbat; Tilbedelse)

Taknemlighed

Herren har lovet: »Den, der modtager alt med taknemlighed, skal blive herliggjort« (L&P 78:19). Taknemlighed er en opløftende og ophøjende indstilling. Du kan sikkert ud fra din egen erfaring sige, at du er lykkeligere, når dit hjerte fyldes af taknemlighed. Man kan ikke være bitter, vred eller ondsindet, når man er taknemlig.

Vær taknemlig for de vidunderlige velsignelser, som er dine. Vær taknemlig for de kolossale muligheder, som du har. Vær taknemlig for dine forældre. Lad dem kende til din taknemlighed. Tak dine venner og dine lærere. Udvis påskønnelse over for alle, som gør dig en tjeneste eller på nogen måde hjælper dig.

Tak din himmelske Fader for hans godhed over for dig. Du kan udtrykke din taknemlighed til Gud ved at anerkende

Talsmanden

hans hånd i alt og takke ham for alt det, som han giver dig, holde hans befalinger og tjene andre. Tak ham for hans elskede søn, Jesus Kristus. Giv udtryk for din tak for Frelserens store eksempel, for hans lærdomme, fordi han rækker hånden ud for at løfte dig op og hjælpe dig og for hans uendelige forsoning.

Tak Herren for hans genoprettede kirke. Tak ham for alt, hvad den tilbyder dig. Tak ham for venner og for familien. Lad en taknemlig indstilling lede og velsigne dig gennem hele livet. Arbejd på at være taknemlig. Du vil opdage, at det giver vidunderlige resultater.

Yderligere henvisninger: Sl 100:3-4; Luk 17:11-19; Mosiah 2:19-22; Alma 34:38; L&P 59:7

Talsmanden (Se Helligånden)

Tatoveringer

De sidste dages profeter råder stærkt imod at tatovere sit legeme. De, som vælger at se bort fra dette råd, viser en mangel på respekt for sig selv og for Gud. Apostlen Paulus underviste i betydningen af vore legemer og om faren for med vilje at skænde legemet: »Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds ånd bor i jer? Hvis nogen ødelægger Guds tempel, skal Gud ødelægge ham. For Guds tempel er helligt, og det tempel er I« (1 Kor 3:16-17).

Hvis du er blevet tatoveret, vil du være konstant mindet om en fejltagelse, som du har begået. Du kan overveje at få tatoveringen fjernet.

Se også Piercinger

Te (Se Visdomsordet)

Tegn

Tegn er begivenheder eller oplevelser, som viser Guds magt. De er ofte mirakuløse. De beskriver eller annoncerer

store begivenheder, såsom Frelserens fødsel, død og det andet komme. De minder os om de pagter, som Herren har indgået med os. Tegn kan også bære vidnesbyrd om en guddommelig kaldelse eller vise Herrens misbilligelse.

Nogle mennesker siger, at de ville tro på Gud eller på hans værk, hvis de kunne modtage et tegn. Men Herren har sagt: »Men tro kommer ikke ved tegn, men tegn følger dem, som tror« (L&P 63:9). Sådanne tegn gives til dem, som er trofaste og lydige for at styrke dem i deres tro.

Yderligere henvisninger: Matt 12:38-39; Mark 13:22-27; Luk 2:8-17; Alma 30:43-52; Helaman 14; 3 Nephi 1:13-21; 8:2-25; Ether 12:6; L&P 63:7-12

Se også Andet komme, Jesu Kristi; Lydighed; Tro

Telestiale rige, det (Se Herlighedsriger)

Tempelklædning (Se Templer)

Templer

Templer er bogstavelig talt Herrens hus. De er hellige tilbedelsessteder, hvor Herren kan komme. Kun hjemmet kan sammenlignes med templerne i hellighed.

Herren har altid befalet sit folk at bygge templer. I dag efterlever Kirken Herrens kald om at bygge templer over hele verden, og sørge for at templets velsignelser stilles til rådighed for et stort antal af vor himmelske Faders børn.

Ordinancer for de levende

Hovedformålet med templer er at tilvejebringe de nødvendige ordinancer for vores ophøjelse i det celestiale rige. Tempelordinancer leder til de største velsignelser, som er mulige gennem Jesu Kristi forsoning. Alt, hvad vi gør i Kirken – vore møder og aktiviteter, vores missioneringsindsats, de lektioner, som vi underviser i, og de salmer, som vi synger – bør pege os i retning af Frelseren og det værk, som vi udfører i hellige templer.

En af de ordinancer, som vi modtager i templet, er begavelsen. Ordet *begavelse* betyder »gave«, og tempelbegavelsen er i sandhed en gave fra Gud. Ordinancen består af en række belæringer og omfatter pagter, som vi indgår om at leve retskaffent og rette os efter evangeliets krav. Begavelsen hjælper os med at fokusere på Frelseren, hans rolle i vor himmelske Faders plan og vores forpligtelse til at følge ham.

En anden tempelordinance er celestialt ægteskab, hvorved mand og hustru besegles for evigt. En besegling udført i templet fortsætter for evigt, hvis mand og hustru er tro mod de pagter, som de indgår.

Børn født til forældre, som er blevet beseglet i templet, er født i pagten. Disse børn bliver automatisk del af en evig familie. Børn, som ikke er født i pagten, kan også blive del af en evig familie, når deres forældre eller adoptivforældre er blevet beseglet til hinanden. Ordinancen at besegle børn til forældre udføres i templet.

Hvis du har modtaget tempelordinancer, så husk altid på de pagter, som du har indgået. Vend tilbage til templet, så ofte som du kan. Hvis du er far eller mor, så undervis dine børn i betydningen af templet. Hjælp dem med at forberede sig til at blive værdige til at indtræde i templet.

Hvis du endnu ikke har modtaget templets ordinancer, så begynd at forberede dig selv nu. Gå i templet og deltag i dåb og bekræftelse for de døde, som forholdene tillader det.

Ordinancer for de døde

Mennesker, som er døde uden afgørende evangeliske ordinancer, kan modtage disse ordinancer gennem det værk, som udføres i templet. Du kan udføre dette arbejde på vegne af dine forfædre og andre, som er døde. Du kan på vegne for dem blive døbt, bekræftet, modtage tempelbegavelsen og deltage i besegling af hustru til mand og børn til forældre.

Du bør aktivt søge efter dine afdøde forfædre, så tempelordinancerne kan blive udført for dem.

For mere information om tempelordinancer for de døde og slægtshistorisk arbejde, se »Slægtshistorie og genealogi«, s. 139-142.

Værdighed til tempelbesøg

Du må være værdig for at indtræde i templet. Du skal bekræfte din værdighed ved to interview – et af et medlem af dit biskopråd eller din grenspræsident samt et af et medlem af dit stavspræsidentskab eller af missionspræsidenten. Dine præstedømmeledere vil sørge for, at disse interview sker i fortrolighed og alene. Præstedømmelederne vil ved hvert af disse interview spørge om din personlige opførsel og værdighed. Du vil blive spurgt om dit vidnesbyrd om vor himmelske Fader og Jesu Kristi forsoning, og du vil blive spurgt om du støtter de lokale og øverste ledere af Kirken. Du vil blive bedt om at bekræfte, at du er moralsk ren og holder visdomsordet, betaler fuld tiende, lever i overensstemmelse med Kirkens lærdomme og ikke har forbindelse med eller sympatiserer med frafaldne grupper.

Hvis du giver acceptable svar på spørgsmålene i disse interview, og hvis du og dine præstedømmeledere er overbeviste om, at du er værdig til at indtræde i templet, vil du modtage en tempelanbefaling. Du og dine præstedømmeledere vil underskrive anbefalingen, som vil gøre det muligt for dig at indtræde i templet de næste to år, så længe du forbliver værdig.

Tempelanbefalingsinterview tilbyder en stor mulighed for dig til at undersøge din egen værdighed og mønster i dit liv. Hvis der er noget, som ikke er på plads i dit liv, så tal med din biskop eller din grenspræsident i god tid før dit tempelanbefalingsinterview. Han vil være i stand til at hjælpe dig med at forberede dig til at blive værdig til en tempelanbefaling.

Tempeltøj

Når du tager til templet, bør du komme i dit bedste tøj, som du gør, når du går i kirke. Når man kommer ind i templet,

skifter man fra sit almindelige tøj til det hvide tempeltøj. Dette tøjskifte finder sted i et omklædningsværelse, hvor du bruger et aflåseligt skab til dit tøj og et uforstyrret omklædningssted. Sømmelighed søges omhyggeligt bevaret i templet.

Når du låser dit tøj inde i skabet, kan du efterlade alle dine verdslige distraktioner bag dig. Klædt i hvidt kan du føle dig et og på lige fod med andre i templet, for alle er klædt på samme måde.

At bære tempelklædningen

Når du først har modtaget din begavelse, har du den velsignelse at bære tempelklædningen resten af dit liv. Du er forpligtet til at bære den i overensstemmelse med de instruktioner, som er givet i tempelbegavelsen. Husk, at de velsignelser, som er knyttet til dette hellige privilegium, afhænger af din værdighed og din trofasthed i at holde dine tempelpagter.

Tempelklædningen er en konstant påmindelse om de pagter, du har indgået i templet. Du bør behandle den med respekt til alle tider. Du bør ikke vise den til mennesker, som ikke forstår dens betydning, og du bør ikke rette på den blot for at tilpasse den til forskellige former for tøjstil. Når den bæres på den rigtige måde, er den en beskyttelse mod fristelser og ondt. At bære tempelklædningen er også et ydre udtryk for en indre forpligtelse til at følge Frelseren.

Velsignelser ved at komme i templet

Udover at være et sted, hvor hellige præstedømmeordnancer udføres, er templet et sted med fred og åbenbaring. Når du er bekymret, eller når tunge beslutninger påvirker dit sind, kan du bringe dine bekymringer til templet. Der kan du modtage åndelig vejledning.

Af og til føler du måske, at du ikke kan tænke klart, fordi dit sind er så nedtynget med problemer og mange andre ting, som råber på din opmærksomhed. I templet kan støvet fra

disse distraktioner lægge sig, tågen og diset kan løfte sig, og du kan forstå ting, som du ikke har forstået før. Du kan finde nye måder, hvorpå du kan klare de udfordringer, som du står over for.

Herren vil velsigne dig, når du deltager i tempeltjensens hellige ordinancer. Og de velsignelser, som han vil give dig, vil ikke blive begrænset til din tid i templet. Han vil velsigne dig i alle livets aspekter. Dit arbejde i templet vil styrke dig og lutre dig åndeligt.

Yderligere henvisninger: Es 2:1-3; L&P 88:119; 109-110; 124:39-41

Se også Frelsesplanen; Ordinancer; Pagt; Slægtshistorie og genealogi; Ægteskab

Terrestriale rige, det (Se Herlighedsriger)

Ti bud, de

De ti bud er evige evangeliske principper, som er nødvendige for vores oplyselse. Herren åbenbarede dem for Moses i fordums tid (se 2 Mos 20:1-17), og han har gentaget dem i åbenbaringerne i de sidste dages (se L&P 42:18-29; 59:5-13; 63:61-62). De ti bud er en vital del af evangeliet. Lydighed over for disse befalinger baner vej for lydighed mod andre evangeliske principper.

Følgende gennemgang af de ti bud omfatter korte forklaringer på, hvordan de fortsat gælder i vores liv i dag:

1. »Du må ikke have andre guder end mig« (2 Mos 20:3). Vi bør »gøre alting med øjet alene fæstet på Guds ære« (L&P 82:19). Vi bør elske og tjene Herren af hele vores hjerte, sind og styrke (se 5 Mos 6:5; L&P 59:5).
2. »Du må ikke lave dig noget gudebillede« (2 Mos 20:4). Herren fordømmer i denne befaling, at man tilbeder afguder. Afgudsdyrkeri kan tage mange former. Nogle mennesker bøjer sig ikke for et gudebillede eller en gudestatue, men erstatter i stedet den levende

- Gud med andre afguder, såsom penge, materielle ejendele, ideer eller prestige. I deres liv er »deres rigdom deres Gud« – en gud, som »skal forgå sammen med dem« (2 Nephi 9:30).
3. »Du må ikke bruge Herren din Guds navn til løgn« (2 Mos 20:7). Se »Gudsbespottelse« på side 61-62 vedrørende en forklaring herpå.
 4. »Husk sabbatsdagen og hold den hellig« (2 Mos 20:8). Se »Sabbatten« på side 128-129 vedrørende en forklaring herpå.
 5. »Ær din far og din mor« (2 Mos 20:12). Det er en befaling, som stadig gælder, selv når vi er voksne. Vi bør altid finde måder at ære vores forældre på.
 6. »Du må ikke begå drab« (2 Mos 20:13). Se »Krig« på side 86-87 vedrørende en forklaring på, hvordan denne befaling gælder for dem, som er tvunget til at gå i krig.
 7. »Du må ikke bryde et ægteskab« (2 Mos 20:14). I sidste dages åbenbaring fordømmer Herren ikke kun ægteskabsbrud, men også »noget sådant« (L&P 59:6). Utugt, homoseksualitet og andre seksuelle synder er brud på det syvende bud. Se »Kyskhed« på side 88-93 vedrørende en forklaring herpå.
 8. »Du må ikke stjæle« (2 Mos 20:15). Tyveri er en form for uærlighed. Se side 179 vedrørende en forklaring på ærlighed.
 9. »Du må ikke vidne falsk mod din næste« (2 Mos 20:16). At bære falsk vidnesbyrd er en anden form for uærlighed. Se side 178-179 vedrørende en forklaring på ærlighed.
 10. »Du må ikke begære« (2 Mos 20:17). At begære eller misunde nogen noget, der tilhører dem, skader sjælen. Det kan optage vore tanker og konstant plage os med sorg og utilfredshed. Det leder ofte til andre synder og finansiel gæld.

Selv om de fleste af de ti bud angiver ting, som vi *ikke* bør gøre, repræsenterer de også ting, som vi *bør* gøre. Frelseren sammenfattede de ti bud i to principper – kærlighed til Herren og til vores næste:

»Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.«

Det er det største og det første bud.

Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv« (Matt 22:37-39).

Yderligere henvisninger: Mosiah 12:33-36; 13:11-24

Se også Gudsbespottelse; Handlefrihed; Krig; Kyskhed; Lydighed; Sabbat; Tilbedelse; Ærbødighed; Ærlighed

Tiende

En af velsignelserne ved medlemskab af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er privilegiet at betale tiende. Ved at efterleve tiendeloven deltager du i opbyggelsen af Guds rige på jorden.

Definition og formål med tiende

For at betale en fuld tiende skal du give en tiendedel af din indtægt til Herren gennem hans kirke. Du giver din tiende til et medlem af dit biskopråd eller grenspræsidentskab.

Lokale ledere overfører tiendemidlerne direkte til Kirkens hovedsæde, hvor et råd afgør, hvilke specifikke måder disse hellige midler skal bruges på. Dette råd består af Det Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Kvorum og Det Præsiderende Biskopråd. De handler i overensstemmelse åbenbaring og træffer beslutninger efter vejledning fra Herren. (Se L&P 120:1).

Tiendemidlerne benyttes altid til Herrens formål – til at bygge og bevare templerne og kirker, til at opretholde missioneringen og udføre Kirkens værk over hele verden.

Tilbedelse

Velsignelserne ved at betale en fuld tiende

Tiendeloven kræver offer, men din lydighed mod denne lov bringer velsignelser, som er langt større end noget, som du nogen sinde har opgivet. Profeten Malakias forklarede:

»Bring hele jeres tiende til forråds-kammeret, så der kan være føde i mit hus. Sæt mig på en prøve, om ikke jeg åbner himlens vinduer for jer og udøser velsignelser uden mål over jer, siger Hærskarers Herre« (Mal 3:10).

Disse velsignelser kommer til alle, som betaler 10% af deres indtægt, selv hvis dette beløb ikke er ret stort. Når du adlyder denne lov, vil Herren velsigne dig både åndeligt og timeligt.

Træf en beslutning om at betale tiende

Hvis du endnu ikke har et fastsat et mønster for regelmæssig tiendebetaling, kan du få vanskeligheder med at tro, at du har råd til at give en tiendedel af din indtægt. Men ærlige tiendebetalere lærer, at de ikke har råd til *ikke* at betale tiende. På en meget bogstavelig og vidunderlig måde bliver himlens vinduer åbnet og velsignelser udgydt over dem.

Husk, at det at betale tiende ikke så meget er et spørgsmål om penge som om tro. Stol på Herren. Han gav befalingen til vores gavn, og han har givet det ledsagende løfte. Søg styrke i den tro, som Nephi havde: »Lad os være tro i at holde Herrens bud; thi se, han er mægtigere end hele verden« (1 Nephi 4:1).

Se også Faste og fasteoffer

Tilbedelse

At tilbede Gud er at give ham din kærlighed, ærbødighed, tjeneste og hengivenhed. Herren befalede Moses: »Tilbed Gud, thi ham alene skal du tjene« (Moses 1:15). I denne uddeling har han befalet: »Du skal elske Herren med hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele dit sind, og

du skal tjene ham i Jesu Kristi navn« (L&P 59:5). Hvis du sætter noget menneske eller nogen ting over Gud, så udøver du falsk tilbedelse eller afgudsdyrkelse (se 2 Mos 20:3-6).

Bøn er en måde at tilbede Faderen på. Alma belærte sin søn Helaman: »Ja, råb til Gud om hele dit underhold; ja, lad alle dine gerninger være for Herren, og hvor du end går, lad det ske i Herren, ja, lad dine tanker være henvendt til Herren; ja, lad dit hjertes attrå være til Herren evindeligt« (Alma 37:36).

Du bør overvære Kirkens møder med en tilbedende ånd. Herren har befalet: »Og for at du kan holde dig fuldstændig uplettet af verden, skal du gå til bedehuset og ofre dine sakramenter på min hellige dag. Thi sandelig, dette er en dag, der er bestemt for dig til at hvile fra dit arbejde og til egne den Allershøjeste din andagt« (L&P 59:9-10).

Deltagelse i præstedømmeordinancer er også en del af din tilbedelse. Når du ærbødigt nyder nadveren og kommer i templet, så mindes og tilbeder du din himmelske Fader og udtrykker din taknemlighed for hans søn, Jesus Kristus.

Ud over at vise et ydre udtryk for din tilbedelse bør du være i besiddelse af en tilbedende holdning i alt, hvad du gør, og hvorend du gør det. Alma underviste en gruppe mennesker i dette princip. De var blevet fordrevet fra det sted, hvor de tilbad. Han hjalp dem til at se, at den sande tilbedelse ikke er begrænset til en dag om ugen (se Alma 32:11). Almas missionærkammerat Amulek talte til den samme gruppe og opfordrede dem til at »tilbede Gud i ånd og sandhed, hvor end I er« (Alma 34:38).

Yderligere henvisninger: Sl 95:6-7; Mosiah 18:25; Alma 33:2-11; L&P 20:17-19, 29; Trosartiklerne 1:11

Se også Bøn; Faste og fasteoffer; Gud Faderen; Kærlighed; Sabbat

Tilgivelse

Skrifterne henviser til tilgivelse på to måder. Herren har befalet os at omvende os fra vore synder og søge hans tilgi-

velse. Han har også befalet os at tilgive dem, som har såret eller gjort os fortræd. I bønnen Fadervor råder Jesus os til at bede til vor himmelske Fader: »forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere« (Matt 6:12).

Søg Herrens tilgivelse

Synd er en tung byrde. Det bringer spændinger i form af skyld og smerte at vide, at vi har handlet imod vor himmelske Faders vilje. Det bringer en vedvarende sorg, når vi erkender, at vi med vore gerninger har såret andre og hindret os selv i at modtage de velsignelser, som vor Fader har været klar til at give os.

Vi kan på grund af Jesu Kristi forsoning modtage tilgivelse for vore synder gennem oprigtig og fuldstændig omvendelse. Synd bringer lidelse og smerte, mens Herrens tilgivelse bringer lettelse, trøst og glæde. Herren har lovet:

»Se, den, der omvender sig fra sine synder, ham er de forladt, og jeg, Herren, kommer dem ikke mere i hu« (L&P 58:42).

»Er jeres synder som skarlaget, kan de blive hvide som sne; er de røde som purpur, kan de blive som uld« (Es 1:18)

Du kan opleve dette mirakel, uanset om du har behov for at omvende dig fra alvorlige synder eller fra din daglige svagheder. På samme måde som Frelseren på sin tid bønfuldt mennesker, bønfaller han dig i dag:

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

For mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:28-30).

»Vil I nu ikke vende tilbage til mig og angre jeres synder og blive omvendt, så at jeg kan helbrede jer?

Ja, sandelig siger jeg jer, hvis I vil komme til mig, skal I have evigt liv. Se, min barmhjertigheds arm er udrakt imod

jer, og hver den, der vil komme, ham vil jeg modtage; og velsignet er de, der kommer til mig« (3 Nephi 9:13-14).

Se »Omvendelse« på side 111-115 vedrørende en forklaring på omvendelse.

Tilgiv hinanden

Udover at søge tilgivelse for vore egne synder, må vi være villige til at tilgive andre. Herren sagde: »Derfor siger jeg jer, at I skal tilgive hinanden; thi den, som ikke tilgiver sin broder hans synder, står fordømt for Herren; thi på ham hviler en større synd. Jeg, Herren, tilgiver, hvem jeg vil, men af jer forlanges det, at I tilgiver alle mennesker« (L&P 64:9-10).

I livets almindelighed vil du helt sikkert blive behandlet forkert af andre mennesker – somme tider på uskyldig vis og somme tider med vilje. Det er let at blive bitter eller vred eller hævngherrig i sådanne situationer, men det er ikke Herrens måde. Frelseren rådede derimod: »Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer« (Matt 5:44). Han satte det fuldkomne på tilgivelse, da han hang på korset. Han bad med henvisning til de romerske soldater, som havde korsfæstet ham: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør« (Luk 23:34).

Bed om styrke til at tilgive dem, som har forurettet dig. Giv slip på følelser af vrede, bitterhed eller hævn. Se efter det gode i andre, snarere end at fokusere på deres fejl og forstørre deres svagheder. Giv Gud mulighed for at dømme andres skadelige gerninger. Det kan måske være vanskeligt at give slip på sårede følelser, men det kan gøres med Herrens hjælp. Du vil opleve, at denne tilgivelse kan hele frygtelige sår og erstatte stridens og hadets gift med den fred og kærlighed, som kun Gud kan give.

Yderligere henvisninger: Matt 6:14-15; 18:21-22; 1 Nephi 7:16-21

Se også Dømme andre; Forsoning, Jesu Kristi; Omvendelse

Tjeneste

Jesus Kristi sande disciple ønsker at tjene mennesker omkring sig. Frelseren sagde: »Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden« (Joh 13:35).

Da du blev døbt og bekræftet, indgik du pagt om at påtage dig selv Jesu Kristi navn. Profeten Alma forklarede denne pagt til en gruppe nyomvendte, som ønskede at blive døbt. Han sagde, at deres ønske om at »komme ind i Guds fold« omfattede en villighed til at yde meningsfyldt tjeneste – »at bære hinandens byrder, at de bliver lette« og at »sørge med dem, som sørger og trøste dem, der har trøst behov« (Mosiah 18:8-9).

Mens du stræber efter at tjene andre, så se hen til Frelseren som dit eksempel. Selv om han kom til jorden som Guds Søn, tjente han ydmygt sine omgivelser. Han erklærede: »... jeg er iblandt jer som den, der tjener« (Luk 22:27).

Frelseren brugte en lignelse til at undervise i vigtigheden af tjeneste. I lignelsen vender han tilbage til jorden i sin herlighed og adskiller de retskafne fra de gudløse. Til de retskafne siger han: »Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt. For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig« (Matt 25:34-36).

De retskafne, som undrer sig over hans erklæring, spørger: »Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj? Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig?« (Matt 25:37-39).

Herren svarer: »Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig« (Matt 25:40).

Frelseren indbyder dig til at give af dig selv i andres tjeneste. Dine muligheder for at gøre dette er ubegrænsede. Se

hver eneste dag efter måder, hvorpå du kan glæde nogen i hjertet, sige nogle venlige ord, udføre noget for andre, som de ikke kan for sig selv, og til at dele evangeliet. Vær modtagelige for Åndens tilskyndelser, der tilskynder dig til at tjene. Du vil finde, at den sande nøgle til lykke er at arbejde for andres lykke.

Yderligere henvisninger: Matt 22:35-40; 25:41-46; Luk 10:25-37; Gal 5:13-14; Mosiah 2:17

Se også Kærlighed; Næstekærlighed

Tobak (Se Visdomsordet)

Tro

Apostlen Paulus forklarede, at »Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses« (Heb 11:1). Alma kom med en lignende udtalelse: »... dersom I har tro, har I håb om det, som ikke ses, men som er sandt« (Alma 32:21).

Tro er et princip med kraft og styrke. Når som helst du arbejder hen mod et værdigt mål, udøver du tro. Du viser håb om noget, som du ikke kan se.

Tro på Herren Jesus Kristus

Hvis din tro skal lede dig til frelse, må den centrere sig i Herren Jesus Kristus (se ApG 4:10-12; Mosiah 3:17; Moroni 7:24-26; Trosartiklerne 1:4). Du kan udøve tro på Kristus, når du har en forsikring om, at han eksisterer, har en korrekt idé om hans karakter og en viden om, at du stræber efter at leve i overensstemmelse med hans vilje.

At have tro på Jesus Kristus betyder at stole helt og fuldt på ham – at stole på hans uendelige kraft, intelligens og kærlighed. Det omfatter at tro på hans lærdomme. Det betyder at tro, at selv om du ikke forstår alt, så gør han det. Husk, at fordi han har oplevet alle dine smerter, lidelser og svagheder, ved han, hvordan han skal hjælpe dig med at rejse dig over

dine daglige vanskeligheder (se Alma 7:11-12; L&P 122:8). Han har »overvundet verden« (Joh 16:33) og forberedt vejen for dig til at modtage evigt liv. Han er altid rede til at hjælpe dig, når du husker hans bøn: »Vend alle jeres tanker mod mig. Tvivl ikke, frygt ikke« (L&P 6:36).

At leve i tro

Tro er meget mere end passiv overbevisning. Du udtrykker din tro gennem gerninger – ved den måde du lever på.

Frelseren lovede: »Dersom I vil tro på mig, skal I have magt til at gøre alt, hvad jeg anser for gavnligt« (Moroni 7:33). Tro på Jesus Kristus kan motivere dig til at følge hans fuldkomne eksempel (se Joh 14:12). Din tro kan lede dig til at udføre gode gerninger, adlyde befalingerne og omvende dig fra dine synder (se Jak 2:18; 1 Nephi 3:7; Alma 34:17). Din tro kan hjælpe dig med at overvinde fristelse. Alma rådede sin søn Helaman: »Lær dem at modstå alle djævelens fristelser ved deres tro på den Herre Jesus Kristus« (Alma 37:33).

Herren vil udføre mægtige mirakler i dit liv i overensstemmelse med din tro (se 2 Nephi 26:13). Tro på Kristus hjælper dig med at modtage åndelig og fysisk helbredelse gennem hans forsoning (se 3 Nephi 9:13-14). Når prøvelsens tid kommer, kan tro give dig styrke til at gå videre og møde dine vanskeligheder med mod. Selv når fremtiden synes usikker, kan din tro på Frelseren give dig fred (se Rom 5:1; Helaman 5:47).

Øg din tro

Tro er en gave fra Gud, men du må nære din tro for at bevare den stærk. Tro er som muskelen i din arm. Hvis du træner den, vil den blive stærk. Hvis du lader den hænge i en slynge, bliver den svag.

Du kan nære troens gave ved at bede til vor himmelske Fader i Jesu Kristi navn. Når du udtrykker din taknemlighed til din Fader og efterhånden som du bønfalder ham om de

velsignelser, som du og andre har brug for, vil du komme ham nærmere. Du får et tættere forhold til Frelseren, hvis forsoning gør det muligt for dig at bønfalde om nåde (se Alma 33:11). Du vil også være modtagelig for Helligåndens stille vejledning.

Du kan styrke din tro ved at holde befalingerne. Ligesom alle velsignelser fra Gud så opnås og øges tro ved individuel lydighed og retfærdige gerninger. Hvis du ønsker at berige din tro til den højest mulige grad, må du holde de pagter, som du har indgået.

Du kan også udvikle din tro ved at studere skrifterne og de sidste dages helliges ord. Profeten Alma forklarede, at Guds ord styrker troen. Ved at sammenligne ordet med et sædekorn sagde han, at blot det at »ønske at tro« kan lede dig til at »give ... plads til«, at »ordet kan sås i jeres hjerter«. Du vil da føle, at ordet er godt, for det vil begynde at udvide din sjæl og oplyse din forståelse. Det vil styrke din tro. Mens du fortsætter med at nære ordet i dit hjerte »med stor flid og tålmodighed og med glæde ser hen til frugten deraf, da vil det slå rod, og det skal blive et træ, der vokser op til evigt liv.« (Se Alma 32:26-43).

Yderligere henvisninger: Heb 11; Jak 1:5-6; 2:14-26; Ether 12:4-27; Moroni 7:20-48; L&P 63:7-11; 90:24

Se også Dåb; Gud Faderen; Jesus Kristus; Omvendelse

Trosartiklerne

Trosartiklerne udgør 13 grundlæggende trospunkter for medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Profeten Joseph Smith skrev dem først i et brev til John Wentworth, der var redaktør af en avis, som svar på hr. Wentworths anmodning om at få at vide, hvad Kirkens medlemmer troede på. De blev efterfølgende udgivet i Kirkens blade. De betragtes nu som hellig skrift og er medtaget i Den Kostelige Perle.

Tusindårsriget

Tusindårsriget er en periode på 1000 år. Når vi taler om »tusindårsriget«, henviser vi til de 1000 år, som følger efter Frelserens andet komme (se Åb 20:4; L&P 29:11). Under tusindårsriget vil »Kristus personligt ... regere på jorden« (Trosartiklerne 1:10).

Tusindårsriget vil være en tid med retfærdighed og fred på jorden. Herren har åbenbaret, at »på den dag skal menneskets fjendskab og dyrenes fjendskab, ja, alt køds fjendskab, ophøre« (L&P 101:26; se også Es 11:6-9). Satan vil blive bundet »så han ikke mere skal have plads i menneskenes børns hjerter« (L&P 45:55; se også Åb 20:1-3).

Under tusindårsriget vil alle mennesker på jorden være gode og retfærdige, men mange vil ikke have modtaget evangeliets fylde. Derfor vil Kirkens medlemmer deltage i missioneringen.

Kirkens medlemmer vil også deltage i tempeltjenesten under tusindårsriget. De hellige vil fortsætte med at bygge templer og modtage ordinancer på vegne af deres døde slægtninge. Styret af åbenbaring vil de udfærdige optegnelser over deres forfædre hele vejen tilbage til Adam og Eva.

Der vil være en fuldstændig retfærdighed og fred indtil slutningen af de 1000 år, hvor Satan »løses en liden tid for at samle sine hærskarer.« Satans hærskarer vil kæmpe mod himlens hærskarer, som vil blive ledet af Mikael, eller Adam. Satan og hans følgesvende vil blive besejret og kastet ud for evigt. (Se L&P 88:111-115).

Yderligere henvisninger: L&P 45:55-59; 101:22-34; 133:25

Se også Andet komme, Jesu Kristi

Uddannelse

Herren har befalet: »Søg efter kundskab ved læsning og ved tro« (L&P 88:118). Han har rådet os til at lære evangeliet at kende og opnå en forståelse af »både om det, der er i him-

len, på jorden og under jorden, det, som har været, det, som er, og det, som snart skal ske, det, som er hjemme, og det, som er ude; nationernes krige og forviklinger og de straffedomme, der skal komme over landet og kundskab om lande og riger, så [vi] kan være forberedt på alt« (L&P 88:78-80).

Skolegang og faguddannelse

Du bør altid arbejde på at uddanne dit sind og dine hænder, så du kan få succes i fag, som du har valgt. Brug din uddannelse til gavn for det gode. Når du gør det, vil du blive kendt som et menneske fuld af integritet. Du vil være forberedt til de muligheder, som kommer, og du vil være et stort aktiv for din familie, Kirken og dit samfund.

Søg den bedste uddannelse, du kan få. Nogle af disse muligheder er gymnasiet og universitetet, tekniske skoler og hjemmestudium, uddannelse i lokalsamfundet og privatundervisning.

Seminar og institut

Over hele verden deltager unge sidste dages hellige i alderen fra 14-18 i seminar, som i løbet af ugen tilvejebringer undervisning fra skrifterne. Institut tilvejebringer i løbet af ugen kurser i en række forskellige evangeliske emner for de sidste dages hellige i alderen 18-30.

Disse programmer tilvejebringer et åndeligt og socialt klima, hvor eleverne kan omgås hinanden, mens de lærer mere om evangeliet.

Vedrørende information om seminar og institut kan du kontakte en lokal præstedømmeleder.

Lær hele livet

Fortsæt med søge muligheder for uddannelse gennem hele livet. Det vil hjælpe dig med at holde dig ajour i dit valgte fag og dine andre færdigheder og interesser. I denne hurtigt skiftende verden må du tage dig tid til at uddanne dig selv både for nu og for fremtiden.

Udover at styrke din uddannelse gennem formel undervisning, kan du også fortsætte med at lære ved at læse, deltage i sunde kulturelle begivenheder, besøge museer og historiske steder og lægge mærke til verden omkring dig.

Yderligere henvisninger: Ordsp1:5; L&P 130:18-19

Undervis i evangeliet

Herren erklærede: »Og jeg befaler, at I skal undervise hinanden i rigets lære. Lær flittigt, og min nåde skal ledsage jer, så I kan blive mere fuldkomment undervist i evangeliets teori, principper, lære og lov og i alle ting, som tilhører Guds rige og er nyttigt for jer at forstå« (L&P 88:77-78).

Herren giver os i denne befaling et helligt ansvar. Han leder os også til utallige muligheder for meningsfyldt tjeneste. Få erfaringer kan sammenlignes den glæde at hjælpe andre med at lære og efterleve evangeliet.

Denne befaling om at undervise gælder for dig, selv om du ikke har en formel kaldelse som lærer. Du har muligheder for at undervise som et medlem af din familie, som hjemmelærer eller besøglærerinde og endda som arbejdskollega, nabo og ven. Af og til underviser du med ord, som du har forberedt at sige. Af og til kan du drage nytte af korte uplanlagte øjeblikke, hvor du kan dele evangeliske sandheder med andre. Oftest underviser du ved eksempel.

Undervis som Frelseren underviste

I din indsats for at undervises i evangeliet, så se hen til Jesus Kristus som dit eksempel. Studér beretningerne om hans jordiske tjenestegering og se efter måder at undervise på, som han underviste. Han viste ægte kærlighed og omsorg for dem, som han tjente. Han styrkede den enkelte og underviste i de evangeliske principper på en måde, som ville hjælpe dem med deres enestående behov. Han vakte hos nogen et ønske om at forstå og efterleve evangeliet. Til tider

stillede han spørgsmål, som hjalp dem til at anvende det, som de havde lært. Han underviste i de frelsende sandheder i evangeliet og hjalp sine tilhørere forstå, hvad de havde behov for at vide, gøre og være for at kunne modtage det evige livs gave.

Når du følger Frelserens eksempel vil din undervisning nære og opløfte andre, opbygge deres tro og give dem tillid til at møde livets udfordringer. Det vil opmuntre dem til at forsage synd og adlyde befalingerne. Det vil hjælpe dem med at komme til Kristus og forblive i hans kærlighed.

Undervis ved Ånden

Herren har sagt: »Ånden skal gives jer ved troens bøn, og dersom I ikke modtager, skal I ikke undervise« (L&P 42:14). Ånden – eller Helligånden – er et medlem af Guddommen. Et af Åndens formål er at »åbenbare sandheden ... i alle ting« (Moroni 10:4-5). Kun ved Åndens påvirkning kan evangelisk undervisning blive opbyggende og inspirerende.

Dit privilegium som underviser i evangeliet er at være et instrument, hvorved Helligånden kan undervise, vidne, trøste og inspirere. Som profeten Nephi sagde: »Thi når et menneske taler ved den Helligånds kraft, overfører denne kraft det til menneskehjertet« (2 Nephi 33:1).

Hvis du forbereder dig åndeligt, vil Helligånden hjælpe dig til at vide, hvad du skal gøre og sige i din undervisning. Du kan forberede dig ved at bede ofte, studere skrifterne, efterleve evangeliet og ved at være ydmyg.

Undervisningsmetoder

Din undervisning vil være mest effektiv, når du bruger en række relevante metoder. Du kan fx fortælle historier og eksempler for at fastholde menneskers opmærksomhed og vise, hvordan de evangeliske principper kan anvendes i det daglige liv. Du kan bruge billeder og genstande til at styrke andres forståelse af beretninger fra skriften og evangeliske

Utugt

principper. Gennem musik kan du og andre, som du underviser, indbyde Helligåndens indflydelse og udtrykke følelser, som kan være svære at udtrykke på andre måder. Du kan stille spørgsmål, som kan opmuntre til at lære og samtale med omtanke, hvilket igen kan føre til at dele personlige erfaringer med andre. Du kan med enkle aktiviteter hjælpe eleverne til at fokusere deres opmærksomhed.

Når du overvejer at bruge en specifik undervisningsmetode, så stil dig selv følgende spørgsmål: Vil denne metode indbyde Åndens tilstedeværelse? Passer den til helligheden af de principper, som jeg underviser i? Vil det opbygge og styrke dem, som jeg underviser?

Husk, at du som underviser i evangeliet repræsenterer Herren. Sørg for, at alt, hvad du gør og siger, er ærbødigt og i overensstemmelse med hans vilje.

Forslag til, hvordan man bruger disse og andre undervisningsmetoder, findes i *Undervisning, Den største kaldelse* (36123 110); *Vejledning i undervisning* (34595 110) og »Evangelisk undervisning og ledelse«, afsnit 16 i *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne* (35903 110).

Yderligere henvisninger: Mosiah 18:19; Alma 1:26; 17:2-3; 31:5; L&P 11:21

Utugt (Se Kyskhed)

Velfærd

Hvert eneste medlem af Kirken har to grundlæggende velfærdsansvar: at blive uafhængig og at sørge for de fattige og trængende.

Forældre har et helligt ansvar for at se efter det psykiske og åndelige velfærd hos deres børn. Efterhånden som de vokser op, bliver de mere ansvarlige for deres eget velfærd. Forældre bør undervise dem i grundlæggende principper for velfærd og hjælpe dem med at forberede sig til at blive uaf-

hængige, så de kan sørge for deres egen familie i fremtiden. Forældre kan også give børn mulighed for at hjælpe med til at sørge for de fattige og trængende.

Hvis du er et voksent medlem af Kirken, så gælder alle de følgende råd dig direkte. Hvis du er en ung mand eller pige, så gælder mange af disse råd også dig, selv om du hovedsagelig stadig er afhængig af dine forældre.

Bliv selvhjulpen

Ansvar for din sociale, følelsesmæssige, åndelige, fysiske og økonomiske velfærd hviler først og fremmest på dig selv, dernæst på din familie og for det tredje på Kirken. Du bør ved Herrens inspiration og gennem dit eget arbejde sørge for dig selv og din familie og sørge for de åndelige og timelige nødvendigheder i livet.

Du vil også være bedre i stand til at tage dig af dig selv og din familie, når du er uafhængig. Du vil da være rede til at holde ud i tider med modgang uden at blive afhængig af andre.

Du kan blive selvhjulpen ved (1) at gøre brug af uddannelsesmulighederne; (2) at gøre brug af sunde principper for næring og hygiejne; (3) at forberede dig til og få passende ansættelse; (4) at opbevare et forråd af mad og tøj i det omfang loven tillader; (5) at styre dine ressourcer klogt, herunder betale tiende og offerydelser og undgå gæld og ved (6) at udvikle åndelig, følelsesmæssig og social styrke.

Du må for at blive uafhængig være villig til at arbejde. Herren har befalet os at arbejde (se 1 Mos 3:19; L&P 42:42). Ærligt arbejde er en grundlæggende kilde til lykke, selvværd og fremgang.

Hvis du nogen sinde midlertidigt ikke er i stand til at klare dine grundlæggende behov ved din egen indsats eller ved familiens hjælp, kan Kirken hjælpe dig. I disse situationer tilvejebringer Kirken ofte livsnødvendige ressourcer for at hjælpe dig og din familie med at blive uafhængig igen.

Omsorg for de fattige og nødlidende

Herren har altid befalet sit folk at drage omsorg for de fattige og nødlidende. Han har sagt: »Se, jeg siger jer, at I skal besøge de fattige og nødlidende og yde dem hjælp« (L&P 44:6). Han har yderligere befalet: »Kom i alle ting de fattige, trængende, syge og lidende i hu; thi den, der ikke gør det, er ikke min discipel« (L&P 52:40).

Du kan sørge for de fattige og de trængende på mange måder. En af de vigtige måder er gennem faste og fasteoffer, som biskoppen eller grenspræsidenten bruger til at hjælpe menighedens medlemmer, som lider af fattigdom, sygdom eller andre vanskeligheder. Du kan også give af din tid og dine talenter. Du kan tjene den hjemløse, den handicappede, enkerne og andre i dit lokalsamfund.

Udover at yde lokal og individuel omsorg for de trængende rækker Kirken også ud på verdensplan til mennesker, som uanset tro lider af virkningerne efter naturkatastrofer, fattigdom, sygdom og andre kriser. Kirken sørger for livsnødvendige ressourcer for at hjælpe familier og enkeltpersoner med at komme på fode igen og arbejde hen mod uafhængighed. Bidrag til Kirkens Selvsupplerende Uddannelsesfond tilvejebringer midler til ringere stillede sidste dages hellige til at fremme deres uddannelse. Missionærer, som yder kirketjeneste, giver frivilligt af deres tid og ressourcer til at fremme evnen til at læse, til at fremme sundhed og sørge for undervisning.

Yderligere henvisninger: Jak 1:27; Jakobs Bog 2:17-19; L&P 42:31; 104:15-18

Se også Faste og fasteoffer; Tjeneste

Vidnesbyrd

Et vidnesbyrd er en åndelig tilkendegivelse, som gives af Helligånden. Grundlaget for et vidnesbyrd er kundskaben om, at vor himmelske Fader lever og elsker os; at Jesus Kristus lever, at han er Guds Søn, og at han udførte den uen-

delige forsoning; at Joseph Smith er Guds profet, som blev kaldet til at gengive evangeliet; at vi ledes af en levende profet i dag, og at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Frelserens sande kirke på jorden. Med dette grundlag vokser et vidnesbyrd til at omfatte alle evangeliets principper.

Opnå et vidnesbyrd og styrk det

Som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har du den hellige mulighed og ansvar for at opnå dit eget vidnesbyrd. Når du har opnået et vidnesbyrd, har du en pligt til at nære det gennem hele dit liv. Din lykke i dette liv og i hele evigheden afhænger hovedsaglig af, om du er »tap[per] i Jesu vidnesbyrd« (L&P 76:79; se også vers 51, 74, 101). Når du arbejder med denne proces, så husk følgende principper:

At søge efter et vidnesbyrd begynder med et retfærdigt og oprigtigt ønske. Din himmelske Fader vil velsigne dig i overensstemmelse med dine retfærdige ønsker i dit hjerte og din indsats for at gøre hans vilje. Alma forklarede, da han talte til en gruppe, som endnu ikke havde et vidnesbyrd om evangeliet: »Men hvis I vil vågne op og bruge jeres evner, prøve mine ord og udøve blot den mindste smule tro, ja, om I ikke kunne gøre andet end blot ønske at tro, lad da det ønske virke i jer, til I tror så meget, at I kan modtage en del af mine ord« (Alma 32:27).

Vidnesbyrd kommer gennem Helligåndens stille indflydelse. Resultaterne af et vidnesbyrd kan være mirakuløse og livsforandrende, men vidnesbyrdets gave kommer normalt som en stille forsikring uden en spektakulær fremvisning af Guds magt. Selv Alma, som var blevet besøgt af en engel og havde set Gud sidde på sin trone, havde behov for at faste og bede, så han kunne modtage et vidnesbyrd gennem Helligåndens kraft (se Alma 5:45-46; 36:8, 22).

Dit vidnesbyrd vil vokse gradvist gennem dine erfaringer. Ingen modtager et fuldt og helt vidnesbyrd på en gang. Dit vidnesbyrd vil vokse gradvist gennem dine erfaringer. Det vil vokse, når du viser din villighed til at tjene i Kirken, uan-

set hvad du bliver kaldet til. Det vil vokse, når du træffer beslutning om at holde befalingerne. Når du opløfter og styrker andre, vil du se, at dit vidnesbyrd fortsætter med at udvikle sig. Når du beder og faster, studerer skrifterne, overværer Kirkens møder og hører andre dele deres vidnesbyrd, vil du blive velsignet med øjeblikke af inspiration, som vil styrke dit vidnesbyrd. Sådanne øjeblikke vil komme igennem livet, når du stræber efter at efterleve evangeliet.

Dit vidnesbyrd vil øges, når du deler det. Vent ikke til dit vidnesbyrd er fuldt udviklet, før du deler det med andre. En del af et vidnesbyrds udvikling kommer, når det deles med andre. Du vil i virkeligheden finde ud af, at når du bærer det vidnesbyrd, som du har, vil det komme tilbage til dig – øget.

At bære vidnesbyrd

Du kan ved faste- og vidnesbyrds møder og i samtaler med familiemedlemmer og venner føle dig tilskyndet til at bære dit vidnesbyrd. Ved sådanne tilfælde, så husk, at du ikke behøver at komme med en lang og imponerende tale. Dit vidnesbyrd om Frelseren, hans lærdomme og genoprettelsen vil være stærkest, når det kommer direkte fra hjertet kortfattet og overbevisende. Bed om vejledning, så vil Ånden hjælpe dig til at vide, hvordan du skal udtrykke følelserne i dit hjerte. Du vil finde stor glæde, når du hjælper andre med at få del i det håb og den forsikring, som Herren har givet dig.

Yderligere henvisninger: Joh 7:17; 1 Kor 2:9-14; Jak 1:5-6; Moroni 10:3-5; L&P 6:22-23; 62:3; 88:81

Se også Bøn; Faste og fasteoffer; Forsoning, Jesu Kristi; Gud Faderen; Helligånden; Åbenbaring; Åndelige gaver

Visdomsordet

Visdomsordet er en sundhedslov, som er åbenbaret af Herren til vores fysiske og åndelige gavn. I denne åbenbaring, som er nedskrevet i afsnit 89 i Lære og Pagter, fortæller

Herren os, hvilke fødevarer som er gode for os, og hvilke der ikke er gode for vore legemer. Han lover os åndelige og fysiske velsignelser for at adlyde visdomsordet.

I visdomsordet befaler Herren, at vi ikke indtager følgende ting i vores legeme:

- Alkoholiske drikke (se L&P 89:5-7).
- Tobak (se L&P 89:8).
- Te og kaffe (se L&P 89:9, sidste dages hellige profeter har forklaret, at udtrykket »hede drikke« henviser til te og kaffe).

Alt skadeligt, som mennesker med vilje indtager i deres legeme, er ikke i harmoni med visdomsordet. Det gælder især for ulovlig omgang med narkotika, som kan ødelægge dem, der bliver afhængige af dem. Hold dig helt fra dem. Eksperimenter ikke med dem. Misbrug af lægemidler på recept leder også til ødelæggende vanetilvænning.

Herren har erklæret, at følgende madvarer er gode for vore legemer:

- Grøntsager og frugter, som »skal nydes med forstand og taksigelse« (se L&P 89:10-11).
- »kødet af dyr og luftens fugle«, som »skal ... nydes ... sparsomt« (L&P 89:12-13).
- Korn som hvede og havre og ris, som er »skabt til føde« (se L&P 89:14-17).

Velsignelser ved at holde visdomsordet

Til dem, som holder visdomsordet, lover Herren:

»Alle hellige, der erindrer sig disse ord, følger dem og vandrer i lydighed mod disse bud, skal få sundhed i navlen og marv i benene.

De skal få visdom og store skatte af kundskab, ja, endog skjulte skatte.

Ward — nu menighed

De skal løbe og ikke blive trætte; de skal gå og ikke blive matte.

Og jeg, Herren, giver dem den forjættelse, at dødens engel skal gå forbi dem, ligesom Israels børn, og ikke slå dem ihjel« (L&P 89:18-21).

Overvind afhængighed

Den bedste kurs er fuldstændig at undgå det, som Herren forbyder i visdomsordet. Men hvis du er blevet afhængig af nogle af disse ting, så kan du blive fri fra din afhængighed. Du kan overvinde afhængighed ved din personlige indsats og ved Herrens kraft og nåde samt ved hjælp fra familie og venner og ved vejledning fra Kirkens ledere.

Bed om hjælp og gør alt, hvad der står i din magt for at modstå de fristelser, som kommer på grund af afhængighed. Din himmelske Fader ønsker, at du skal modtage de velsigelser, som kommer ved at holde visdomsordet, og han vil styrke dig i dine oprigtige anstrengelser for at gøre dette.

Yderligere henvisninger: L&P 49:19-21; 59:15-20; 88:124; 89:1-4

Se også *Fristelse*; *Lydighed*

Ward — nu menighed (Se Kirkens ledelse)

Ydmyghed

At være ydmyg er taknemligt at erkende din afhængighed af Herren – at forstå, at du har et konstant behov for hans støtte. Ydmyghed er at erkende, at dine talenter og evner er gaver fra Gud. Det er ikke et tegn på svaghed, frygtsomhed eller frygt; det er en indikation af, at du ved, hvor din sande styrke ligger. Du kan både være ydmyg og frygtløs. Du kan både være ydmyg og modig.

Jesus Kristus er vores største eksempel på ydmyghed. Han erkendte altid under sin jordiske tjenestegerning, at

hans styrke kom på grund af hans afhængighed af sin Fader. Han sagde: »Jeg kan intet gøre af mig selv ... for jeg søger ikke at gøre min egen vilje, men hans vilje, som har sendt mig« (Joh 5:30).

Herren vil styrke dig, når du ydmyger dig for ham. Jakob forklarede: »Gud står de hovmodige imod, de ydmyge viser han nåde Ydmyg jer for Herren, så vil han ophøje jer« (Jak 4:6, 10).

Yderligere henvisninger: Matt 18:4; 23:12; 26:39; Luk 22:42; 1 Peter 5:5-6; Mosiah 4:11-12; 15:6-7; Alma 5:27-28; Helaman 3:33-35; Ether 12:27; L&P 12:8; 67:10; 112:10; 136:32-33

Zion

Lære og Pagter indeholder mange skriftsteder, hvori Herren befaler de hellige: »... søg at fremme og grundfæste Zions sag« (L&P 6:6; se også L&P 11:6; 12:6; 14:6).

Ordet *Zion* har forskellige betydninger i skrifterne. Den mest almindelige definition af ordet er »DE RENE AF HJERTET« (L&P 97:21). *Zion* bruges ofte på denne måde til at henvise til Herrens folk eller til Kirken og dens stave (se L&P 82:14).

Kirkens ledere har i de første dage af denne uddeling rådet medlemmerne til at opbygge Zion ved at emigrere til et centralt sted. I dag råder vore ledere os til at opbygge Zion, uanset hvor vi bor. Medlemmerne af Kirken bedes om at forblive i deres fødelande og hjælpe med til at oprette Kirken der. Mange templer bygges, så at de sidste dages hellige over hele verden kan modtage templets velsignelser.

Ordet *Zion* kan også henvise til specifikke geografiske steder som de efterfølgende:

- Enoks by (se Moses 7:18-21).
- Oldtidens Jerusalem (se 2 Sam 5:6-7; 1 Kong 8:1; 2 Kong 9:28).

- Det Nye Jerusalem, som vil blive bygget i Jackson County, Missouri (se L&P 45:66-67; 57:1-3; Trosartiklerne 1:10)

Yderligere henvisninger: Es 2:2-3; 1 Nephi 13:37; L&P 35:24; 39:13; 45:68-71; 59:3-4; 64:41-43; 90:36-37; 97:18-28; 101:16-18; 105:5; 115:5-6; 136:31

Ægteskab

I verden i dag er der mange mennesker, som afviser og endda håner ægteskabet og familien. Midt blandt sådanne forvirrende og destruktive røster tilvejebringer Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum en vedvarende røst af sandhed. De »erklærer højtideligt, at ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne« (se »Familien: En proklamation til verden«, s. 35 i denne bog).

Livets største glæder findes i familien. Stærke familieforhold kræver indsats, men en sådan indsats bringer stor lykke i dette liv og i evigheden. Selv om du ikke har haft et lykkeligt familieliv indtil nu, kan du søge at opnå et lykkeligt og evigt ægteskab og et kærligt forhold til familiens medlemmer.

Den nye og evige ægteskabspagt

I vor himmelske Faders plan for lykke kan en mand og en kvinde besegles til hinanden for tid og al evighed. De, som er beseglet i templet, har den forsikring, at deres forhold vil fortsætte, hvis de er trofaste over for deres pagter. De ved, at intet, end ikke døden, permanent kan skille dem.

Den evige ægteskabspagt er nødvendig for ophøjelse. Herren åbenbarede gennem Joseph Smith: »Der findes tre himle eller grader i den celestiale herlighed. For at opnå den højeste må et menneske indtræde i denne præstedømmets orden, hvormed der menes den nye og evige ægteskabspagt. Den, som ikke gør dette, kan ikke opnå den. Han kan ind-

træde i den næste, men dermed ender hans rige. Han kan ikke have afkom« (L&P 131:1-4).

Efter at have modtaget beseglingsordinancen og indgået de hellige pagter i templet, må et ægtepar fortsætte i trofasthed for at kunne modtage det evige ægteskabs og ophøjelsens velsignelser. Herren sagde:

»Om en mand ægter en kvinde gennem mit ord, som er min lov, og gennem den nye og evige pagt, og det er beseglet på dem gennem forjættelsens Helligånd af ham, som er salvet, og som jeg har givet denne magt og dette præstedømmes nøgler ... og om [de] forbliver i min pagt ... så skal det ske dem i alt, som min tjener har lovet dem, gennem tid og al evighed, og det skal have bindende kraft, når de er ude af verden« (L&P 132:19, for en forklaring af forjættelsens Helligånd, se s. 66).

Forbered dig til ægteskabet

Hvis du er enlig, så forbered dig omhyggeligt til ægteskabet. Husk, at der ikke findes nogen erstatning for et tempelægteskab. Forbered dig til at gifte dig med den rette person på det rette sted til rette tid. Lev på en sådan måde, at du er værdig til det menneske, som du håber at blive gift med.

Gå kun ud med personer, der har høje standarder, og i hvis selskab, du kan bevare dine høje standarder. Planlæg omhyggeligt positive og konstruktive aktiviteter, så du og den, som du dater, ikke bliver overladt til jer selv uden noget at gøre. Ophold jer i sikre områder, hvor du let kan styre dig selv. Tag ikke del i samtaler eller aktiviteter, som vækker seksuelle følelser.

Vælg en livsledsager med samme tro. Se efter en, som du altid kan ære og respektere, en, som komplementerer dig i dit eget liv. Du bør sikre dig, før du gifter dig, at du har fundet en, som du kan give hele dit hjerte, hele din kærlighed, hele din trofasthed og hele din loyalitet.

Råd til dem, som ikke gifter sig

Nogle af Kirkens medlemmer forbliver enlige uden egen skyld, selv om de gerne vil giftes. Hvis du kommer i denne situation, så vær forsikret om, at »at alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud« (Rom 8:28). Hvis du forbliver værdig, vil du en dag, enten i dette liv eller i det næste, blive givet alle velsignelser ved en evig familie. Herren har givet dette løfte gentagne gange gennem sine sidste dages profeter.

Hvis du er alene og ønsker at blive gift, så opgiv ikke håbet. Men samtidig bør du ikke tillade, at du bliver for stærkt optaget af dit mål. Engager dig i stedet i værdifulde aktiviteter. Se efter måder, hvorpå du kan tjene din øvrige familie og tjene i samfundet. Accepter kaldelser i Kirken og ær dem. Hold dig ren både fysisk og åndeligt. Fortsæt med at lære og med at udvikle dig i dit personlige liv.

Opnå et lykkeligt ægteskab

Hvis du er gift, så husk, at det venskab og den kærlighed, som deles mellem dig og din ægtefælle, bør være det forhold, som du værdsætter mest på jorden. Din ægtefælle er det eneste andet menneske, udover Herren, som du har fået befaling om at elske af hele dit hjerte (se L&P 42:22).

Husk, at ægteskabet i dets mest sande form, er et partnerskab mellem ligeværdige, hvor ingen af personerne udøver herredømme over hinanden, men at begge parter opmuntrer, trøster og hjælper den anden.

Eftersom ægteskabet er det vigtigste forhold i livet, kræver og fortjener det tid. Giv ikke højere prioritet til mindre vigtige forpligtelser. Tag jer tid til at tale sammen og lytte til hinanden. Vær betænksom og respektfuld. Giv ofte udtryk for ømme følelser og kærlighed.

Beslut dig til, at intet nogen sinde vil komme mellem dig og din ægtefælle, der kan ødelægge dit ægteskab. Beslut dig

til at få dit ægteskab til at lykkes, på trods af de udfordringer, der må opstå.

Vær loyale over for hinanden. Vær trofast over for dine ægteskabspagter i tanke, ord og gerning. Husk, at Herren har sagt: »Du skal elske din hustru af hele dit hjerte og holde dig til hende og ingen anden« (L&P 42:22). Udtrykket »ingen anden« lærer, at ingen anden person, aktivitet eller ejendel nogen sinde bør få forrang over for dit forhold til din ægtefælle.

Hold dig borte fra alt, hvad der kan lede dig til på nogen måde at være utro. Pornografi, usunde fantasier og flirt vil ødelægge din karakter og rukke dit ægteskabs fundament.

Arbejd sammen omkring økonomien. Samarbejd om at lægge et budget og følg det. Lær at kontrollere jeres forbrug, og undgå det slaveri, som gæld er. Klog styring af økonomien og frihed fra gæld bidrager til fred i hjemmet.

Center jeres liv i Jesu Kristi evangelium. Hjælp hinanden med at holde de pagter, som I har indgået. Gå sammen i kirke og i templet. Studér skrifterne sammen. Knæl ned sammen i bøn ved begyndelsen og afslutningen af hver eneste dag for at takke vor himmelske Fader for hinanden og for sammen at bede om hans velsignelser i jeres liv, jeres hjem, over jeres kære og jeres retfærdige ønsker. Gud vil derpå vejlede jer, og jeres daglige samtaler med ham vil bringe fred og glæde, som ikke kan komme fra nogen anden kilde. Jeres venskab bliver mere ømt med årene; jeres kærlighed bliver stærkere. Jeres værdsættelse for hinanden vil vokse.

Yderligere henvisninger: 1 Mos 1:27-28; 2:18, 21-24; 1 Kor 11:11; Ef 5:22-33; Moses 2:27-28; 3:18, 21-24.

Se også Dyd; Engighed; Familien; Skilsmisse; Templer

Ægteskabsbrud (Se Kyskhed)

Ældste (Se også Melkisedekske Præstedømme; Præstedømmet)

Ærbødighed

Ærbødighed er dyb respekt og kærlighed. Når du har en ærbødig indstilling over for Gud, så ærer du ham, udtrykker din taknemlighed for ham og adlyder hans befalinger.

Du bør være ærbødig i både din opførsel så vel som i din holdning. Ærbødig opførsel omfatter bøn, dagligt studium af skriften, faste og betaling af tiende og offerydelse. Det omfatter at være beskedent klædt og tale et rent og sundt sprog. Dybden af din ærbødighed viser sig i dit valg af din musik og anden underholdning, i den måde, hvorpå du taler om hellige emner, og i den måde, som du klæder dig på, og som du optræder på, når du kommer i kirken og i templet. Du viser din ærbødighed over for Herren, når du tjener andre mennesker og behandler dem med venlighed og respekt.

Efterhånden som du bliver mere ærbødig, vil du se en stille forandring i dit liv. Herren vil udgyde sin Ånd mere rigeligt over dig. Du vil være mindre forurolet og forvirret. Du vil være i stand til at modtage åbenbaring, der vil hjælpe dig i dine personlige og familiemæssige problemer.

Ligesom ærbødighed bringer dig nærmere til Gud, så tjener uærbødighed modstanderens formål. Satan vil friste dig til at følge verdens tendens til mere støj, spænding og splid og til mindre tilbageholdenhed og stille værdighed. Ligesom en hærchef, der iværksætter en militær invasion, vil han forsøge at blokere kommunikationskanalerne mellem dig og Herren. Pas på en sådan taktik og stræb efter at være ærbødig i alt, hvad du gør.

Yderligere henvisninger: 3 Mos 26:2; Sl 89:5-7; Hebr 12:28; L&P 59:21; 63:61-62, 64; 109:21

Se også Bøn; Sømmelighed; Taknemlighed; Tilbedelse; Tro; Åbenbaring

Ærlighed

Den 13. Trosartikel siger: »Vi tror, at vi må være ærlige«. At være ærlig betyder altid at være oprigtig, sanddru og uden bedrag.

Når du er ærlig på alle måder, er du i stand til nyde fred i sindet og bevare din selvrespekt. Du kan opbygge din karakterstyrke, som gør det muligt for dig at tjene Gud og din næste. Du er i Guds øjne og andres øjne til at stole på.

Hvis du på den anden side er uærlig i dine ord eller gerninger, skader du dig selv og skader ofte også andre. Hvis du lyver, stjæler eller negligerer at yde den fulde arbejdsindsats for din løn, mister du din selvrespekt. Du mister Helligåndens vejledning. Du vil måske opdage, at du har skadet forholdet til din familie og venner, og at folk ikke længere stoler på dig.

At være ærlig kræver ofte mod og offer, især når andre forsøger at overtale dig til at retfærdiggøre en uærlig opførelse. Hvis du befinder dig selv i en sådan situation, så husk, at den varige fred, som kommer af at være ærlig, er mere værdifuld end den momentære lettelse, der kommer af at følge mængden.

Yderligere henvisninger: 2 Mos 20:16; 2 Nephi 9:34; L&P 97:8

Åbenbaring

Åbenbaring er kommunikation fra Gud til sine børn. Denne vejledning kommer gennem forskellige kanaler i overensstemmelse med behovene og forholdene hos den enkelte, familien og Kirken som helhed.

Når Herren åbenbarer sin vilje til Kirken, taler han gennem sin profet. Skrifterne indeholder mange sådanne åbenbaringer – Herrens ord gennem fortidige og nutidige profeter. I dag fortsætter Herren med at vejlede Kirken ved at åbenbare sin vilje til sine udvalgte tjenere.

Profeter er ikke de eneste mennesker, som kan modtage åbenbaring. Du kan også i overensstemmelse med din trofasthed modtage åbenbaring, der kan hjælpe dig med dine specifikke behov, ansvar og spørgsmål, og som vil hjælpe og styrke dit vidnesbyrd.

Åbenbaring

Forbered dig til at modtage åbenbaring gennem Helligånden.

Skrifterne fortæller om forskellige former for åbenbaring, så som syn, drømme og besøg af engle. Herren har gennem sådanne kanaler gengivet sit evangelium i de sidste dage og har åbenbaret sandheder angående sådanne lærdomme som forudtilværelsen, de dodes forløsning og de tre herlighedsriger. Men de fleste åbenbaringer kommer til ledere og medlemmer af Kirken gennem Helligåndens hvisken.

De stille åndelige tilskyndelser synes måske ikke så spektakulære som syn eller englebesøg, men de er stærkere, varige og ændrer livet. Helligåndens vidnesbyrd gør et indtryk på sjælen, som er mere betydningsfuldt end det, du kan se eller høre. Du vil gennem sådanne åbenbaringer modtage varig styrke til at forblive trofast over for evangeliet og hjælpe andre med at gøre det samme.

Følgende råd vil hjælpe dig med at forberede dig til at modtage Helligåndens tilskyndelser.

Bed om vejledning. Herren sagde: »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for« (Matt 7:7-8). For at finde og modtage må du søge og spørge. Hvis du ikke banker på – beder til din himmelske Fader om vejledning – vil åbenbaringsdøren ikke blive åbnet for dig. Men hvis du vil nærme dig din Fader i ydmyg bøn, vil du til sidst »modtage åbenbaring på åbenbaring, kundskab på kundskab, så du må lære at kende hemmeligheder og fredelige ting – det, som bringer glæde og evigt liv« (L&P 42:61).

Vær ærbødig. Ærbødighed er dyb respekt og kærlighed. Når du er ærbødig og fredfyldt, er du åben for åbenbaring. Selv når alt omkring dig er i bevægelse, kan du være ærbødig i din indstilling og være forberedt til at modtage vejledning fra Herren.

Vær ydmyg. Ydmyghed er tæt forbundet med ærbødighed. Når du er ydmyg, vil du erkende din afhængighed af

Herren. Profeten Mormon forklarede: »... som følge af ydmyghed og sagtomdighed kommer den Helligånds besøg, og denne Trøster fylder dem med håb og fuldkommen kærlighed« (Moroni 8:26).

Hold befalingerne. Når du holder befalingerne, er du rede til at modtage, erkende og følge Helligåndens tilskyndelser. Herren har lovet: »Men den, som holder mine befalinger, vil jeg åbenbare mit riges hemmeligheder, og disse skal i ham blive til en levende kilde, der vælder op til evigt liv« (L&P 63:23).

Deltag værdigt i nadveren. Nadverbønnerne forklarer, hvordan man modtager Helligåndens konstante fællesskab. Når du nyder nadveren, vidner du over for Gud, at du er villig til at påtage dig hans Søns navn og altid huske ham og holde hans befalinger. Vor himmelske Fader lover, at når du holder disse pagter, vil du altid have Ånden hos dig. (Se L&P 20:77, 79).

Studér skrifterne hver dag. Når du omhyggeligt studerer skrifterne, lærer du fra eksempler på mænd og kvinder, som er blevet velsignet i deres liv, når de har fulgt Herrens åbenbarede vilje. Du bliver også mere modtagelig for Helligånden i dit eget liv. Når du læser og overvejer, modtager du åbenbaring om, hvordan et bestemt skriftsted gælder for dig eller om noget andet, som Herren ønsker at kommunikere til dig. Da læsning i skriften kan hjælpe dig med at modtage personlig åbenbaring, bør du studere skrifterne hver dag.

Tag dig tid til at overveje. Når du tager dig tid til at overveje evangeliets sandheder, kan du åbne dit sind og hjerte for Helligåndens vejledende indflydelse (se 1 Nephi 11:1; L&P 76:19; 138:1-11). Overvejelse leder dine tanker væk fra verdens trivialiteter og bringer dig nærmere til Ånden.

Når du søger specifik vejledning, så studér sagen i dit eget sind først. Til tider kommer Herrens svar først efter, du har studeret et anliggende i dit eget sind. Herren forklarede denne proces til Oliver Cowdery, som tjente som Joseph Smiths skriver i forbindelse med en stor del af oversættelsen af Mormons

Bog. Herren talte gennem profeten Joseph Smith til Oliver Cowdery og forklarede, hvorfor Oliver ikke havde været i stand til at oversætte Mormons Bog, selv om han var blevet givet oversættelsens gave: »Se, du har ikke forstået det ret. Du har troet, at jeg ville give dig, uden at du selv gjorde dig nogen anstrengelse, blot du bad. Men se, jeg siger dig: Du må udtænke det i dit eget sind, og da må du adspørge mig, om det er rigtigt; og dersom det er rigtigt, vil jeg bevirke, at dit hjerte brænder i dig, og derved skal du fornemme, at det er rigtigt« (L&P 9:7-8).

Søg tålmodigt Guds vilje. Gud åbenbarer sig »i hans egen bestemte tid og på hans egen måde og efter hans egen vilje« (se L&P 88:63-68). Åbenbaring vil sandsynligvis komme til dig »linie på linie, bud på bud, lidt her og lidt der« (2 Nephi 28:30; se også Es 28:10; L&P 98:12). Forsøg ikke at tvinge åndelige ting. Sådan kommer åbenbaring ikke. Vær tålmodig og stol på Herrens timing.

Følg Helligåndens tilskyndelser

Midt i de mange lyde og budbringere i verden i dag, må du lære at genkende Helligåndens hvisken. Her følger nogle vigtige måder, hvorpå Helligånden kommunikerer med os:

Han taler til sindet og hjertet med en stille og sagte røst. Herren har forklaret: »Ja, jeg vil tale til dig i din sjæl og i dit hjerte gennem den Helligånd, der skal komme over dig, og som skal bo i dit hjerte. Se, dette er åbenbaringens ånd« (L&P 8:2-3). Somme tider vil Helligånden hjælpe dig til at forstå en evangelisk sandhed eller give dig en tilskyndelse, som »har optaget [dit] sind og gjort det allerstærkeste indtryk på [dine] følelser« (L&P 128:1). Selv om en åbenbaring kan påvirke dig stærkt, kommer den næsten altid stille, som en »stille, sagte røst« (se 1 Kong 19:9-12; Helaman 5:30; L&P 85:6).

Han tilskynder os gennem vore følelser. Selv om vi ofte beskriver kommunikation fra Ånden som en røst, så er den røst, noget som vi føler, snarere end vi hører den. Mens vi taler om at »lytte« til Åndens hvisken, så beskrives åndelige

tilskyndelser oftest ved at sige: »Jeg havde en følelse ...« Herrens råd til Oliver Cowdery i afsnit 9 i Lære og Pagter, som drøftes på side 182, underviser i dette princip. Men dette råd misforstås af og til. Nogle medlemmer af Kirken bliver, når de læser dette skriftsted, forvirrede, fordi de frygter, at de aldrig har modtaget en tilskyndelse fra Helligånden, fordi de aldrig har følt en brænden i deres hjerte. Læg mærke til Herrens afsluttende ord i L&P 9:8: »... derved skal du fornemme, at det er rigtigt.« Denne brænden, som er beskrevet i dette skriftsted, beskriver en følelse af trøst og renhed, og ikke nødvendigvis en følelse af varme. Når du fortsætter med at søge samt følger Herrens vilje i dit liv, vil du komme til at kende, hvordan Helligånden påvirker dig personligt.

Han bringer fred. Helligånden kaldes ofte Talsmanden (se Joh 14:26; L&P 39:6). Når han åbenbarer Herrens vilje for dig, vil han gyde »fred i dit sjæl« (L&P 6:23). Den fred, som han giver, kan ikke forveksles med verdslige indflydelser eller falske lærdomme. Det er den fred, som Frelseren lovede, da han forsikrede sine disciple om, at han ville sende Talsmanden: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!« (Joh 14:27).

Yderligere henvisninger: Amos 3:7; Matt 16:13-18; 1 Kor 2:9-14; 12:3; Åb 19:10; Alma 5:43-48; 17:2-3; L&P 76:5-10; 121:26-33; Trosartiklerne 1:7, 9

Se også Bøn; Helligånden; Skrifter; Tro; Ærbødighed; Åndelige gaver

Ånd

Du er et åndeligt barn af vor himmelske Fader, og du har eksisteret som ånd, før du blev født på jorden. I løbet af dit liv på jorden huses din ånd i dit fysiske legeme, som er født af jordiske forældre.

Vi lærer fra skrifterne om åndens natur. Vi lærer, at »ånd er stof (materie), men er finere og renere og kan kun skelnes med renere øjne« (L&P 131:7). Vi læser, at »menneskets ånd er i dets persons lignelse, hvad der også er tilfældet med

Åndelig død

hvert dyrs ånd og alt det, som Gud har skabt« (L&P 77:2; se også Ether 3:7-16).

Skrifterne forklarer også, at ånden på tidspunktet for den fysiske død ikke dør. Ånden adskilles fra legemet og lever i åndeverden efter livet her. På tidspunktet for opstandelsen forenes ånden med legemet igen »for aldrig mere at være adskilt; og således bliver det hele åndeligt og udødeligt« (Alma 11:45).

Yderligere henvisninger: Rom 8:16-17; 2 Nephi 9:10-13; L&P 93:29, 33

Se også Frelsesplanen; Opstandelse; Sjæl

Åndelig død (Se Død, åndelig)

Åndelige gaver

Åndelige gaver er velsignelser eller evner givet ved Helligåndens kraft. Gud giver mindst en af disse gaver til hvert eneste trofaste medlem af Kirken. Efterhånden som du modtager disse gaver, vil de styrke og velsigne dig personligt og hjælpe dig med at tjene andre. (Se L&P 46:8-12). Skrifterne forklarer om mange af Åndens gaver:

- Kundskab om »at Jesus Kristus er Guds Søn, og at han blev korsfæstet for verdens synders skyld« (L&P 46:13).
- Evnen til at tro på ordene fra dem, som vidner om Jesus Kristus (se L&P 46:14).
- Kundskab om »de forskellige nådegaver« (L&P 46:15; se også 1 Kor 12:5). Denne gave bruges ved administration og ledelse af Kirken.
- Kundskab om »forskelle på kraftige gerninger,« som hjælper os med at bedømme, om en lærdom eller indflydelse kommer fra Gud eller fra nogen anden kilde (L&P 46:16; se også 1 Kor 12:6-7).

- Gaven i form af »visdoms ord« (1 Kor 12:8; L&P 46:17). Dette henviser ikke til loven, som vi kender som visdomsordet. Det er snarere visdommens gave – evnen til at bruge viden på en retfærdig måde.
- Gaven i form af »kundskabs ord« (1 Kor 12:8; L&P 46:18).
- Evnen til at undervise ved Helligåndens kraft (se Moroni 10:9-10; se også L&P 46:18).
- Troens gave (se 1 Kor 12:9; Moroni 10:11).
- Gaven »at have tro til at blive helbredt« (L&P 46:19).
- Gaven at have »tro til at helbrede« (L&P 46:20; se også 1 Kor 12:9; Moroni 10:11).
- At kunne »gøre kraftige gerninger« (1 Kor 12:10; L&P 46:21; se også Moroni 10:12).
- Profetiens gave (se 1 Kor 12:10; Moroni 10:13; L&P 46:22). Johannes den elskede forklarede, at »Jesu vidnesbyrd er profetiens ånd« (Åb 19:10).
- At kunne »se engle og bedømme ånder« (Moroni 10:14).
- »Evnen til at bedømme ånder« (1 Kor 12:10; L&P 46:23).
- Evnen til at tale forskellige sprog, eller tungemål (se 1 Kor 12:10; Moroni 10:15; L&P 46:24).
- »Evnen til at tolke tungetale« (1 Kor 12:10; L&P 46:25; se også Moroni 10:16).

Disse åndelige gaver og andre, som er angivet i skrifterne, er kun eksempler på Åndens mange gaver. Herren kan vel-signe dig på andre måder afhængig af din trofasthed og dine behov og behovene hos dem, som du tjener. Han har befalet os at arbejde ihærdigt, så vi kan modtage åndelige gaver:

»Derfor, pas på, at I ikke bliver forført; og for at dette ikke skal ske, stræb da alvorligt efter de bedste gaver og betænk stedse, hvorfor de er blevet givet.

Åndeligt fængsel

Thi sandelig siger jeg jer, at de er blevet givet til nytte for dem, der elsker mig og holder alle mine befalinger, og for dem, der bestræber sig på at gøre således, at alle må have gavn deraf, alle, som søger og beder til mig« (L&P 46:8-9; se også vers 26).

Yderligere henvisninger: 1 Kor 13; 14:1-33; Moroni 10:17-25; L&P 46:27-33; Trosartiklerne 1:7

Se også Helligånden; Åbenbaring

Åndeligt fængsel (Se Død, fysisk; Helvede; Paradiset)

Åndens gaver (Se Åndelige gaver)

*Lær af mig og lyt til mine ord.
Vandre i min Ånds sagtmodighed,
så skal du have fred i mig.*

Lære og Pagter 19:23

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

